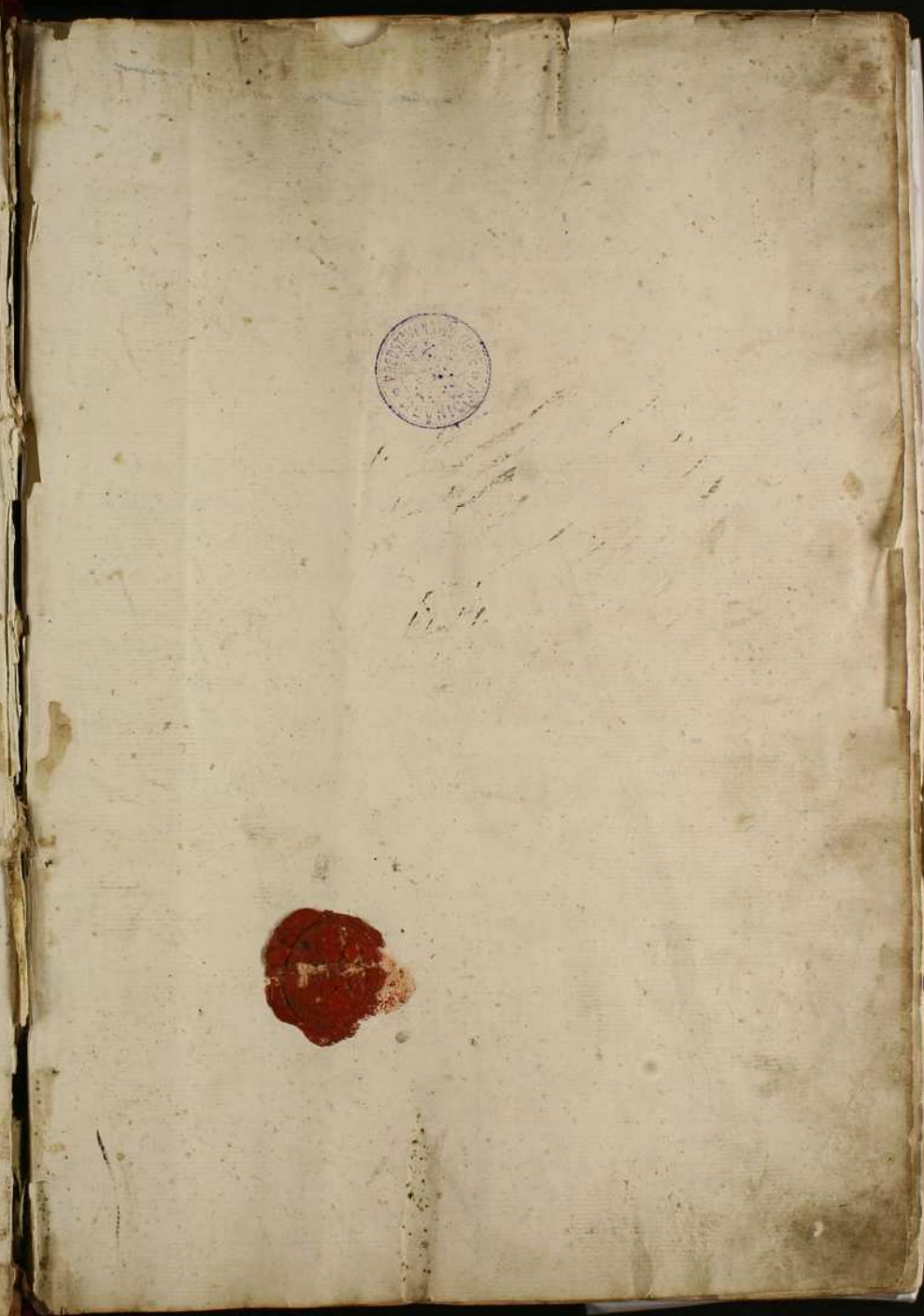

Sto.	Imię i nazwisko	St.	St.	Wiek
100.	Józef Gładki	2.	20.	na wieżach i na wieżach
101.	Wacław Dółka	2.	20.	wyślijcie go do wież
102.	Wacław Dółka	2.	20.	na wieżach i na wieżach
103.	Wacław Dółka	2.	20.	na wieżach i na wieżach
104.	Józef Gładki	2.	48.	na wieżach i na wieżach
105.	Józef Gładki	2.	0.	na wieżach i na wieżach
106.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
107.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
108.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
109.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
110.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
111.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
112.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
113.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
114.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
115.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
116.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
117.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
118.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
119.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
120.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
121.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
122.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
123.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
124.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
125.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
126.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
127.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach

Sto.	Imię i nazwisko	St.	St.	Wiek
128.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
129.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
130.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
131.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
132.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
133.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
134.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
135.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
136.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
137.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
138.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
139.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
140.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
141.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
142.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
143.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
144.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
145.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
146.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
147.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
148.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
149.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach
150.	Józef Gładki	1.	1.	na wieżach i na wieżach

W. Krasno krasna puzha pol bi dar. Vito
a pol puzha to da puzha az puzha.
pol krasnaya krasnaya yz na vitye
krasno maznaya puzha i krasno po-
kaznaya puzha i krasno b. ch. a b.
obuz

21
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323

29. В село Ла поби и годе Калинов
и в горах азъ в Гарины мажики

Wielkożona woli i si na niego
 Polubow, to Lona Ulica, w
 zoli Cennow, to Lona Cenna-
 ka yz, to Lona yz, to Lona
 Cenna, to Lona Cenna 10. yz, 10. yz.

[illegible]

25. *Das ist ein sehr gutes
 Zeugnis, das ich von
 dem Herrn Gott
 durch die Hände
 derer, die mich
 besucht haben,
 empfangen habe.*

26. A d'oso d'elo gatto m'napaxovon
jolo na d'oso d'elo gattawny ka
maw god d'elo d'elo d'elo gattawny
d'elo gattawny d'elo gattawny.

27. u d'le gošću d'le boud' ulynachawgo
gole' yd' spawony chingny kumy ju
ung wau it'igat h. obzr.

28 To the Hon. the Directors & Managers
of the N. York & N. Jersey
Canal Co. in relation to the
Canal Co. of the State of New York.

29. Ich so magz & P...
me
30. Ich wemaz d... & p... g... & p...

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

[illegible][illegible][illegible]

Lauby Antoinette Lucille Dub.

by the water, the water is
the water, the water is
the water, the water is
the water, the water is

[illegible]

90. *Wielki i najmniejszy z nich...* 161
91. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
92. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
93. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
94. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
95. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
96. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
97. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
98. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
99. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
100. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
101. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
102. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260

102. *Wielki i najmniejszy z nich...* 161
103. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
104. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
105. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
106. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
107. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
108. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
109. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
110. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
111. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
112. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
113. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
114. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
115. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
116. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
117. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
118. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
119. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260
120. *Wielki i najmniejszy z nich...* 260

[illegible]

121	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
122	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
123	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
124	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
125	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
126	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
127	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
128	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
129	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
130	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
131	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
132	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
133	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2
134	Wale jang datang dari k. tataran mazar	18 1/2

Lernam

všech čísel domovních
a majetníků jejich
na počátku roku 1902.

číslo

1. Josef Šol, polník
2. Václav Bernoska polník
3. František Olíč, polník
4. Antonín Durdle
5. František Olíč pol.
6. Václav Věnt polník
7. Antonín Labašta
8. Antonie Vošykova, vdova
po řed. učitel.
9. Josef Verner
10. Emanuel Frolík pol.
- 11a. Václav Petráček
- 11b. " "
12. Antonín Lexák polník
13. Antonín Vepřoda
zámešský záměstník v. v.

číslo domu

14. Adolf Flor, israel.
15. Josef Petráček polník
t. c. starosta obce.
16. Josef Hajný polník
17. František Loucký, pol.
18. Dominik Hajný pol.
19. Vít Hekinsk, pol.
20. Josef Ostrovský pol.
21. František Duřer
22. " ovcin
23. Matěj Jugl
- 24a. } Antonín Černý
- 24b. }
25. František Lítík, hostinský
- 26a. } Václav Loshot, polník
- 26b. }
27. Jan Svoboda pol.
28. Jan Praksel
29. Jan Verner, polník
30. Václav Sajler

číslo domu

31. Josef Vyskočil
32. František Janovský
33. Ludvík Kausík, kupec
34. Antonín Janota, kupec
35. Pastouška olejn
36. Václav Cukrygl
37. Antonín Bulanda, pol.
38. Václav Blaha polník
39. Josef Matějovský
40. Václav Sedivý
41. František Hajný
42. Adolf Kotík
43. Petr Křeček
44. František Krob
45. František Pomol
46. Adolf Kausík, israel.

číslo domu

47. Václav Věnt polník
48. František Verner, pol.
49. Barbora Šodajilova, vdova
50. Václav Jiřer, olejn
51. Theodor Kotík, hostinský
52. Jaromír Vácivka pol.
53. Josef Fidenman pol.
54. František Frolík
55. František Klouček
56. Václav Vajc, polník
57. Václav Šol
58. Frant. Bretónajda, hostinský
59. Josef Hložek
60. Josef Vyskočil, hostinský
61. Kriš. Kájovna (vín. lis)
62. Václav Koflík

63. Antonín Verner	80. Jara
64. Ferdinand Lukygl	81. Václav Hájek
65. Marie Šivčiková	82. Josef Křeček hostinec
66. Josef Paur	83. Antonín Janota
67. Václav Svoboda	84. Václav Patrák
68. Antonín Labásta	85. František Vacíněk
69. Antonín Špáná	86. Václav Křeček
70. František Černý	87. Josef Linc
71. Královská (Havická lisa)	88. Frant. Bretšmajde
72. Josef Sajler	89. Josef Jiřer
73. Ferdinand Svarc	90. Antonín Hájek
74. Františka Černohorská	91. Václav Petráček
75. } František Vacíněk	92. Antonín Svarc
76. }	93. Václav Hájek
75. } Josef Čech	94. František Šylber
77. Antonie Uhlíková	95. Josef Škroupý
78. Emil Bláha	96. Václav Patrák
79. Václav Bláha ps. (stará pošta)	

97.	112. František Křeček
98. AdOLF Kotík	113. František Verner
99. Josef Ondráček	114. František Lexák
100. Václav Hyjšan hostinec	115. Antonín Šilhavý pskar
101. Antonín Matějovský	116. Václav Marák
102. Josef Černý	117. Matěj Čech
103. Antonín Sajler	118. Frant. Typolt
104. Josef Kloub	119. Václav Šapnicka
105. František Hájek	120. Karel Hájek
106. Václav Hájek	121. Anna Jenclová
107. Josef Lexák	122. Antonín Bretšmajde
108. Josef Linc	123. Václav Pondělíček
109. Škola I. třídy čtenářská stanice	124. Karel Brůna
110. Regina Flor	125. Josef Tichý
111. Matěj Vitner	126. Filip Matějka
	127. Václav Jiskovský
	128. Kovařna obřanská

129. Josef Černý	144. Antonín Lexák
130. Petr Hajný	145. Vojtěch Jírolik
131. František Klobuč	146. Alois Jíser israel
132. Josef Černochozský	147. Josef Brěha
133. Antonín Jencel	148. Josef Vacínek
134. Josef Hladský	149. Karel Hajný
135. Josef Patrák	150. Pavlína Skoupá
136. Josef Kránek	151. Josef Linc
137. Václav Herink, hostin. jezuit	152. Antonín Sajler
138. Václav Olic	153. Josef Trkal
139. František Hajný	154. Karel Stroukal
140. Gustav Vagner	155. Václav Linc
141. Karel Hajný	156. Josef Janota
142. Adolf Kausik	157. Frant. Koutecký
143. Antonín Vacek	158. Jerán Lexák
	159. Státní domok bustehrad gálenice.

160. Nádraží bust. gálen	174. Václav Šel
161. Státní domok "	175. Josef Šapnický
162. Kniž hájovna (gymnázio)	176. Václav Kuxel
163. Josef Sajler	177. Alexandr Levit israel
164. Antonín Novák Kauč	178. Josef Bešta
165. Antonín Hlavtman Kauč	179. Anna Hysova
166. Václav Pelc	180. Karel Lomol
167. Josef Pergler	181. Antonín Hošek
168. Václav Černochozský	182. Jan Skoupý
169. Václav Pidemman	183. Josef Hlavsa
170. Antonín Suchý	184. Frant. Hlavsa
171. Josef Perníček	185. Václav Koula
172. Vojtěch Lech	186. Frant. Vyskočil
173. Anastazie Brožová	187. Václav Pergler
	188. Jan Matejovský

189.	Josefa Křobová	200.	Adolf Březina
190.	Frant. Janský	207.	Jan Bajer, majitel pán
191.	Karel Kuhlánek	208.	Ant. Březina
192.	Adolf Hlaváček	209.	Martin Biederman
193.	Hájovna (Rudská lisa)	210.	Karel Biederman
194.	Frant. Černý	211.	Škola
195.	Hájovna (Křivá lisa)	212.	Adolf Ráček kněz
196.	Želenežský	213.	Frant. Petráček
197.	občerství Hantůšek Lindelický - roze 1902.	214.	Ant. Šebek kněz
198.	Cihelna (asfaltová)	215.	Frant. Hošek
199.	Josef Mágr	216.	Josef Šel
200.	Adolf Březina	217.	Matyáš Malický
201.	Václav Jirkovský	218.	Václav Hájny
202.	Josef Vitner	219.	Josef Lukygl
203.	Ant. Hlaváček	220.	Alois Lukygl
204.	Václav Hlaváček	221.	Linc Václav
205.	Ant. Petráček, kněz	222.	Marie Juglová

223.	Jan Černý	235.	Karel Křiváček
224.	Frant. Hájny	236.	Anna Hájová
225.	Frant. Černý	237.	Josef Tichý
226.	Frant. Ulrick	238.	Josef Linc
227.	Vojtěch Hájnický	239.	Josef Kerner
228.	Alois Dvořák kněz	240.	Hostinec u nádraží Křiváček (Křiváček)
229.	Frant. Černošický	241.	Gerota Hlaváčková (přes bývalý)
230.	Václav Hájny	242.	Karel Rajt
231.	Josef Patrák	243.	Josef Linc
232.	Hájny domská kněz, dr. 244.	244.	Marie Juklová (přes bývalý)
233.	Karel Vyskočil	245.	Antonín Černošický
234.	Frant. Čech	246.	Václav Lindelický
Přáno v den sv. Floriana H. Křiváček 1902.		247.	Křiváček Přemysl (přes bývalý)
		248.	Antonín Březina
Frant. Černošický		249.	Jan Loubek
		250.	František Labastie
		251.	Václav Nachtigal

252. Marie Sulcova	271. Alois Najman
253. Václav Tichý	272. Františka Perglerová
254. Františka Vitnerová	273. Josef Tichý
255. Adolf Taussig	274. Josef Hajný
256. Anna Pondělíčková	275. Adolf Pondělíček ^(Nov. 1919)
257. Max Herink	276. František Jířel ^(Nov. 1919)
258. Josef Svarc	277. Václav Mágr
259. Václav Košek	278. Josef Bradkovský
260. Vladimír Svarc	279. Karel Pondělíček
261. Karel Černohorský	280. Pila 17. Lesna ^{Benice}
262. Josef Buřt	281. Obýtní stavební, tel. 1. p. 1. 1. 1.
263. Josef Kopriva ^(Nov. 1919)	282. "
264. Josef Pondělíček	283. "
265. Antonín Linc	284. Josef Fercl ^(Nov. 1920)
266. Antonín Erba ^(Nov. 1919)	285. Josef Vajt
267. Alois Černý	286. Josef Hlaváček
268. Karel Černý ^(Nov. 1919)	287. Václav Pelc
269. Jan Hocký	288. Josef Tichý
270. Antonín Petráček	289. Karel Verner

290. Antonín Zukriegl	309. Josef Brož
291. Václav Lima	310. Pavel Briza
292. Karel Vitner	311. Josef Bušek
293. Josef Doflík	312. Anna Vitnerová
294. Eduard Tichý	313. Václav Koula ^{(pila 17. Lesna) Starby n. 1925:}
295. Václav Lexák	314. Václav Černohorský
296. Rudolf Tarant ^(Nov. 1919)	315. Václav Rajgl
297. Josef Mazánek	316. Marie Vesková ^{Starby n. 1926:}
298. Karel Lexák	317. Václav Briza
299. Václav Mágr	318. Karel Jugl
300. Václav Skoupy	319. Karel Rajt
301. Bohumil Jabůrek	320. Jaroslav Blahůk
302. Karel Cukr ^(Nov. 1919)	321. Emil Vostatek ^{(pila 17. Lesna) Starby}
303. Karel Lebek	322. František Lexák ^{(pila 17. Lesna) Starby}
304. František Vitner ^{Starby n. 1929:}	323. Rudolf Černý ^{(pila 17. Lesna) Starby}
305. Josef Matějovský	324. Antonín Fíra
306. František Pota ^{Starby, tel. 1. p. 1. 1.}	325. Vilém Macek ^{(pila 17. Lesna) Starby}
307. František Janovský	326. Václav Pergler ^{(pila 17. Lesna) Starby}
308. Karel Linc ^{(pila 17. Lesna) Starby}	327. Čeněk Braun

328. Josefa Vacková	352 Jan Jířek
329. Václav Jbl	353 Božena Tinclová
330. Josef Hajný	354 Jaroslav Týs
331. Školovna	355 Jana Gajdlová
332. František Brz.	356 Ferdinand Adrman
333. Václav Salac	357 Josef Sajner
334. František Kříž	358 Karel Lelc
335. Václav Tichý	359 Josef Londelický
336. Jaroslav Patrák	360 Josef Tejfar
337. Václav Bouska	361 Tencar Václav chata na 22. března 1902
338. František Týskočil	362 Josef Hocký
339. Josef Hájda	363 Josef Tichý
340. Antonín Housel	364 Anna Londelická
341. Josef Tinel	365 M. Dr. Vladislav Varel
342. Václav Hajný	366 Josef Patrák
343. Alois Patrák	367 Josef Gabriel
344. František Matějovský	368 Karel Břeska
345. Ondřej Kalužník	369 Václav Kříček
346. Václav Linc	370 Jan Hrejčí
347. František Brůna	371 Alois Mošner
348. Josef Ztravil	372 Antonín Suchý
349. Jaroslav Vachtl	373 Karel Suchý
350. Josef Lelc	374 Václav Pergler
351. František Hájek	

375. Emilie Perglerová	402. Antonín Linc
376. Antonín Dalla Vallo	403. Ludvík Hyncl
377. Hájda - na Licháči	404. Julius Lindulka
378. Hermann, chata v lese	405. Helena Olčová
379. Jan Hrejčí	406. František Jaisl
380. Státní pila u nádraží	
381. 7. 277	
382. 7. 286	
383. 7. 325	
384. Dravomil Sarda	
385. František Novosad	
386. Jaroslav Vata	
387. Josef Chylický	
388. Viktor Majer	
389. Karel Šrob	
390. Václav Kravčisin	
391. Jaroslav Pergler	
392. Karel Čimý	
393. Břetislav Salac	
394. Karel Hendrich	
395.	
396.	
397.	
398.	
399. Karel Štybr	
400. František Svanda	
401. Vítězslav Fort	

Woodem.

Právo k. m. 1930
Karel Lina 1930
- K. m. 1930

Protože v této pamětní knize jsem od počátku značně
málo došel v zápisích, čímž postihl celou ucelenost, pokusil
jsem se, pokud mi možno bylo, aspoň částečně z různých
záznamů a pomíček opatřit si potřebná data, která mi
uvádím, a někteří někteří jsou přirození, ostatní přibližně
správná.

Obec Řemice stála již v 9. století a dle na levém
břehu potoka Klánska, pramenícího z části v katastru
obce Křivčovic na „Bělce“, z části v katastru obce adjeje
„U Lince“, „Na Křivčovic“, „Na Mělníci“ a v „Čuclabí“
a protékajícím rybníky „Bucek“ a „Řemicech“ v kate-
stru obce Tetice. Do 16. století maxyvala se obec Řemice
i, pak až do roku 1924 Řemice, ale německého názevu
„Reutich“ a od roku 1924 do dnes máme ji byl málo př-
vednu Řemice. Do dnes se udrželo pojmenování „Na Lince“
v „na těch pozemcích, kde původně obec stála. Řemice ob-
tahuje nyní anau. Do této obce vedena byla starobým potře-
bami pitná voda ze studánky v „Čuclabí“. Pávy tyto při pa-
vích, zejména na lukách o.k. se nacházejí. Hlavní toto
potřebu vedlo nemí spíše, ale do dnes užívá se název u
„Trub“ na pozemku o.k. a tak proto musí za to, že v těch
místech potřeby končí. Jakým způsobem obec, která byla
postavena ze dřeva a kryta sláminou, došlo, zanikla mni-
anau, ale pravděpodobně vyhledá či byla zrušena
při nějakém nepřítelském úpadu, nebo bitvě. Obec spra-
novat, „kupen“, který měl své sídlo na místě, zvaném
pod „Státi“ se nyní již částečně na „Mělníci“, kde měl i sou-
pazemky, jeho křivice dnes ještě jsou zřetelné. Z tohoto
jeho obce byla as vyslána stráž na vršek nad ním,
odkud jest na všechny strany rozhled. Dnes má tento vršek
pojmenování „Na Státi“.

Nově byla založena obec, po zániku obce staré. Přibylanem
ze Státi. Ale zhlédání listiny krále Jana Lucemburského
ze dne 4. listopadu 1325 na místě nyníjší, ne tvaru
obdélíku, obklopeném dřevěnými česky popisyvanými
1 až 20, 22, 23 až 50. Všechny ľudový strany byly čelem
k návisi, za ními nacházely se zahrady, na každém
dvě rybníčky, či lépe řečeno „louže“, as z toho důvodu
že domy byly z části i dřevěné, zejména stodoly a proto
by v případě ohně byla ihned nějaká voda v blízkosti.
Celá obec i se zahradami byla podělena obklopena xdi,
myslkou as tehdejší 1 sah – jedu a půl metru – (500m.)
Stěna do dnes místy je anau se schráta, se udržela.
Pravděpodobně vedly do obce i dvě brány a to mezi
čís. popisnými 29 a 33 na stranu západní pole domů
uvádě se ovšem jen od starých obyvatel název „V Hon-
kovic bránu“ a na stranu východní mezi čís. popis.
70 a 14 kde udrželo se pojmenování „V Lince“
bránu. Obec byla založena v 48 lidech. polí-
gruntůch 1 lán měl výměry 90 atrychů, tj. nyníší měry 26 ha.
Z těch obdrželi sedláci 40 lánů, vyčtán 3 lánů, obec 3
lány a farár 2 lánů. Někteří tyto grunty byli časem
rozděleny, tak že v roce 1600 bylo v obci 51 sedláků.
Zahy po založení obce postaven byl v pouti návisi i
kostel, který uvádě se již v roce 1352. Jisté ľudový v té
době na návsi nebyly. Okolo kostela nacházel se hřbitov
a kostnice, což zrušeno bylo do roku 1830. Do dnes však
při různých zemních pracích se kostela vykopávají se kosti.
Hřbitov stala poblíž jihozápadního rohu kostela.
Kostel založený jako katolický, užívan byl též v do-
bách husitských upraven pod shojí a pak zase do katolí-
ky do dnešní doby.

V třicetileté válce byla obec zničena, domy z části
vyplázeny, obyvatelé vybiti, nebo se rozutekli, tak že
v roce 1651 bylo zde pouze 33 lidí v 9 domácnostech
z nichž nejstaršímu bylo 45 let. Grunty byly pusté,
pole neobdělána. Postupem doby se obec zase zalidňovala.

Od založení obce až do let 1880 byl v obci obecní pastýř-
sluška - který původně bydlel v obecní pastouši, č. 35 a
před dobytých koní, nepře a naposledy pánve oves, protože
rozdělováním porostlin, kde dobytých se pásli, ubývalo pastu-
řin a pravidla po otcích přejímal syn, či dcera a po ko-
leu do pokolení. Za pánve mělo otce nacházeli se po
celi. Páni a. Pod horou porostlin, kde pastýř dobytých
pásal. Pastýř dával též plemenného byka, kance a berana
na ožňování obecní louky a porostky arane na „Hauhor-
skou“. Od dobytých prasnic dostával pravidelně a v určité
jedno se. Vím, že měl ještě dříve žito, pšenice a jíných
plodin. V letech 1891 byl ještě na některých pozemcích
na „Opukách“ a „Pod rasci“, ale parcelního protokolu nepochy-
bí. Na Hlupavě a v katastru Těšce, nad rasci
rybníkem stala kolna na oves, kam ji nešel a pastou-
řině, nebo po vyplavení v rybníku, aby se před stře-
háním ochránil. Od rybníku v Raci vedla táhla po státní
straně cesta, do dnes stávající a pánve v posledních
dvou polí rozorání. Kolna patřila velkostatků Fürsten-
bergskeim.

Právní ške od jejího založení až do roku 1898 nesl
majetní, kterého dosazovala vrchnost. Z pozůstatku bydlel
v č. 22, až do doby, kdy vrchnost po třicetileté válce
leu byl z pustých gruntů a jíných pozemků dříve,
až kolem roku 1658, při č. 22. V táhla zabrány i lesy, pánve
které sahaly až vysoko do vrchu Slavutina a lesy silské.
Ve straně vrchu Slavutina stávala též doly dřevna ohrazená
rozdělovací lesy Fürstenbergske od lesů selépejů a farních,
které pak za roboty nahrazena byla dlaní „vle“, o hodné
míst, do dnes stávající a místy dobře zachovalá.

Po tomto zabrání a sečení měl dříve velkostatek, vím
lesy v selépejím katastru, 970 strychů = 277 ha pozemků
z nich v roce 1883 dobrovolně odprodáno 242 strychů =
69 ha nevhodných pozemků, ponejvíce ve straních,
Dálších 728 strychů = 208 ha, rozparcelováno bylo v

porumkové reformě v letech 1923 a 1925 drobnými
přeměťskými - viz stranu 254 až 257 této knihy.
Pod nejvyšším cí. pop. 23, mely státi ještě dva grunty
bratři Částkové, které rovněž byly zabrány velkostatkem.
Do dnes udrželo se tam pojmenování „pod Částkovce“.
Kolik bylo zde domů v 16. a 17. století, nemůžeme
protože osídlování nebylo, ale osídlování domů na doby
Marie Terezie v r. 1770 bylo v obci již 59 domů. Od
založení obce do té doby byly postaveny mimo pů-
vodní obec na západní straně domky č. pop. 30,
31 a 32, a na jižní straně č. pop. 57, 58 a 59. Kolem
roku 1800 staveny byly domky na obecních pozemcích v
„Chaloupkách“ od č. 60 do č. 110. Nejvyšší č. pop. 79 - posta-
vování byla postavena pánve Jakubem Wagnerem
v roce 1799 a pokryta byla šindelem, na rozdíl od
domků ostatních, které kryty byly slámskými došky.
V tomto období staveny byly domy a hospodářské budov-
ny na rozdělených gruntech a to č. pop. 66,
67, 70, 73, 75, 76, 78, 87, 90, 111, 112, 113, kdy majitel přírodních
gruntů lud sýna nebo dcery postavil z něho část
a ve dvoře svého přírodních domů postavil jin novou
budovu. Kolem roku 1800 postaveny byly na obecních
pozemcích, nazvaném pak v „Chaloupkách“ další domky
č. pop. 62, 63, 64, 65, 68, 69, 72, 74, 77, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 88, 89,
90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 99, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108 a
110. Domky staveni většinou vedle sebe pro své děti nebo blízké
příbuzné a tyto pak v pozdějších letech museli se domky
vlastní jen pozemek na kterém domky stál, vykupovati.
Rovněž i fara, č. 80 a obecní budova č. 100 byly v této
době vystaveny. Před rokem 1800 postavil majitel
pastuší pro své lesní hospé budovy č. 61 a 71. Hájni
nacházeli v Bavor, kde měl též Fürstenberg pastuší. Dále
postaveny byly hájny na Hlupavě, Těšce, Pátek a
Liba, Těšce a Liba a Vartovna, které později byly osídlovány
č. pop. 196, 193, 195 a 197. Hájny stojí domy, Vartovna
byla zbourána po roce 1800 a číslo přeneseno do obce.

Vartovna stála v lese u „Růčišček“ v rohu as 40 metrů
v levo od křižovatky silnice Třebíč - nádraží Pěmislí a
sponžací cesty z Pěmislí do Husky, a jméno měla
od toho, že stále tam lemu personal měl hlídku -
vartoval - proti nádeji pytláků v kůstcích lesů
okresových. Do roku 1837 staveny byly další domy
na obecních dráhách od č. p. 147 až do č. p. 127 a
těch samých okolností jako u „Chaloupkách“. Od roku
1837 do roku 1865 postaveny další domky až do č. p.
199. V době stavby byr. Bystřezského dráhy, v
letech 1865 až 1868 staveny domky č. p. 150 až 163,
mimo jiné i „hudební nádraží“ Pěmislí a staveny
domky při trati. V následujících letech, až do roku
1880 postaveny byly domky až do č. p. 199. Domky č.
201 až 214 staveny v letech 1880 až 1890, č. 215 až 233 v
letech 1890 až 1900, č. 234 až 269 v letech 1900 až 1910,
č. 270 až 287 v letech 1910 až 1920, č. 288 až 325 v
letech 1920 až 1930, č. 326 až 402 dále 403 a 406 v letech
1930 až 1940 a v letech 1940 až 1950 postaveny domky
č. 404, 386 a 387.

Forman
Až do doby kdy postavena byla tak zvaná „císař-
ská“ silnice z Prahy přes Slaný - Pěmislí - Hořesedly
na Karlův Vary, tj. v letech kol roku 1790, udržova-
lo se spojení přes Pěmislí na Prahu, nebo směr
oprávněným, paubym cestami spojovacími, které ne-
byly vždy ve stavu dobrém, tak že formami, které toto
spojení udržovali dopravu silnicí a loží, nímali
ve své naprávě i tři páry vlastních silnicí kam a
mimo to přejíždávali si ve všech kudy projížděti,
nejména v obci adejní další příprave - fršpomy -
které patřili s nimi, byl-li směr ku Praze, až na Pěmislí
Horní a ve směru opačném až do Hořesedel. Příprave
byly dobře ploceeny a v nich adejní sedláci - někteří

ně, jiní méně, měli z nich dobrý příjem, čili za-
nedbávali svoje hospodářství, které upadalo, protože
hospodáři vysedávali v hostincích, čekajíc na hudební Forman
poradání o poskytnutí příprave. Z téhož účelu
bylo na poště v č. 79 dráhu až 24 páři koní, jed-
nak pro postovní jízdu a dostavníky ku přípra-
vám, jednak pro příprave, jest jito, že pošta vždy
vybrala si příprave lepší a sedláckým popřela
podstatnější s manším vydělkem ale s větším
natěžením potahu, protože formami svoje koně sítí-
li. Přesto vše sedláci špili na přípravech tak, že když
byla zde projížděna stavba dráhy, stavěti se proti
tomu aby stavení byla u vsi a dráha vedla podle
vsi na Předměstí a obavy se příprave záměrem, čili pod-
porovali kůstce náhl, aby dráha vedla křivoklátský-
mu lesu, třeba trati tato jest delší a stavba její byla
nákladnější. Pěmislí, čili, že stejné formami se nau-
dru, protože silnicí je z dopravy vyřadí. Přes se stalo,
že nádraží, které mohlo být postaveno přímo u vsi
pod Předměstím k vchodu (pod č. 178), bylo vichem v
lesích, vzdáleno od vsi 5 km. Jak mohla zdejší obec
dnes vyplatiti za těch 80 roků co silnicí je v provozu.

Že by naše obec byla kdysi nejmenší v histe-
rii neděle silnicí místo nichle jsou v následujících spo-
sech, ani ne spisech Trčického, se nadořel, ačkoli ten-
to ve svých spisech dotýká se obcí máim do té blížky, ku
př. Dluh, Ročov, Línice, Libeň, Pordleň a jiných, ani
z druhé strany od Rakovníka nemě valně rozumky
z Pěmislí, paure jest mlti na to že na napádním
otrohu Loustka stál hrád, či tvrz, protože až do
dnešní doby jsou tam znatelná místa po vřech,
které na straně jihu, napádní a severu obklopo-
ly tvrz. Holo tam byl pravek, či když tvrz zámkla
nově se. Zámek o tomto uvádí Wintz v Rakovní-
ských pamětech. Těto na otrohu Loustka nad Loust-
kou stál hrád, adejní a nich v něm mládež byla
napádní zed, ovšem jen číst s jedním pohledem k němu.

Chelny

Likelná n. „chološ“, která byla zrušena as. kol. roku 1830, byla postavena as. v letech čtyřicátých, padesátého století a byla na obecním pozemku č. k. 2331. Popisné číslo se zrušena této - „Pláňková“ chelny přeneseno pak bylo na čp. 194. Hlavy byla postavena chelna, nyní č. p. 198 nepodává se mi zjistit, ale jest možno, že byla postavena ještě před zrušením chelny a chološ.

Rok 1832

Na do roku 1832 nikde se nezachovaly zde žádné záznamy a hospodářství obecní, avšak od tohoto roku až do roku 1864 většinou vedeny byly účty obecního úřadu zrušeny v knihách účetních. Z těchto zápisů sestavil jsem výtažky o různých pracích v tom kterém roku konaných, jakž i co za tyto se platilo, nebo jakž a z čeho byl obecní příjem:

1832

V roce 1832 činil obecní příjem 602 al. 19 kr. a výdaj 457 al. 33 kr. Z proměnlivých obecních polí přijato na činnosti 268 al. 19 kr. činnosti a blíže neoznámene obecní chelny, činnosti 92 al. 21 kr. a kontribuce od pastýře činnosti 64 al. 64 kr. Věstelní byla placena služba a roční částka 17 al. 21 kr. Věstelní patřily i volání mušle se opatrovatí jinak: Rychtářem byl Matěj Hbl. a čp. 1, a 5 konšele a to Frant. Blaha, čp. 37, Peter Jerešbek, Jan Jerkovský, Jan Leruy a Václav Friedrich, čp. 48.

1833

V roce 1833 uváděn jest obnos za prodaný obecní les, as. v Hně, 33 al. 30 kr. Činnosti a obecních polí byla vyřazena na 378 al. 8 kr. Z lesů - upravených mi - platilo mušle nájomu ročně 12 al. 51 kr. Tyto byly obecní a po roce 1870 nechali se je mušle - vedlasi připsati do vlastnictví. Na Brské chudo vedu jest dar 24 al. obnos to na tehdejší poměry anebo. Příjem na rok 1832 činil 743 al. 54½ kr. a výdaj 461 al. 13 kr.

1834

V roce 1834 činila služba rychtáře ročně 16 al. a konšele 6 al. Za kladu obecního lesa placeno ročně 13 al. Celá zrušena studny tak zrušena - konšele - zaplacen 13 al. Jest to studně v sílnici před čp. 53 a 54. Také se as na naklad obce mušle nositi dříví do Prahy, neboť v městě jest uvedeno na toto nosení dříví 24 al. Za 11 sahn, t. j. 20 metrů provázek k nové zrušena studni zaplacen 13 al. 45 kr. - za 1 sahn = 180 m placeno 1 al. 15 kr.

Užit na práci konšele pro obec činil na rok 1834 = 34 al. 37 kr. a od jednotlivých prací ušetráno: za okování 1 kladu ku studni = 36 kr. za okování nebo okování ku studni se mělo zláza = 3 al. 45 kr. za 3 lokte (1 loket = 60 cm) nového řetězu ku studni se sv. Janka = 3 al. 9 kr. za 1 nový čep do rumpálu = 2 al. 30 kr. za 1 obložek k okování a bítávkou = 2 al. 45 kr. za 2 pauty a 2 háčky ku dveřím v pastoušce = 1 al. 45 kr. za okování 1 okování ku studni v pastoušce 1 al. 45 kr. mimo to ještě mušle obložení opravy a práce

V roce 1835 koupena byla nová atrikačka na 154 al. 90 kr. dále utrženo a jejím donosem a j. činnosti 40 al. a k tomu se myslil 1 aud. piva na 33 al. 12 kr. Jest to dnes již vyřazena čtyřkolá atrikačka zrušena pro jednu pár táhových koní, případně dále připsati 1 páru, do které se voda lund malovala platěnými kováři ačto pivo a roční a a m. to pivo placeno byla kucí do hadice ku atrikačce. Za prodání místo na chelnu Janu Černému uváděno obnos 25 al. ale není uvedeno kde místo to se nachází. Příjem v roce 1835 vedu jest částkou 956 al. 22½ kr. a výdaj 834 al. 44 kr. Za pivo a inkoust na rychtáře 6 al. 58 kr. Rychtářem byl Frant. Louboda, čp. 67, konšele Frant. Blaha, čp. 37, Ant. Čech, čp. 76, Jos. Truska, Josef Linc, Ant. Labasta, Jan Jerkovský a Jan Hájek. Užit konšele obce za obecní práce činil 23 al. 13 kr.

1835

Hřeben
Louboda

V roce 1836 vyhloubena studně v kapličky sv. Jany, dnes již napravená. Místo kde stavala jest blízko omezení v této paměti knize v zápise z roku 1835. V tomto roce jest vedeno se koupou byl ulutý drát k hodínám na věži kostelní a dle toho hodiny se již na věži nacházely. Koupou byly v Plavém, kde nacházely se na bráně Velvarské. Hlavy byly koupou nové anděly, ale as lund v roce tomto, nebo v roce 1835. Na zedě věži kostelní byly až do roku 1930, kdy nahrazeny novými, které odbyly stěna a celé hodiny. Stare odbyly panze celé hodiny a měly pouze jednu měřičku, která ukazovala jen celé hodiny.

1836

1836

V roce 1836 stala ještě obecí rybníka, neboť jest na vydané nauce na opravu stěti na pěkna 7 al. 19 kr. Stávala pod hostilem, proti pastevci, asi v též místech kde stojí dnes domek č. 330, a byla cela dřevina. Původně byla postavena na tím účelu, aby a let, kdy byla dobrá splácní obilí, uchovávaly byly do ní přebytky pro leta neurody. Dalo jest vedeno v tomto roce příjem a rozděleního obecního pastevce-
téma. Draháč = 115 al. 41 kr., a dle toho tam kde dnes stojí domky č. 117 až 126 bylo obecní pastevce-
kde téžme v letech pozdějších, staveny byly domky. Příjem r. 1836 činil 965 al. 27 1/2 kr. a vydané 367 al. 25 1/2 kr.

1837

Stará
kovárna

V roce 1837 postavena byla nová obecí kovárna, nyní-
si č. 128, kterou stavěl pán Štyndl, celkemým náhla-
dem 1.288 al. 17 kr. Na stavbu kovárny vybran byl přis-
pěvek od domkářů a podruží - obnos 26 al. 50 kr. Na
stavbu spěšíchordino bylo 87 kubičských sáhu kame-
ne na 162 al. 45 kr. 172 1/2 atycku vápna a Holubice
na 103 al. 30 kr. 9 atycku vápna lepečko na 7 al. 30 kr.
na dříví na varlu placeu 162 al. 37 1/2 kr. na 2000 cihel
zaplaceu 28 al. od řezání 6 hlád a 60 batí placeu
81 al. 45 kr. (řezání měso), slalo na 42 batí a jiného dří-
vo placeu 43 al. 04 kr. od abotnění 4 dříví do přezem
domu 8 al. 45 kr. dále jest na dlatích 35 atycku váp-
na 26 al. 75 kr. na kubičky váhu dřevu 27 al. 30 kr.
redukčním při kopání „gruntu“ (nákladu) 3 al. 20 kr.
na 8 kusů pěkna 9 al. 80 kr. na dříví na „kuple“ do obil-
na 45 kr. od práce redukční vyplaceu polní Šty-
ndlové 507 al. od práce redukčním při stavbě na-
místřaným vyplaceu 174 al. 27 kr. Holik bylo pla-
ceu na tašky meze v ústěch někde uvedeno. Na vo-
nici byl savený nový avon, naplnený se tři ktery tam
se nacházely, který byl přelit. Zvon přinesl a Dalib
Josef Herink. V roce 1917 byl spolu s dvěma družinami

a něže sejinut a odebrání pro valcevé účely.

V roce 1838 prodána byla stará obecí kovárna, nyní-
nější č. 34, na 502 al. Dale se uvádí v tomto roce
vydané susedním 1 al. 10 kr. „když bylo na jednaní
skrze Stráseckou silnici“, a dle toho bylo náh-
jmo jednaní pro stavbu silnice se zdejší obce
do Nového Strásece. Minu to vedeno jest v ústěch
vydané 4 al. 48 kr. a „place na krcho“ a jest
míti na to se v tomto roce byl vřazen nový
hrbitor tam, kde do dnes se nachází a nice pouse-
ta část, nacházející se v levo při vstupu na
hrbitor, při č. 179. Druhá, delší část hrbitova
přikoupena a vřazena byla později, když apistěno
je hrbitor nepostačující. Původní hrbitor kolem ko-
stela se nacházející byl v té době vřazen a kostel
se shourána.

V roce 1839 nasazeno bylo 18 kastanových
stromů podél silnice v obci. Za toto naplacen-
bylo 92 kr. Tehor roku sázeny byly stromky v
obce ku „Hornauerskýmu“ lesu, ale blížejiho nic
uvedeno není, ada jasn to domel podél silnice
stopací lipy, či snad jen o sázení lip vřazen-
ých. Staré stromy této lipové aleji by odpoví-
dalo tomu, ale podle lip starych, dnes ještě to
jících v kaplicky sv. Anny, které byly sázeny
v době jako lipy nad Rače, stromováde lip
podél silnice bylo již nasazeno. V ústěch a toho-
to roku uvedeno jest vydané 9 al. 36 kr. na 3 mědra
jiva, které se svolením úradu bylo vyptito při paš-
toratu silnice. Strásecký, a dle toho započato bylo se
stavbou ten lusi v roce tomto, nebo v roce následu-
jícím. Obec máse musela na stavbu této silnice přispí-
vati určitým obnosy, neboť v letech následujících
jest vždy vedeno v ústěch určitý obnos jako přispí-
vek na silnici Stráseckou. Obřakový úterk na tuto
silnici kopan byl se zdejších selských lesích se „chvojím“.

1838

Strásecká
silnice.

1839

t. j. v Blatěštech, kde do dnes nachází se proklubená
pobliží silnice do M. Stráskce pro vykopávacím stříkem a
udržuje se tam název v „sútrovnách“. Dale uva-
den jest v tomto roce pacht a nové vystavěny al dom-
ků v obvodu 41 al. 15 kr. Jest to majim a obecních
posazků na „Drakab.“ od č. 117 až do č. 126 na kte-
rých byly postaveny domky a které byly až pozdij-
ších letech též nové vykopány, nebo snad nechal si je
sedláci knihovně oddělit. I domky č. 117 postaven
byl na obecním posazku, jak jest zřejmo a sčítu,
kde uvedena jest v příjmu sčítka 8 al. jako čísel
a č. 122. Rychtář měl roční sčítaly 20 al. Příjem v
roce 1838 činil 552 al. 42 kr. a vydati 308 al. 95 kr.

1840.

V roce 1840 provedena a upravena byla cesta do Slopa-
mín, přes obecní les v Hore, kterému rozměřil míste
řel a na princi tam také dohlížel. Celkové a cesty
do Raci a nedo až do Píče. Cesty též tam dříve as neby-
lo, neboť obecní posazky na Slopačinách lěaly ka-
dem a byly tam porostliny. Kolem tato práce stála,
nově uvedeno. V roce tomto jest vedeno ve výšce 4 al.
co příspěvek na „Stráeckou silnici“. Příjem obecní
činil 567 al. 20 kr. a vydati 345 al. 9 kr. V příjmu
jest vedeno mimo jiné: čísel a obecních polí a luk
226 al. 44 kr., čísel a obalů 46 al. 20 kr., čísel a obecní
kovařny 5 al., úroků a kapitálů 25 al. 29 kr., zaplacení
cesty - nedoplatky a nové vystavěny domků na leta
1838 a 1839 - 5 al. 30 kr. a za rok 1840 - 22 al. 30 kr.

1841

Silnice
Hřiborů

V roce 1841 jest uvedeno příspěvek na silnici Strá-
kau v obvodu 78 al. 48 kr. a pak ještě dále 21 al.
12 kr., tedy celkem 39 al. 60 kr. Stavba silnice Hřibor-
ské počala as v tomto roce protož uvede se výdej 5 al.
4 nademěnkům při rozměřování silnice té. Když byla
doměřena uvažte se výdej za pivo a povolenním strád
4 al. 50 kr. V té době stál výděl piva - přibližně 1 litru -
4 kr. Za kámen a šponě stromky zaplacené bylo

nabradník se Píče 2 al. 16 kr. Pausito jich as bylo
a vydati za uschlí, dřívě vydati, stromky, v obci a
podél silnice nad „Raci“. Od správy německých hodín
obdržel hodinář a Kalivod 1 al. Při měření si zji-
stování obecních katastrů uveden jest ve výdaji obci
19 al. 30 kr. za 78 dne, a dále výlohy cestkou. Cel 12 kr.
Příjem obecní činil 607 al. 30 kr. a vydati 292 al. 56 kr.
V roce 1842 byli majitelé domků a domů v Hřiborě:

Jal Václav č. 1

Petráček Josef, č. 2,

Klyan Antonín, č. 3,

Trkal Josef, č. 4,

Ostrovský Jan, č. 6

Olič Matěj, č. 5,

Labasta Jan, č. 7,

Peksa Jan, č. 8,

Verner František, č. 9,

Jilub Josef, č. 10,

Petráček Jan, č. 11,

Lerák Antonín, č. 12,

Lraukal Antonín, č. 13,

Lech Josef, č. 14,

Hybr Antonín, č. 15,

Klapný Josef, č. 16,

Laukup Jan, č. 17,

Verner Josef, č. 18,

Mědrich Antonín, č. 19,

Ostrovský Václav, č. 20,

Mědrichův kůň - č. 21,

" " " " č. 22,

Jabl František, č. 23,

Petráček Frant. č. 24,

Laukup Matěj, č. 25,

Jiř. Václav, č. 26,

Luboda Josef, č. 27,

Linc Josef, č. 28,

Verner Václav, č. 29,

Verner Václav, č. 30,

Vysoký František, č. 31,

Pauovský Josef, č. 32,

Ulrich František, č. 33,

Jilub Jan, č. 34,

Laukup Jan, č. 35,

Lukáš Antonín, č. 36,

Blaha František, č. 37,

Blaha Josef, č. 38,

Matějovský Jan, č. 39,

Jilub Josef, č. 40,

Klapný Josef, č. 41,

Jilub Petr, č. 42,

Hřebek Josef, č. 43,

Hřebek František, č. 44,

Fieby Jan, č. 45,

Fausig Samuel, č. 46,

Blaha Václav, č. 47,

Lerák Václav, č. 48,

Linc Antonín, č. 49,

Lerák František, č. 50,

Hřebek Josef, č. 51,

Václav Jan, č. 52,

Hřebek František, č. 53,

Hřebek František, č. 54,

Hřebek Josef, č. 55,

Thl. Antonín, 56	Kinský Josef, 85	Richák Josef, 114
Thl. František, 57	Sipák Josef, 86	Trávník Josef, 115
Truksa František, 58	Burák Frant., 87	Žum Josef, 116
Hlošek Jan, 59	Brtemajský Jan, 88	Čech Josef, 117
Vysokocíl Jan, 60	Pišer František, 89	Patišpan Martin, 118
Tomáš. Lha, Hofma, 61	Hájek Antonín, 90	Hamácl Marie, 119
Štátek Václav, 62	Petráček Josef, 91	Člč. Antonín, 120
Hlásek Filip, 63	Hykova Lhčtka, 92	Jancl Václav, 121
Linc Tomáš, 64	Petráček Josef, 93	Bergler Jan, 122
Ležák Matěj, 65	Růža Frant., 94	Žlavora Jan, 123
Štěpán Josef, 66	Šaupý Jan, 95	Růža Václav, 124
Procházka František, 67	Ležák Václav, 96	Jancl Jan, 125
Bror František, 68	Růža Václav, 97	Therabax Josef, 126
Petrák Antonín, 69	Maustouš Jan, 98	Hájek Václav, 127
Ležný Jan, 70	Piřt Jakub, 99	Šk. Kardaš 128
Hojma Mařka Lha, 71	Dehýžl Klara, 100	Ležný Jan, 129
Vitner Tomáš, 72	Malický Václav, 101	Žlajný Jan, 130
Frare Ferdinand, 73	Linc Václav, 102	Žlajný Josef, 131
Čenchořský Josef, 74	Valer. Antonín, 103	Čenchořský Fr., 132
Václav. Antonín, 75	Uhlík Matěj, 104	Dolný Josef, 133
Čech Antonín, 76	Šlaub Vítěz, 105	Člč. Frant., 134
Hering Václav, 77	Petráková Barb., 106	Styrová Marie, 135
Šlaub František, 78	Ležák Josef, 107	u 111 přes mst.
Vagner František, 79	Linc Václav, 108	here patram
Para, 80	Šula, 109	u nřmých rdeř.
Hájek Václav, 81	Vitner Jan, 110	uř. zvanamech
Ležák Václav, 82	Lula Václav, 111	neřodavěle se
Ležák Jan, 83	Labáta Ant., 112	meř. zřetřit mřitřit
Petrák Antonín, 84	Štrouhal Josef, 113	

V roce 1842, 1843 a 1844 prováděna byla ještě pravdě-
podobně stavba silnice do Nového Strašce a na Hrástko-
uhot v ústech obecních vedena jest paloučka 18 al. 45 kr.
na kádanu této silnici, dále „inženýři“ za kádaní
24 al. 15 kr. od kádaní státní 13 al. 45 kr. a 15 al. 24 kr.
Lauzedě odvezi - az adarma - 162 kromad. sítěn se
sítěn - Blatětech - se Chrojiu, jak se vichobný návo
udržuje - a za to měli paid piva za 12 al. 45 kr.
Pokračování za ročníkem 1849, strana 592.

Práce 1887. dn 28 června, bře zvolen se obecní starostou, nahléd
Jsem do této knihy pamětní a sledoval jsem v knize toho
jest n plni vši pamětnosti prouta, což však veliki obci,
jako jest obec na št. není vši nemohou, i mně nř si
knihu tu to co jen častěji s nhlájnými mně s nāmý nej
sa mēt noslni vy plni ti, a řádím lež každého mēto nřstý,
po by řádný v spo brácerovni nesohábnul, nř bře co možná
každým řádem všek se mēnz a udělosti sem plni z nř,
šit, nebo a dlouhá lita bude každému našemu občanu
velmi mil, čuclí moci v knize šit na něco obřiti
se podivati, bo za mē paměti pamatu ji, a neb v jiných jsem
se dovedel, jest následn jci:

Dne 8. března 1850 naderál šlechtě Dvorníků Holáň Rukav, a.s.
 a schovali se okolo Dvorníků, Holáň Dvorníků a.s. a.s. a.s. a.s.
 franckého Holáň a.s. a.s. a.s. a.s. a.s. a.s. a.s. a.s. a.s. a.s.

Poté samého roku v měsíci Říjnu točil. Den a tři hodiny
 věcí vyloukl oheň s doljím lonci obce, a schvítly do nás bedáři
 sloveni i se s dolj, točil s ob. oc. st. a od čísl. st. a k. schvítly povu
 s dolj, vesměs plni obilí, pšicína chne někdo s náma;

59
Pak šel potom samim rocc. čila v obci s deji ukočlavo nemice
chela, na klerous ob. osob z emile. Roku 1846. priedovity
svale dušinniny priedchoval se do obce s deji a obce Luj
faras p. Josef Dvorák, a byl do aš do roku 1881.
a po něm pak nastoupil p. Antonín Ritt, klerij
s de aš do roku 1888. byl nástupce p. Jan Hanušek
Lima dne 6. srpna 1888.

Roku 1866 včinnih schořely stodoly Janacínjha č. 129
ofiantiska č. 129.

Roku 1866. dne 19. července vypru kl ohen u Pácala
Janely č. 34 a shávil č. 100. hostinec Ant. Bugička pak
č. 36. Ant. Bugička klerij, č. 36. obci. klerij. č. 10. 1867.
Antonína Pšoukala a sestra č. 36. hostinec Ant. Bugička klerij.
Miri klerij č. 36. udeil blok do ovčína č. 10. 1868. dne
č. 36. na a schořelo v něm 200. ovci, schořelo s amého Dvorák
blok Josefu Pšoukovi č. 91 syna Josefa a s. 18. roku stávků.
v roce 1868. vyhodila chalup č. 91. Ant. Bugička a pak a s.
v roce 18. vyhodila stodola Josefa Pšouka č. 42. s klerij. hostinec
v roce 1868. schořela ořpka Ant. Bugička č. 36. 1868. dne 10. srpna udeil

60
blok na poště do stodol klerij i s s. Lujm. a shávil.
Roku 1884. schořely stodoly č. 36. č. 98. Jana Novinka, a Josefa
Bidramana, a 1884. stodola č. 103. Josefa Pšouka, a 1885
schořelo hospodářské stavení č. 20. Josefa Pšouka, a včinn.
domek č. 64. Josefa Linca v roce 1888. v mo a s. p. s. a s. hostinec,
byl byl vypru kl ohen v domě č. 139. p. Hanušek, byl s. p. s.
rován a s. by udeil.

Če se sice rozprodány hospodářských stavení není mo a s. udeil.
stu klerij. včinn. a den kdy klerij. včinn. rozprodána byla, ob. klerij.
hostinec č. 36. včinn. mize se a s. v roce 1868. na 1869. priedla
rozprodání p. včinn. včinn. č. 49. Antonína Linca včinn. p. s.
č. 36. p. s. pak rozprodáno včinn. č. 36. p. s. klerij. Pšouka,
včinn. p. s. pak včinn. č. 36. Jana Pšouka, č. 36. Jana Pšouka,
pak včinn. díl podzemku č. 48. Ma klerij. včinn. č. 36. Ant.
nina klerij. p. s. s. a s. na p. s. klerij. k rozprodání.
Antonín Dvůrka včinn. a s. Dvůrka klerij. a s. do deji ob. a s.
v roce 1865. dostal, do č. 4. na včinn. a s. Antonína Pšouka
rozprodal s. v roce 1868. včinn. včinn. pak ještě mnoho jiných
č. 4. klerij. včinn. rozprodáno jako č. 10. včinn. č. 10. včinn.

⁶¹
od čísla 14. jest vše dobře také něco upraveno, totiž u čí.
16. pak u čísla 18. pak u čísla 20. číslo 24. přeloženo
1866. vyměněno, a byly s ním ještě dleky, tak se a v roce
1889 přeloženo celá tato činnost k fletu K. v. předání, slavní
koupiel vlník Antonín Šelák, a v roce 1881. čísla 26. same
číslo v držebnost Antonína Berného.

Od čísla 26. přeloženo také něco upraveno, číslo 32. se slyškem
podzemku koupiel Jan Kozel ze Břidina, který pak v roce
1888 zbylek podzemku rozprodal a do Ameriky se odstěhoval,
v roce 1888 koupiel činnost a h. 32. od Josefa Lince Tomi-
nik Mikšovic a ku číslu 29. jest také něco podzemku
upraveno, a 33. pak přeloženo k fletu M. K. chov, který čísla
26. prodal A. delfu Paušikovi, a koupiel slavní čísla 49. a
podzemku k němu přidal, roku 1888 přidal slavní a s 49.
koupiel podzemku sveduší k číslu 20. a 21. přeloženo
Přeloz přidal, v roce 1885 přeloženo se k číslu 26. přeloženo
do čísla 26. Josef Pauš ze Kivčín, číslo 40. koupiel a v roce
1880 A. Lidia o číslu, který ale za krátký čas zemřel, a na místo

⁶²
Jeho dostal se Petr Klíček a číslo 26. v roce 1882. Dne 4. července
v roce 1882 nepřevzatou Jan Šelák vlník a. 11. a v roce 1882.

Dostal se na místo jeho Jan Kozel Klíček a číslo 43.

Roku 1883 založen byl v obci na sí Dobrovo Úněj s borhacích,
sestavající se 32. činných členů s křesťanskou koupěnou v držení
obce, a 1200 f. r. č. od přímých daní a 2. řádu.

Roku 1884. slavní se nejvíce škola a dějství, a slavní se
provdal p. Rudolf Flech architekt ze slavní, slavní
tato slavní celkem asi 20000 sl., přeloz přeloženo číslu 26.
zaplacení při vřstou, slavní pak obce slavní.

Nynější slavní obce a h. 32. přeloženo jest a v roce 1886. k číslu
přeloz přeloženo přeloženo k fletu k fletu k fletu.

Nynější k fletu k fletu k fletu, přeloženo jest a v roce 1885,
dívčí k fletu k fletu k fletu, a fletu k fletu k fletu, a fletu k fletu k fletu,
udělením slavní číslu 26. přeloženo jest, a fletu k fletu k fletu.

Činnost a fletu k fletu k fletu, přeloženo jest a v roce 1885,
1888. In le rím Buland a B. K. vlník. Dívčí majetník
Alois Bláha omladším věku zemřel.

tak silná voda, že polihala mýdlo, job až na skály,
 a když se ohmotala dnešle, lehu od Kroučova až k Krušce,
 byla emoci podobená, krás na obějšce, pro lázeň
 a i sklenky m meste, a několik sly vozí semi
 vše dnešeno. Dle vi jadění s luvci, až 80 x složit
 nikdy ve lvi vody v obai na si nepama leval.
 amy m la dvi se více krad takové dočkali necthem
 Dne 15 května 1890 ohod boží oca lu duš ni krásy n. h.
 Václava Vozky i idici ha nci kaly q. roku s tās pency,
 pro pti v polidni h službách božích navst h ang
 Dne 6 května 1890, udiil blask z vsta ja ona do
 Domku An leni na řebka, a p. 214, a z a lcl mu se
 sklivi krásu, Domek ale nero pa lcl.

Paměti
obce
Řenčov.

Píše

Fr. Cibula,
učitel.
1902.

Svědectví.

František Richter, čestně známý se k
 místním kronikářům českým. Stal se
 localistou v Řevničově (Řevňově) r.
 (1800 - 1821.) jal se s velikou horlivostí
 sbírat památky osady sobě svěřené,
 co sebral, sepsal v latíně ve třech ve-
 líkých knihách, (in folio) na nichž
 14 let pracoval. (1800 - 1814) Tím pak
 nádhernou po sobě zůstavil pa-
 mátku. O čem písemných památek
 se mu nedostávalo, na to (chtěje
 o tom aspoň jakés takés známosti nabyti)
 vyptával se nejstarších občanů v obci,
 a cokoliv způsobem tím od nich pře-
 děl, ne náhodně, "svědectvím"
 pojmenoval. A tak povstala celá
 řada svědectví v první i druhé knize
 uvedených.

Při tom počínal si Richlr co nej-
pochtivěji. Aby totiž nebyla to pouhá
sbírka pověstí a povídání místních
a zprávy zprávučených, aby mu podán
nebyl pouhý výmysl jednotlivců,
musel jeden každý takový vydávatel
svědectví na přítomnosti dvou svědků,
hodnověrných vrstevníků, svědectví své
vydávati a na důkaz pravdivosti
těchto vlastnoručním podpisem, po
případě i přísahou to stvrditi.

Svědkové museli rovněž své podpisy
připojiti. Protož svědectvím tím pl-
nou věru přikládati můžeme. —

Jsou psány slohem prostičkým,
obsah jest zajímavý, poetický, uchva-
cující. Nebe věru vynadiviti se staro-
české poctivosti, která se všech dýše.
Vše jen svědectví Tomáše Vernera:
o násilném umutí velké části
„Loustina“, jezírka atd od
„milostivé“ vrchnosti

že všech těchto pozůstatků místních
předků poznáš, jak dvůr panický v
Řencově povstal, s jakým úsilím
hájili oni předkové prav svůj, jak
utišťeny a jak hanebně s nimi na-
loženo bylo. —

Svědectví o lesích kostelních
neřádušních. Svědectví Josefa Haška. (čimédo)

A) Jezírka. „Ja jsem byl toho ča-
su přítomen, když kostelní jezírka
se prodával. To nebylo před hradbou
sem k Řencově (tenkrát ovšem byla
dřevěná hradba) Pan vrchní Fenzl
přišel a ani jediný suk se neutál,
dokud nepřišel pan děkan stra-
šecký, protože on z toho lesa
brával výkaz.“ —

B) Blatiště. „Druhý les byl v
„Blatišti“, ten les byl bukový a
koupil ho nebožtík Kůžička (kde
myní pěstává Oleč) a hned vedle toho lesa
je Kůžičkův les.

On (Kučina) to všechno dělal, (a tam všichni
mali sousedé at.). Ty lesy byly potom tak
vraty kostelu jako námi, kteří jsme
nijaké měli.

Jan Matějovic
převr.

Josef Haček.

Svědectví Josefa Laška (činného) o panu
Kotulinském z Kotulina.

Žitavský celý grunt i Stroukalův
pocházejí ze statku pana Kotulinského.
Týž měl celý statek neb malé pan-
stvíčko a poněvadž zemřel bez dědiců
odevzdal celý svůj statek i nábytek
ke kostelu na fundaci. Všechno do-
bytek byl sem tam rozdán a ty
„železné krávy“, co se z nich platí, ty
všecky pocházejí z toho statku pana
Kotulinského a těch muselo být 60.

Vždyť vichmost má také takový dobytek.
Byly také ovce? - Ue ani nejsou, jin 2
u Poltrovského. Vždyť byli také koně!

Jeden přílezný kuřák byl u Vacínka, to
musí staré nádušné knihy dokázat.

(Otázka: Můj příteli, jakou pan já se do něčeho do-
stá?) Odpověď:

Já jsem býval často na Novém
domě, a tam jsem se mnoho dověděl.
Co se ale dotýče pana Kotulinského,
to jsem se dověděl od p. bratra
Elizeusa, františkána. On býval na
častě u mne a mnohokrát mne to
povídal, že to četl v jisté knize,
a ta kniha se se nachází v
Roudnici. Šelak u. at tam dostala, to
nevím, snad tam bývali z toho
rodu přátelé.

Vždyť jsme my na starých časech
patřili ke Mšeci (Kencov a Převr) a ves
bývala tu, kde říkáme na „Staré vsi“,
to jest vlevo ^{ke} Kroučové. — Pak se
to povídá, toho já nepamatuji.

A pan Kotulinský měl své
grunty tu, kde jest Žitav a truhlář
Stroukal. Proto vždycky na truhláře
jimi sousedé ukazovali, že oni má

největší pokradu ze všech a že platí méně než jiné. A co? Že v katastru nemůžete najít, že by Lohrlovský grunt měl nějaké lesy neb porostliny a pastvou živnost, která od toho statku pochází?!

Svědectví
Jana
Matějovce
kostelníka

Ten pak frater Elireus jest až dosud živ a pěstává v klášteře Votickém. Kterak bych o tom lese nevěděl v jezírkách. Já jsem byl toho času kostelníkem a kostelník musel dát pro lesy pokat. Po převadě ale lidé ten les v jezírkách tuze sekali, bylo mně to omdámiti p. děkanu strašeckému, a ten les se pak prodal. Mně pak nařídil, aby přišly by čtyři chalupy, které na gruntu kostelním jsou, mezi nimiž je "kantor", těch se se napřed prodá a potom sedláckům. A tak se stalo. - Pan vrchní s ostatními pány důstojníky přijel napřed, ale nicého se nemánilo, až přijel pan děkan; všichni na něho čekali. To bych mohl přísahou stvrditi, kdyby toho bylo třeba. To složené přísaze platí jsem se pana děkana, co na opatrování mám.

Ten les (= jezírka) byl mi zvláště dopovídn. Z toho lesa prodával se dříví tak jak myslím p. 1780. Pan děkan sám bral peníze do pytlíku; lidé sárali peníze, když bylo označeno, pan děkan vzal peníze do kasy, posadil se na kočár a jel do Strašecí. Toho času byl pan Jencel, můj stýjka, vrchní a Jan Cípele děkanem strašeckým.

drobné číste, p. 1780
Jan Lohrlovský svědek.

Jan Matějovce.

Svědectví Jana Ostrovského.

a) Co se dotýče kostelních lesů, byl jsem na "Kovinách" aneb "Káři", ten byl překrásný les a škoda, že ho dali porazit. Nemá to pravda, že byl od samé hrastiny a nebožtík Tomáš Hajný, který ten les koupil, trámce a jiné krovce (z něho) sem tam prodával i také až do Loupu.

b) Spuště ten les byl původní pod "Horou", takže tam říkájí "Ouvory", ten

byl bukový a měl také něco chvoj-
vého. Posledně to vrchnost také naje-
dnou prodala.

c) Třetí les byl v „Jezeřkách“ pod
Loustínem. Z toho lesa bylo dříví nejprve
prodáno. Okolo toho lesa býval jindy
dřevěný plot, potom to všechno ohradila
vrchnost, p.d. Když tento les nádušně
byl ^{posledně} prodáván, byl při tom b. Jenek, b.
děkan strážecký Cíprl a pan pojízdný z
Lán, který se také jmenoval Cíprl. Já jsem
tam koupil tenkrát 2 bopovice po 4 zl.
a každá dala tři klády.

Tam bylo mnoho pěkného dříví a
také se musely pěkné peníze jím utřít.
Vždyt jsou dosud mnozí sousedé na řivu,
kteří jsou při tom byli, když pan
děkan prodával, a bez něho se
nic nedělo, než jak on svolil.

[Decorative flourish]

Svědectví Josefa Herinka, sedláka.

Já, když jsem byl chlapcem, vozil jsem
se svým otcem a strýcem panu faráři stra-
šeckému klády z „Jezeřek“, z kostelního lesa.
A starý kostelník Jan Matejovic nás
zjednal, já jsem od toho hřídele ochrom-
nul, poněvadž mně bylo běžeti pro nehouba
až na Kudou.

Jan Richter,
lovcího

Josef Herink.

Svědectví, jak hanobně byli občané
řencovští o velikou část lesa Loustína
„milostivou“ vrchností oloupeni.

Svědectví Tomáše Věrného, který zasloužil
o pant. Stroukalem u císaře Leopolda
a u slov. král. gubernia v Praze r. 1792.
byl.

Co se dotýče „Jezeřek“, já jsem se
tého dříví dověděl od svého tchánka.
Ten se jmenoval Kulhánek a sloužil
na kačáka u páně Freika a u

u druhého jménem Storcha, ti jsou staré mexníky opravovali. Já jsem věděl o dvou mexnících. První byl hlavní a o tom mně pověděl Kulhánek a i to, co pod tím mexníkem jest. O druhém mi pověděla má matka.

Ten první byl pod „Loustínem“. Byl to velký kámen a byl již padlý neb polomený. Posvědčí jsem všechno dobře věděl, kde ty mexníky jsou, bylo mi na lehká to dokázat, guláste když jsem věděl, co pod ním jest. To jsem musel předně vyjeviti před p. komisařem a na druhé před p. krajským. Pak jsem musel mexníky ty vykopati.

Ten mexník první a hlavní byl hluboko v zemi a já jsem jej musel vykopati. Když byl vykopán, začali všichni křičeti: „Není tu ničeho, není tu ničeho!“ — Já jsem odpověděl: „Vždyť máme motyku, musíme ještě hlouběji kopat!“ A vykopal jsem dva švédské křebíky s kulatými hlavíčkami. Jeden byl delší, prostý, druhý o trochu kratší. Pak jsem vykopal červenou hrudku, skuj a uhlí kovarské.

To jsem všechno dal do čepice a neseš jsem to k panu oberšoldovi Čermákovi a

řekl jsem: „Tu to mají a podívají se, jaké svědomí mají, když nás stěží o naše grunty, ze kterých my platíme, připravit!“ — Když jsem slavní komisi

ukázal první mexníky, pod kterými jsme našli ty věci, byl jsem táááá, zda-li vím ještě víc. Odpověděl jsem: „Mám ještě jeden mexník proti „líse“ a tam jsem celou slavnou komisi vedl. Pak jsem odhalil mexníky a řekl jsem: „Tukle máte ještě jeden!“ — Pan vední řekl:

„Věrně, co je pod tím mexníkem?“
 „Ty jsi řekl, že jsou tam nějaké věci!“
 Já jsem odpověděl ~~co tam pod ním jest. Tu~~
~~postavil se postava Čermák: „To je~~
~~leč, pod tím mexníkem není ničeho.“~~ ^{řekl Čermák}

^{pravd.} (Vst. išt. nár. vyplat).! —

Tu kopali a spatřili kořen od stromu okolo mexníku, otočený, silný jako puka. Tu řekl pan komisař Heremann: „E, to není žádná pravda, že jest nově pasovaný, kde pak by se okolo něho ten otočený kořen vzal?“ — A byli tedy páni úředníci přesvědčeni a nahaněni, že měli mít mexníky za nic. (Ten mexník byl, bříhaný). Ty našené věci pod prvním kamenem přišly do Hrušovic do kanceláře.

Pan komisař Heremann mně dával

císařského krone, jen aby od druhých sou-
sedů odstoupil, a poněvadž jsem toho
učinil nechtěl, byl jsem s mými souse-
dy v poutech do Prahy odvezen ke
krajskému úřadu. Náš krajský úřad
byl na Koněském trhu (v té době v domě) a pan krajský byl Němec, ale česky roz-
pravěl. Pro mne bylo již místo při-
praveno ve „Spěnkauze“ (v kádnici).

Kase jsem byl na všechno taxán.
Řekl jsem p. krajskému, že hájím svých
panských gruntů, ze kterých my
platíme a knize Fürstenberga že v
Řencově nic jiného nemá, než co
jiný soused dává, (pouze grundy a sínnosti)
a že má dvůr jenom z pustých statků.

Na to p. krajský poručil
knihu a v té knize všechna vynášel.
Že při tom dvůr se vynachází pouze
statky ze statků selských, ze kterých
se platí kontribuce jako z jiných.
Když jsem jemu všechno vyprávěl,

i také že někdejší Řencov i se vsí
Frčici byl od Kornouze (místo) od-
koupen, poručil přinést knihu Kor-
nouzskou a skutečně všechněch těch
mezníků v té knize našel a
kolik kroků jeden od druhého
jest v knize četl. Tu teprve po-
třepal mi na rameno p. krajský
a pravil: „I dobře máte, to je kla-
va pamětlivá! - Všecko co jste mlu-
vil, v této knize nannamáná
jest.“ -

V knize kornouzské jsou i léta,
kdy byl Řencov od Kornouze
odkoupen. Tenkrát bylo to 220 let.

Pan krajský dal nám tuto
radu: „Podejte žádost p. knížeti,
a když nedostanete odpovědi, dejte
druhou, když i to nic platno nebude,
dejte třetí. Pak-li po třetí oslyšení
budete, přijďte ke mně a já se vám
postavím na otce!“ -

Všatný, co s námi byl, musel vrátit

pouta na kameno a já se všemi
ostatními sousedy šel pěšky domů,
protože na tom voze, co nás do Prahy
vezli v poustech seřjate, byla ~~je~~ již
nalozena sil. Je nás ještě 5 na šive,
kteří jsme byli vezeni do Prahy
nevině, pro naše vlastní grunty,
z kterých my jsme platili kontribuci.

b) Na to jsme šli domů a po-
vídali jsme to sousedům, co se
vynašlo v knihách, jakou radu dal
nám sám p. krajský. Ale pychtář
Hašek, papevřed, ne není peněz na
„memorialy“ a „supliky“ a tak to zů-
stalo stati a stojí doposud. Mni-
našimi grunty jsou také kostelní statky
a řádný se toho neupije.

Co se týče kostelního lesa neb
hádušního v. „Rači“ neb na „Kovnáck“,
ten koupili jsme my t.j. obec penooska
a s námi někteří sousedé Ptíctí na
dvě stě zlatých a prodali jsme ten samý

Tomáš Hajnec na 400 s. d. my sou-
sedé jsme se rozdělili o ten výdě-
lek. Každý z nás (i obec tatarská)
dostal 3 zl 30 kr.

Je tomu tak jest a ne jinakě na svě-
dectví se podepisují.

Fr. Richter,
locabita.

Tomáš Hajný, mluva
Antonín Čerle, mluva.

+++ Tomáš Verner,

Václav Šel, pychtář

Josef Štráta, svědek

Svědectví o čtyřech chalupách na půdě zádušní
se na lézajících.

Svědectví Antonína Čerle, učitele.

Otázka: Ti lidé, kteří na chalupách kostel-
ních jsou, praví sami, že oni nějakou
práci po několik dní konávali v.
faráře strážského a nyní pobytují
vichnosti. Neví-li on nic o tom?

Odpověď: To nemohu určit. Ale vždy
nejenom ti, kteří na chalupách půsta-
vali, ale všichni, když pan farář ně-
čeho potřeboval, jsou pracovali; vřady

mu vozívali dříví. A sám velebný pán se o to ucházel, že mu vozívali pivo. A ten jedem grunt měl sám Jelínek dříve, než byly chalupy rozdělány.

Dodatek ku svědectví o zádušních chalupách Oslovení. milí sousedé!

Protože dne 24. července r. 1806 při dřívější komisi byli jste mnozí přítomni, předkládám vám některé otázky, na které přede mnou a před celou obcí, kde shromážděnou podle dobrého svědomí, jak pouhá pravda jest, odpovíte.

Otázka první: Zda-li vy sousedé t. j. sedláci a chalupníci křesťanství nějaká pole ^{zádušní} jste držovali na čtvrtý mandel a z těch polí čtvrtý mandel k páduši jste odváděli?

Odpověď: My sedláci a chalupníci jsme nikdy pole nedrželi, máme svých polí dost a také nikdy jsme čtvrtý mandel k páduši neodváděli.

Otázka druhá: Zda-li jste z polí zádušních nějaký plat dávali?

Odpověď: My jsme žádných polí kostelních pod číně neměli. My máme svých polí dost a z nich kontribuci platíme, robotujeme a čtrnáctý díl z nich každoročně odvádíme vrchnosti.

otázka třetí: Zda-li jste nějaké zádušní louky drželi?

Odpověď: My jsme žádných zádušních luk nedrželi. Domkáři, kteří jsou na gruntu kostelním, drželi jednu louku v „Platiščí“; Starší kostelník jednu na „Mejcešti“, a mladší kostelník dva polouky u Kroučové.

Otázka čtvrtá: Zda-li kostel neb zádušník mívával nějaký les v „Jezírkách“?

Odpověď: Kostel mívával les v „Jezírkách“, tam odsud ještě brával p. děkan strašický vykaz, my jsme mu vozívali dříví. Josef Herink mohl ochromnouti, když vozil klády. To mu není tak dávno. Ta „Jezírka“ vrchnost nám vzala. Dříví nyní platí

o to contribuce více, o nám odpadlo.
To ještě ten pan císařský kontribučník,
kterému jsme odváděli contribuci za ně-
jaký krátký čas v Slavém.

Stará dívka: Zdaliv vy, starší kostelníci,
kteří jste, ještě dva na pivo, brávali a
svázeli jste čtvrtý mandel od pen-
čovských?

Odpověď: Od sedláků a chalupníků
nikdy jsme čtvrtého mandelu nebra-
li a nesvázeli, jenom od domkářů,
kteří jsou na gruntu kostelním a obec-
ním, ale od sedláků a chalupníků
nikdy jsme nebrali.

Jan Matějovíc, kostelník František Richter
průběh localitě
poznámka: To jsou slova Fr. Richtera, který takovým
způsobem rozsáhlým věc tu vyšetřil se snažil.

Svědectví Tomáše Věrného o zřízení
localitě v Kěncově.

Když od samé jeho c. k. milosti ne-
šel dlouho žádný dekret na penčovskou

localitě, já jsem šel s Františkem
Štroukalem do slavného gubernium
a tam jsem se světel nejvyššímu p.
komisaři, že se obáváme, abychom
snad zase té milosti nezbavili, kte-
rou jsme obdrželi. Na ta slova on
odpověděl: „Všecky kaplanský pomínou,
ale v Kěncově ne, poněvadž je tam
křížová cesta.“

Štroukal jest můj svědek, on tam
se mnou byl.

Svědectví Jana Matějovíce o tabulce
fundace.

Když jsem s kostelníkem odstupoval
odevzdal jsem stříbrnou tabulku větš
ruky neb dlani, na kteréž ve prostřed
byl jazyk sv. Jara, a pod ním byla
jména těch panů, kteří u sv. Václava
odpočívají. Na druhé straně byla dykyta,
a té již dáma u oltáře nevidím.

Antonín Čížek, farář
Jan Lokavský

Jan Matějovíc

Svědectví Jakuba Bláhy. Tabulka v kostele jencovském nalezená, na které jsou nápisy pánů fundátorů.

Tabulka, na kteréž jsou znamenaná jména pánů, měla kámenček ne se žlutým dracourem, ale se zlatem. Pak se stratila a mému otci, jako kostelníkovi, byla vyrcena pokuta 50 zl, kdyby se nenšla. Ale potom se tak ihned našla, otec tedy zaplatil nicého.

Ještě byla jedna tabulka pakena, a pod ní dykyta již tuze sešla. V prostředku byl jazyk sv. Jana a pod ním jména pánů. To dělala nějaká paní pytmistrůvá, o té mi povídal můj otec. Ta půstala v Jencově. Její pán ležel sobě krad.

Měli jakousi mexutost. Pán hodil po své paní kordem a zasáhl ji do prsy; ona od té rány byla dlouhý čas nemocna. Pán musil se ku svému plátku navrátiti a smad v poli zahynul. Tu paní perměla a u sv. Václava byla pohřbena. Lústal po ní mladý pán a veliké bohatství. Co se však s tím bohatstvím stalo, není mi povědomo.

Jan. Růžka
Jan. Lohovský
du. pánů

Jan. Bláha
du. pánů
Jan. Matějovice

Svědectví o kamenu náhrobním blíž kostela nalezeném svědectví Jana Matějovice.

Před několika lety pústaval u mne Jan. Pajler, kramář. Z Jana ponechal jsem mu ve své kraháčce místo, aby sobě něco tam nasázel. On nevadí tam byla samé kamenné,

musel kopati. Za chvíli přišel mi ozná-
mit, že dokopal se velikého kamene,
a abych mu ho pomohl vyndati. Ten
kámen byl na kříšob hrobového ka-
mene. Když jsme ho dobyli, domnívali
jme se, že hned tam nějakého pokla-
du najdeme, zatím jsme vykopali —
kosti: hlavu a čumáka, hrnátý a
puskou a nohou. Kamář řekl, abychom
je dali do kostnice. Já jsem jemu na-
bránil, řekl: Nechte jim zde odpočinek!
Zakopali jsme je na totéž místo, od-
kud jsme je vykopali

Ant. Čížek
Jan Lohovský

Jan Matějovic

Svědectví Františka Paylera.

Ten kámen, který mně pomáhal
Matějovic dobývat, byl veliký a pod
ním našli jsme kosti tuze kellelé

ale drobet dál od sebe, — ty jsme se-
brali a zase na to místo zakopali
Páter Dušek, předsedý lokalistů mno-
hokrát to povídal, že na zimě a
obvláště před adventem, když jde do
kostela, že cítí morokopřijemnou vůni,
velmi libešnou, že tam musí ležeti
nějaké svaté tělo a ten ho-
bový kámen přede dveřmi, že něco
obvládnutého znamena —

Svědectví A. Čížek, učitele a párovní
nového kostelníka.

Když byl kostel vyňžen, narišo-
val nám p. vrchní Rubásek, aby se
ten kámen před dveřmi kostel-
níma nehýbalo. A ten velký kámen
hrobový u sv. Václava, aby přišel zase
na své předsedé místo. A také se
tak stalo, jak naričil

Svědectví kn. Čičle o škole řencovské.

To já mám ještě od svého otce: Škola bývala tu, kde jest pastouška (za kostelem) a tu, kde já nyní přistávám, bydlíval slouha. Pověděl ale sedláci nechtěl školy spravovati, a šel do ní přišel, neboťlik p. Kraus, farář strážský dal mého otce do té kostelní chalupy a on byl první, který tam přistával jako kantor.

Svědectví o veliké hospodě. (Nynější majitel Krasen Kola).

Příběh Tato velká budova poutala a přitahovala mysl Jan. Kichra, a on domýšlel se, že na tomto místě mohl stavěti hrad. Mimo to jméno majitele staré Límund. Skrejs, který v matrice mramrované nalezl, psáno to, aby na to místo lidé najistěněl se dostal.

Svědectví Tomáše Sajlera, kdysi sedláka, nad něhož v Řencově ani v okolí starších členůka nebylo.

Na hospodě znal jsem několik hospodských

ale, aby se jmenoval některý z nich Límund (anek) Skrejs, to jsem nikdy neslyšel. První, kterého jsem znal, byl Janoušek, a ten se potom dostal do Řencova. To nyní se tam dostal Jiří Šimkovič. Tolem tam byl zase nějaký Němec Hons. Ten byl dříve kočím u vrchního Kola. To Honsovi přišel Mol, ten byl pana správce (pogděl vrchního) Mola bratra a nynějšího hospodského otec. Tolem byl 24 lety na té hospodě Švestka a nynější šenkýř Mol je na ní 7 neb 8 let.

Svědectví Josefa Haška, kdysi pychtáře.

Co se dotýče hospodských na nynější hospodě, těch já také pamatuji. První byl Janoušek, druhý byl Jiří Šimkovič, ten tu nebyl dlouho. Za něho kamenná strouha, do které šla voda pa traubach, byla zkasírována a odvezena do panstvího dvora. Vrchlost dala dělati studni. V té kašně jsem se já jako chlapec dost natancoval. - První šenkýř byl Hons, ten tu byl krátký čas. Druhý byl Mol (ani 10 let) Pál Švestka (24 let). Třetí jest

nynější Antonín Mol, který jest tu as 7 let.

Svědectví o panství Krčmě, jež byla za dávných časů u Ostrovských č. 20. Svědectví Jana Ostrovského.

Můj dům byl před léty někdy pan-
skou Krčmou a nebožtěk pan vrchní to
našel v starých knihách. Protož na mne
bylo, abych zaplatil starý dluh. Já jsem
se bál, že ani můj otec ani můj děd
o tom dluhu nevěděli, ale přec to nic
platná nebylo, protož pan vrchní Kubásek
v knihách našel, že za Matějem Ostrovským
ten dluh jest. Tého času byl pychtářem
Josef Hašek a já jsem byl nucen ten dluh
18 zl. zaplatit ke kostelu a k řádusí pění-
skému. (když po 2. glate.) —

Svědectví Jana Haška, kováře o staré
kostnici.

Stará kostnice bývala k půlnocní straně.
Tato ale, že které na nejvyšší pravicí kosti
palepáváme, ta není stará ale nová.

—

O skryši, objevené na statku J. Matě-
jovce. (Svědectví J. Matějovce)

Oznamuji, že tu, kde je má světnice,
našel jsem (dříve než jsem staveb) podzemní
skryš, ve které bylo mnoho vody. To se
kavalo a po 36. letech nacházím ve své
světnici páby. Dal jsem to také vyjisti,
ale nic naplat. — Na dvoře též nachá-
zím, že je sklep. (Je-li to kryba, nevím.)

Opotava ta je dobře oklenuta z kamene.
Vybíral jsem z ní mnoho páby pětkrát te-
sárského kamene a to klenutí není
dosaváde zbořeno, ale dosavád stojí.

Mé mínění jest, že tu skryš staven,
abych věděl, co tam jest neb bylo.
Je v ní klenutí velké a široké, něco
znamenitého. Zmínovaný sklep má
směr od východu k západu.

—

O kostele řevničovském.

Saměti Fr. Krošera.

Že v gruntech kostela řevničovského jest velická chyba, to každý uvidí a kdykoliv to omlouvá, křesí znovu, proto, že se činí účastníkem dle sv. sněmu tridentotského communicací, poněvadž jest takový pád, který tak lehce žádný nepochopí aniž pochopit může, leda by měl dobrou povědomost místa, gruntů, účtů a povědomost všeho toho, co se přihodilo hned na panování J. K. M. Schvarzenberku, od vrchních úředníků, kteří se chtěli zachovati svému pánu a honosit se, že jsou dobří hospodáři. Jest mu třeba mít povědomost, že toto místo dlouho stávalo prázdné, že kostelu patřící.

Později byly vystavěny chaloupky, že nyní přivlastněna pole vždy pod čtvrtý mandel, všechny chaloupky stály na kostelním místě, to jest na vysokém Řevničově. Takové chaloupky, jejich majitelé domkáři se rovnou, byly na vysokém Řevničově. Proto v 3. extractu této domkáři nemají žádného čísla v urbáři. Kdo to nezná, necht se neptá pánie úředníků, kteří jsou toho povědomi.

Která mají své statky, jako jsou kostelní, farní, fundací, nemohou mít čísla urbáře, protože jsou grunty kostelní, z kterých platili čtvrtý mandel neb 45 mandelů. Po smrti ovšem vrchnost mnohých gruntů užívala a marnývala je „pustými slátky“, protože v té živnosti pozděny byly. Proto na vysokém Řevničově až ke smrti jsou jména živnosti: korejní chalupa, doljší chalupa,

a nase chalupa a josit v jednom
poradi. Kdo v Kencově povědom není,
bude mít ony lidi za bláznů a na-
šetilce. Pak následují Jankovský -
Janek, kačí vrchník. Látkovský dostal
částku. Honz, Honza neb Janek byl
kačím, dostal hospodu a měl bílá
flura. Ubohý Šprázdovský dělal u
majestského rybníka bránu a tu kde
jest rybník, byla pole pastuchova, jež
i v urbáři jsou. Sekyrovský nádeník
gdarova dělal vrchnosti neb úřednickým
dříví; kterého grunty vrchnost pod-
řela, ty vyobrazení celého p. majitele
dvoru a celého vysokého Kencova

Štrásečtí faráři věděli sice o kostel-
ních statcích a o fundacích, neméně
však důtkami v puce, stále potahováni
a vyommováni byli. Učil-li pokojě mítí,
bylo se mu spokojiti s údělem úřednickým.

Špráze pozorně a dobře jest čísti one
Pasi vikáře Daniela Černého, kterák
byla jež po reformaci dána. Urbáře
byly spadelány, jakž on sám svědčí,
neb faráři více měli. Totro času
všecky školsní fary, podle jménem
filialní, stály pod jediným fará-
řem strášeckým.

Vždyt mohli poslati řeholníky, bylo
jich v Špraxi dosti; ale měli svou příčinu,
která po stu letech teprve na jevo přišla,
o kteréž také P. Černý zomínku čini, že
příjmy farářské zoměněny byly křtmany.
urbáře reformatovány, nové udelány,
jak se stalo pod knížetem Švarcenberkem
a dáva příklad fare lisánské, jak
mnoho jí bylo odňata a něco ke
kostelu dána, ostatní vrchnostenské
mu dvoru v Lisanech. Zvláště úcty
pádusnými dokazuje, že, jakmile přišly

z rukou Lisáče, jemuž patřivali, ale se jim vedlo. Všecky grunty jsou jmenovány a ve farní kronice zapsány.

Prošela z toho roku pakusila fara jencšovská i všechny fundace a kostelní grunty. Páni faráři neměli ničeho z rukou a dosud nemají ani dokonale řádusní knihy, jen některé extrakty psané. Co jest v pokladně, zda peníze či „kouby“, toho dosud nevědí. Kdysi byla ta věc dokonale předložena slavné concistarii, jak velikých chyb učiněna a že v pokladně snad ničeho není. To se tak dlouho protahovalo, než se co stalo, až to vrabci na strmu čimčarovali. Latín úředníci představili to knížeti Egonu Fürstenbergovi, jenž vaneš potřeby svoji

na Maxii Terezii: „že chce zaplatit všechny dluhy ke kostelu patřící, a císařovna také při popoučela. Pak přišla inkvisice, když již peníze byly dávno při inkvisici, byly kasy plny dukátů. Ovšem donášeci nebylo při tom volno, ale věděla a povědělo se všechna a po inkvisici nebylo v kase ničeho — jako jindy. A tak dosud tuhá, co se do účtu napíše, všem jest toho podepsat a za 2 hodiny vše hotovo! — Pak bylo vždycky, jest dosud, žádný farář neví ničeho, než co vidal v kostele, ostatní jide svým důchod, v řádusních účtech se každý podepíše, do 12. hodin je všechno hotovo a pak konem k „obědu“ A to jsou účty? Každý řád, když má potkej. — — — Tehdy jak pravíme dal Černý, tak se shledalo.

Od stejného roku jsou tři stejné ex-
traktky. V prvním jsou sedláci, v dru-
hém oskalská živnostníci. Sedláci i
domkáři i podruzi mají stejné číslo.
Živnosti jsou při dvou s nepřesným
jmenem. Obec již přes 20 let měla
urbář, starí pádných takých lidí nevi-
děli, nemali, neshýšeli o nich a předc
jsou v urbáři a v extraktu gruntu
duchovních. Sedláci dosvědčují, že pád-
ných kostelních statků neměli, aniž
čtvrtého mandele odváděli. Tak
jest to lotivost, podvod. Vždyť
ani na živnostech svých někdo čtvrtý
mandel neměl, aniž dával roku 1719
a ani později, jest to tedy soumyslen-
ka. Statky kostelní a farní jsou
při dvoře, protož nechtěli mítí pád-
ného localisty v Řencově. Pomenová-
jí císar pán krk plomil, ctkice

nechtíce přivoleli a patronát přijali.
V císařském urbáři jsou 3 extraktky
kostelních gruntu, v krivoklátském —
jedem. V císařském fara, v kriv-
oklátském nic. Fundační statky
byly až do roku 1749. a roku 1759
jiz se děla jistina na fundaci. K
tomu propůjčil řencovský kostel 216 zl.
30 kr., kolíček i řilický kostel, ale
pod cizím jmenem. Roku 1770 musel
půjčiti řencovský kostel k odložce oltáře
na jistinu fundační 150 zl.

Fundace jsou repetitivně a při
deskách královské českého zagnamend-
ny a patří k pádu řencovskému.
Dluh se však smakal na nejvyšší po-
pučení a protož nové fundace: „Ježíši
s Marií tvoři, Wám já poračím
tělo i duši svati“ — zagnamendána jest.

Druhá tabulka při první malbe-
na byla v kumbě oltáře, když se
oltář spracoval. Ta jest dřevěná

a má na sobě nápisy: jemnost pana
Kolulinského z Kolulina a jeho jemnost
paní manželky Markéty z Donrožec, —
jakou i dva znaky rodiny. Přetábul-
ka byla z táčového stříbra, tak jako
jeptišky obyčej mají vyřezávat. U prostřed
byl „řazyk sv. Jana“ a pod ním
jména těch paní, kterých v krytce u
sv. Václava odpočívají. Tak předci
starý kostelník Jan Matějovic (to napíše
svědectví o tom) Starý muž Jakub Bláha,
který býval mnohá léta kostelníkem,
vypráví, že tabulka tu vyřezávala jistá
paní rytmistrava. Pán její, když mu-
sil jít proti Turkům, cídil sobě
svůj kord. Měl mezi sebou jakous
takous mrzutost. Hodil se paní
kordem tak nestátně, že ji do nohy
zranil. Od té pany byla paní dlouho
nemocná, až posléze — zemřela.

Pán též více k boji se přemáhl. Po-
hustala veliké bohatství, jediný syná-
ček jsa opuštěn, oremel páněho vy-
chování, které by přiměřelo jeho
stavu, nicméně cnostně a bohatostně
vychován byl, oddán jsa pobožnosti,
v něm od své matky vychován byl, v
šestnáctém roce jekou svého života do-
tknul a ve chrámu Páně přeměškem
pokřeseno tělo jeho. Z náhrobků se poana-
vá, že byl stavu rytířského. Šestnácti-
letě stáří jeho dotazuje též kámen
hrobový. Jmenoval se Lékmuud — Ségis.
Jaký byl jeho předikát, to již se pře-
čísti nemůže. Zdaliv v Končově ~~se~~
(marodil) měl svůj statek po svých
poděcích, oremé taktéž dokonale známý,
spíše však ano než oremé. Snad možno
naleznouti to ve farní strážnici, jako

fundaci, tak jména celé matičky musí se dobře prohlednouti, obzvláště matičku titickou. Poněvadž „Chaloupky“ musely mít svého pána, což se pokusíme z těch slov, která poznamenal dr. farář Matěj Braun: (18. čer. 1724 Woff. Grundr. z Chaloupek). Obzvláště musí se hledat mezi fundacemi, neboť v Strašci nebylo žádné fundace ratifikované r. 1700. A jedinká tam byla za V. p. Šmejkalů (1661-1664). Ve fundaci byla asi velká chyba a mylka, obzvláště počítají od r. 1700. Od začátku tohoto století stala se asi velká proměna soukromná. Neboť od r. 1702 v kostelních knihách jsou skryty tajné věci. Ty jsem zkoumal po osm let, zejména pole, gruntovních desek.

Od toho roku píše se dluh na gruntech pustých a ty grunty skutečně jsou dvůr jencovský. Od toho času byl dluh na panství královské Ostravské, tam jsou ještě 2 ovce a 18 kop vypláceno již jest. Také jimi lidé dluh na gruntech svých měli, ke kostelu patřící, ku p. Olíci na gruntech Ostravském. Ten platil dluh svůj ke kostelu titickému. Teníky byly složeny asi před 20 lety, v knihách o tom není. Tak jakoby se grunty tajně vyplácely, neboť jak Brož, Olíci, tak Ostravský má poznamenané grunty kostelní v urbáři. To jest asi tajné dokummenty, neb tomu žádný nepsal jest-li se co od kostela prodává, musí to býti domluva od biskupa a gubernia.

Pro našem chrámu, jsou fundace, kostel-
ní statky i fara tajné. Proč to
musí být dobře považeno, vše tajné
vyjeveno a star. guberniu předneseno.
Předáci jsou v urbani popisani, že u-
žívají gruntů na čtvrtý mandol,
kdežto oni nikdy ničeho nedávali.
Přiad k těch gruntů platí kostelu in-
teres. Řádný to přemýšle pochopit, dokud
nepřijde kramis, které jest tu byti, jinak
by kostel o všechny ~~všecky~~ statky
a fundace přišel. Řemčom není
Řemčomem proto, že stará ves byla
shovřena a plyje na „Staré vsi“. Se-
dláci přestěhovali se ze Staré vsi k
chaloupkám sem. Jména jsou podvad-
ná — k smíchu. Největší chybou

jest, že Parium publicum pro tom
typé, posvězadí plati duchovní, kdež
to kostelu náleží statky. Fundace
staré měly své grundy, jako urbani
císařského pectificatorium dokazuje,
nyní jsou statky pryč. Na fundaci,
aby se mohly ratificovat, byly jako-
ženy nové jistiny. Na tu jistinu dal
kostel své peníze a kontribucemi pod
pauškou jímého jména, smykle.

Od kostela řemčovského přijeno
kostelu strážeckému, r. 1759. 210 zl. 30 kr.
A kostel strážecký, jímž dříve neměl
řádných fundací, nežli Povýkalem pal.,
měl už jednu ratificaci předanou r.
1719, když byl založen nový urbani.
Roku 1765 a 1766 měl již kostel strá-
žecký jistinu 30 35 zl. 31. kr. Tak
gříží účty řádusního kostela strážeckého

s tímto dobořením a také přestupným
výkaz přestupných rest 433 st.

to radius přímčové křivky 216 zl. 30 ks.

titlickennu. 216. 30.

43320

Na to musel kostel náš podržet při-
čiti kostelní strážáčkům 16 osobě oltáře
150 zl. Dýně se podiváme, na ten plátek
jak pěkně byl oltář ozdoben. Kolem

1777. mel kostel strasecký (dle godusmich
niti) jistinné fundace 3123 sl. 8 kr. 3.

s tím podstatnějším, že k tomu náleží k
pádům přechovskému 336 gl. 30 tk. a toliká
i k pádům četickému. Když k tomu prv-
nějšímu dluhu z p. 1759. přida se druhý
dluh z p. 1770. k ozdobě oltáře 150 gl.
činí to uhranem 306 gl. 30 tk. Dluh ten
byl na nejvyšší pokra, strážeckému

kostelu odpuštěn, ješto byl starý a ne
kapitál od fundací.

Úředníci, kteří pracovali, aby kostelní
řemeslníckému statku byly prodány, spolu
také o to pečovali, aby staré dluhy,
které nemohou býti splaceny, byly vy-
mazány. Jednoho roku všichni tři
na věčnost byli povoláni. První
byl J. Šula, správce, a 8 dnůž náste-
doval Ant. Křibásek, vrchní, pak

Nijedlý, bývalý duchovní a početvedou-
cí. Ti dobře věděli a těchto tajných
věcech, s nimiž na světlo nesměli,
protož si jinde vyptýčeli a jinde dír
zapřávali. Tak všichni osvěze-
ni jsou, čemuž žádný nevěří, ač to
nesmyslná pravda. Tu pravdu po-
tvrzuje místo, že jest na vesku a
ves ziborena.

To dokazuje i kostel, který jest celý přestavěn, dlažba vyzdvížená, křibeton kámen, dveře i okna přestavěna, na oltáři okno kazdého. Pod křibeton byly hlavní dveře, jako u jiných chrámů. To jest vše předěláno, aby toho nebylo porouchati; klenuti provedeno a ve prostřed udelány jsou dřevěné schody. Vše byly trámy dubové, avšak jsou oskány. Velký krov jest přelit, na něho dím jest zornat podivný (?) jak se to vysvětluje. Nový velký krov jest sv. Petra a Pavla, druhý sv. Petra, všechny krovny jsou staré, nový krov jest přelit. Velký krov má přepodivný nápis na straně druhé: „La správy duchovní p. Matěje Antonína Prauna, faráře strážického, též osadních far Řencova a Třelice (viz dále) Osadních jest jména přiučlivé, nemá

žádného jména podstatného. Před lety býval i ve Třelici farší kostel, poněvadž ještě inventáři p. Daniela Černého r. 1700. vymachánela se císařská křtitelnice, - to jest znamení fary. Po ději byla křtitelnice odvezena do Krušovic. Kam ji Banerlak dal, nikdo neví. Toho jsou ještě paměti něci obyvatelé Třelickí, mezi nimiž kantor, a ti pamatují, že byla odvezena do Krušovic. Kostel řencovský a třelický vždy byly spojeny a také stejně se nákladem jistiny kostelní musely přispívati. Rovněž od kostela třelického byly poručeny peníze kostelu strážickému, r. 1759 216 fl. 30 kr. a na statku skřivan - ském 150 fl. a c. předtým 300 fl. 30 kr. A také ty dva kostely Řencov a

a Třtice mají stejnou fundaci, stejnou
jistinu a stejně jim umaxána byla.
A tak stejně své statky stratili, stejně
jistiny pozbyly a stejně celým právem
na statky Skřivanstvé svou jistinu,
to jest své statky v Řevnicích a ve
Třtici k pohledávce mají, porovnává, jest
celá ta věc s velkým podvodem uží-
vena. A takovým letovým, podvodným
způsobem všichni p. farářové, celá, vždy
věrná kapitula i sami nejvyšší pastýřové,
knížata a slavné gubernium oklamáno
jest bylo. Ty fundace vtakeny byly, bona
fide ad tabulas Regni a patim jest pod-
vod. Ty podvody musejí býti pořádně
vyšetřeny: jestli jsou někde také fundace.
Není na tom dosti, aby se našly, ale
musí se též v matulkách hledati, zdati

taci lidé na tom místě aneb někde
jinde půstávali a psali k tomu ko-
stelu ty fundace odkázali. Lze není
naplněn a vyplněn úmysl: „*Menset
intentio fundatoris*“ (mysl a páměť
zakladatele). Neboť, kdož by dělal fun-
daci, kdyby věděl, že po smrti jeho
vše se pobere a jinám podvodem se to
obráti. Kteráto věci se mají svatosvatě
zachovávat. Ty fundace jsou již staré,
kde tehdy byla jejich jistina? Fundace
měly ještě r. 1749 své vlastní statky
jistina jest vypůjčena r. 1759. a r. 1770 —
následovně statky i jistina patří ke
kostelu. Tomu všemu jest takto po-
uměti. 1.) Na patupu byl dán nápis
na nový prvek: „La správy duchovní...“
atd. atd. 2.) Na pohannu celého duchovní-
stva dvakrát po sobě na tabulce.

kostela jevníčovského byla smazána fundací a postaveno: „Jesů sta. (tříděle)“
A když po druhé měly byti patřičně
vany tyto fundace, tu nadmíru
větš byl podruhé glatými slovy psána
menán, jakoby duchovenstva tím bylo
vinno.

3) Na potupen všech duchovních dána
byla pole a luka františku Labaštní;
jenž až dosud posměšným jménem
nazývá se „Kněžek“! —

Na potupen pana fundátora byla
slovena nepřátel jména: „Popelář“, že
se v prach a popel obrátil. „Schönfeld“,
že měl pekna pole; „Podlipský“, že
místoval pod lipami; „Hluchý“, že byl
mástrně hluchý; „Lbírátovský“, že sbíral
mexim co; „Svalčovský“ (Bogot = devotulus)

„Jonděličkovský“ (panděle po sv. Matěji)
„Matějovský“ (sv. Matije je též pram) a
takové kusy se dějí. —

Nápisy na hrobních kamenech v
kostele jevníčovském nalesených.

„Leta Panie 1614 v Pátek
po Neděli Invitelny usnula
v Pánu Páni Margreta z
Dervaxic, Manželka Pana
Kotulinského Mikuláše Kotulina.“

Leta 1611. dne 20. března mladík Lák
mund (Pempel) z Pernisderky Pana
..... ského syn, věku svého
16 let zbožně v Pánu skonal a zde
pochován jest.

Odpočívá v pokoji

Jemnost pan x Šemlsberku Martin
udělal fundaci ku kostelu Špaš-
ckému padesát zlatých. Za živobytí
svého pana syna Likhmunda Volf-
gang. Jemnostpan syn umřel, 1611.

☪

Nápis na tabulce fundáční v kostele
řencovském nalesený místo nápisu je-
ho, důstojnějšího, na V. Daniela Černého,
faráře špašického (1672 - 1708) zřetěný:

(německý nápis)

"Ježíši s Marií, malickou Zvon,
Poroučím Vám tělo i duši svou."

☪

Nápis na zvonech.

Zvon Panny Marie na malé věži:

(Latinsky), Mistr Bartholoměj mne učinil
roku 1404 v nové obci Špašské! —

☪

Zvon sv. Petra, mělec "nadchozí" zvon
na velké věži:

(4):

"Léta Paně 1506. tento zvon u-
lit byl ode mne mistra Barto-
loměje v Nové obci Špašské ku
chvale Boha Otce všemohoucího
a Blahoslavené Marie."

☪

První zvon sv. Matěje na velké věži:

"Mistr Bartholoměj mne učinil.
Roku 1419 v nové obci Špašské." —

☪

Zvon sv. Matěje se v 1836. roztřel,
přelit, pak s obrázkem Pána Krista
ukřižovaného na jedné straně, Panny
Marie pak na straně druhé. Jeť
všobecně znám pod jménem "malý
zvon" na velké věži.

"Léta Paně 1836. ^{13.} prosince
na svatou Lucii roztřel se zvon

starý, který tak přelit jest byl, jak se
nyní nachází od Karla Bellmana, c.
k. dvorního hofmistra v Praze r. 1837.

§

Hlavní zvon sv. Petra a Pavla (nám
zvan „velký“ zvon). Tento zvon kostela
Křesťanského sv. Petra a Pavla nákladem
předsedníka měst a udeřel slavný P. Walentin
Luzinský zvonar a měřič král. měřič
města Prahy. dne 1744. Za
přítomnosti vysoce osvícené paní Marie
Anny Št. římské císař. z Fürstenberka,
roven hraběnky z Waldsteina, paní
panství Krivoklátu, Krušovic, Křivoklátu,
Lány, Dobrušky, Loučiva a nového
Waldsteina. Za správy duchovní pana
Antonína Trauna, faráře města Prahy,
teh osadních kostela Křesťanského a

Přítice. Za správy hejtmanské pana
Antonína, pana Josefa Kotka, hejtmana
panství Krivoklátu, Krušovic. Za star-
šího kostelníka Antonína Tomáše
Čechle. —

Fragmenta. P. J. Riehl, domovník se, že
tento zvon jest toliko přelit, ne nový,
podporuje domovníka své příslušky přední
mi důvody, jak již předem psáno
bylo. —

§

Výpis

právní a soudní ze starých desk
zemských království českého.

r. 1437.

(Archiv českého děj. II. strana 333.)

V příčině Markéty z Donína a
z Křivoklátu z jedné, Beněse pak
z Kolovrat z druhé, pánové baroni

v plném právu po vyslyšení obojích stran a desk am pávarkuv řečeného Benese a z listin na právo náleželi Petr ze Lúvetic a Lbyněk z Hainbucku pániuv nálex vyresli:

že tak jako jest pan Herbert z Kolowrat i pan Benes syn jeho uvázali se bez práva a drželi ves panny Markěty Kečnicov, aby jí té vsi se vším příslušenstvím prostúpil od dnešního dne ve dvou nedělí pořad plébli, z té vsi úrokuov, ani kterých poplatkuov a požitkuov svatojurských nebera, a list ten židovský, v kterémž jsou panna Margreta a pan Herbert jistci, i ten list pražských komšeluv, kterýž svědčí na svědomie

vypřavování listu židovského, aby jí pan Benes ihned vrátil a nápis, kterýmž jest nápisem deska mi pemskými pana Margreta svěčila dědin Kečnicovských otci páni Benesovi, aby jí pan Benes ten nápis v tém dni pořad plébli propustil bez vsi omleuy, kromě sahal-li by kdo právem pemským na sarchu psaného Benese a na jeho dědiny pro nepravu třiceti kop. grošuvu platu doživotního, že jí panna Margreta má postúpiti a vyvaditi bez škody, a což jest pan Herbert a pan Benes syn jeho úrokuov nebo poplatkuov jiných na té vsi Kečnicově a z těch lidí v těch letech,

což s ní drželi, vybrali, že mohli
dobře vyvaditi a jiné věci všechny, zá-
stře, škody, náklady po dnešní den
stále ty mají sobě stranu minulé. —
Jednání jako svachu na přítomnosti páni
baronů. (Archiv českého děla VI. str. 545.)

1456.

Těchž roku, když Benes z Kolovrat obvinil
je Friedricha z Vilšteina. Pán panové
baroni v plném právu po vyslyšení stížnosti
náložníků i z listin obžalovaného a z
desk zemských z vypravování jejich z obou strany
o psoúce Keonicovské malice na právo i
judičích ze Stráže i Bohuslav ze Léborku a z
Plavě a potaz vyřekli:

poněvadž Benes z Kolovrat po-
hnal Friedricha z Donína o psoúce
Margrety z Donína, tetky jeho jakož
jest on Benes imleuvý list ukázal,

a ten list jest uměřen panstvem ná-
lexem za císaře Sigmunda slavně
paměti a paní Markéty z Donína
to psoúce přisuzeno, an on Friedrich
z Donína provedl jest, že to psoúce
jemu paní Margreta listem dala
a postúpila jakožto dědici; protož
páni dali jemu Friedrichovi za práva
„in pleno iudicio“ a ten pokon, kterým
on Benes Kolovrat z Friedricha z
Donína pokánil, páni zdvihli, neb
jest na zmatek pokánil.

¶

Diplomatár pana Viléma z Pernštejna.
Archiv českého děla VI. strana 519.

Václav z Ludanic a na Těvě, nejvyšší sudí
z Brně, činní smloveni mezi Vilémem z
Pernštejna a Markétou z Donína, abaty-
ně kláštera králové a staré Brně o mase mase
Kurdějovských a Husoprechých.
Dáno na Těvě, dne sv. Piusa a roku 1485.

Kápisz

(Ves Kénice)

Lápis Antonína Jbla.

Léta Lápis 1777 dne 1. prosince s po-
volením wokeníha a statecního vlady-
ky Pána Ignaciusa Václ. Jencla,
jejich vysocke knížecké Osvícenosti,
Pána Karla Egana Po Římské říši
knížek a Fürstenberka / pl. tit. / toho
času královského vrchního předsedce.

František Hekr, pauc v přímě
krádeže do Rakovníka k právu autp-
němu do arestu vzaty, který na tom
gruntě bea pápisu 4 léta hospodářil,
jeho pak manželka Lidmila sama
pro velkou nemožnost a sešlost stavení

tě náhodně stave krádež grunt ten
dále podržeti nemohla mi tehok pra-
dická po mebož. Janovi Vernerovi jmé-
nem František, 10 let starý, kterému
by sice tento grunt náležeti měl,

Porěvadž on ale až dosavade ne-
schopný jsa a řádný, který by takový
grunt na léta byl ujal se využívatel,
tak Antonín Jbl, jím sobě Barbaru
po mebož. Janu Vernerovi, sestru
dědicovu, za manželku pojál, on tě
grunt k budoucímu užívání pro sebe
a manželku svou na věčné ujmá
a dědicovi po jeho dědicné práva na
jakékoli přenesla on šit mít bude,
bude vyúčiti aneb na místě toho 30 pr.
složit, tě pokud by se jím napři-
šnil, tak on až do smrti jeho k užívání

ma, totiž: byt a tyč světnici, komaru
v domě, chlévec vedle koprání, kůru nad
kúlnou, obilí na xeni: žito 2 stých,
ječmene na 1 stých, kracker 2 věty,
1 koptku sena, 2 mandele slámy a
jeden pákan keli vedle hospodářského, a
to vše mimo ublížení hlavní summy
z ohledu mnoha zdelaných služeb jemu
nový hospodář dávati se považal. Jsouce
tehdy skrze tam vyslané rychtářské a
konšelské práva grunt tento v těch věch
mexech, právech, povinnostech, poplatcích a
robotách tak, jak od starodávna v
druhé byl a v užívání, aneb jak nyní
nová urbánní povinnost ukazuje ale tak
právněho zemského katastru s polní ox-
ným pod 16 str, ladsu kúlněch pod 1 str.

loučného pod 1 stých, víř párový
sena, užití a prořezování na sumu
hlavní jedno sto patnáct míst.
id est 115 tk aneb 134 fr 16x.

Vějímeň odstupující hospodář v
příčině napřed právních prádný mexa
služby.

Jménem svrůků obdržel obilí na xi-
mu vyostého 5 stýchů pita 22 fr. 10 fr.

Na dobytka a nářadí

2 tažené voly na	22 fr.
1 víř sešlý	5 "
1 pluk velmi sešlý	1 fr
2 řetězy	1 fr 50 x
1 stolice řezací	1 "
2 sekery	30 "
1 kosa trávní	15 "
1 trubla mouchá, 2 obilní sudy	50 "
1 stůl, 2 stolice, 1 police, 1 m'le	2 "
Summa	178 fr 10x

Z toho sčítají se dluhy peněžité:

Kráč. kontribuce	41 fr. 58 ¹ / ₂ x
na cín obilí	2. 17. "
do důchodu Krusovského	35. 2.
" " fořtovského	4. 51. "
Krajskému Kamkovi	30. "
Řidu Krusovskému	1. "

Dluhy obilní, které mimo hlavní summy
ublížení odvedení byti musí a to sice

Do podací kasy žita 3 m 6 ¹ / ₂ k.
" " jáhna 7. 10 ¹ / ₂ k.
" " ova 3. 10 ¹ / ₂ k.
do obpočíství žita 3. 6.
" " jáhna 3. 10 ¹ / ₂ k.
" " ova 3. 10.

Mlýnská Rudskému žita 1 st. 2¹/₂ k.

Summa sčítaj	90 fr. 6 ¹ / ₂ x
zůstává po rozdání	38. 3. 5 ¹ / ₂

kteřé na míšenka počítají a počínám
kladným po 4 st. vynáší --- 75 fr. 28¹/₂ x
z kladného patiti bude, a to starým
nápadníkům po nebož. Václavu Věrnému:

Vdově Lidmle na mše sv. ---	5 fr. -- x
Anně, poslední dceři Mariji ---	9. --
Matějovi ---	11. --
Františkovi ---	13. --
Starým nápadníkům po nebož. Janu Věrnému:	

Barboře, dítelkyni gruntu ---	5 fr. 30 ¹ / ₂ x
Václavovi ---	5. 30.
Janovi ---	5. 30.
Josefovi ---	5. 30.
Františkovi ---	5. 30.
Anně ---	5. 30.

Za nebož. Jana Věrného a manželku
jeho na mše svate 4 fr. 28¹/₂ x.

Jan --- 75 fr. 28¹/₂ x
Sigs. H. Krivoselák dne 18. března 1782.
dod. Jan. Kubásek, vedl. J. Černý, dítelkyni

Poznamka. Pukeris z roku 1872 nastala se v domě
Tatiana Stla v Krasné z.p. l., ovšem již jako spis
originálu Krasnéstelského. —

Equivalens a prohandlyjím kontrakt
mezi hospodářským Krasnéstelským úřadem
a Antonínem Tbllem, s povolením jejich
vyššího kníž. osvícenosti panovní Krasnéstelského
úřadu hospodářského a od slov. kníž. kraj-
ského úřadu dne 25. srpna a milostivého
slov. gubernia dne 3. srpna čis. 2225 dotknutím
E. A. equivalentního potvrzení stala se směnou
dobrovolená a kontrakt nenucitelný mezi
jmenovaným úřadem s strany jedné, pak
s Ant. Tbllem, susedem Krasnéstelským, pod-
daným Krasnéstelským, strany druhé následu-
jící a to:

Antonín Tbl handlye s svým právem
a příslušenstvím contra platů a povinností
ustupuje na časy přechně k dědičnému il-
livání milostivé vřadnosti ten svůj ná-
vojici grunt v Krasnéstelské tak nazvaný

„Chaloupkách“

spolu se stavením sešlým pod číslem 61.
s polovni ovýjmi dle archu fassovního a to:

VII. položení	597	v Blatěštech	10 $\frac{14}{10}$ m ²
"	601	pod Chaloupkami	5 $\frac{1}{10}$
"	605	"	5 $\frac{3}{10}$
"	611	" Chobate	3 $\frac{6}{10}$

VIII.	624 a 643	lada An. Tblstým stán	1 $\frac{10}{10}$
-------	-----------	-----------------------	-------------------

Luka

		lata a lada	20 $\frac{2}{10}$ m ²
VII. položení	598 a 603	Luka pod Chaloupkami	12 $\frac{3}{10}$
"	"	svých	14 $\frac{1}{10}$
"	100	vele Lajnska	1 $\frac{2}{10}$
"	612	" Chobate	1 $\frac{12}{10}$

Zahrady

I. položení 504, zahrady domovní	$3\frac{1}{16}$ m.
" " 595, " "	$3\frac{1}{16}$ "
" " 596, " "	$3\frac{1}{16}$ "

A také summa všech gruntův $30\frac{13}{16}$ m²
 v jedné hlavní periklité (summa) ceně 200 zl.,
 právem dvě sč. gladič, jeim od strany grun-
 tovní vrchnosti jeim Antonína Tblavi
 vyhandlovanyjch, gruntu právem jeden
 kus louky, totiz:

IX. čís. 808 pod Horou ale Vacínka	1465 páhů
" " 809 " cestou	422 "
" " 851 " ale J. Sankupa	821 %
" " 852 " cestou	182 "
" " 887 " Ouhov (ale Blady)	1586 %
" " 952 " ale Wiskupa	894 %
XIV. 1483 v pahradách	710 "

XII. číslo 1533. pod Tblavi	1 jiter 311 % páhů
" " 1865 " Francove	843 %
" " 1869 ga Křemčova	652 "

Summa polí 6 jiter 1488 % páhů
 aneb $20\frac{13}{16}$ m.

Lady

VIII. c. 647 Na Maještě	1 jiter 506 %
Summa oboujch 8 j 395 % p.	

Luka

V. c. 414. Pod Loustínem	1255 % p.
" " 489 " Blatistich	748 %
Summa luka 1 jiter 385 %	

Summa oboujch 9 jiter 789 páhů neb $28\frac{1}{16}$ m.

se vynacházející a skutečně domovníal
 reistavují, jeim ale, Antonín Tblavi s
 tím došlžením jedine se pojistuje a
 jako v majim ponechávají, by on doty-
 ných každoročně 7 fl 30 kr id est sedm a

A tak když s tím obě strany spokojeny
jsou byly, sebe vlastnoručně podpísaly,
dvou rychtářů na svědectví jich se do-
volavše, podpísati nechali a do knih grun-
tovních, tu kde patří ke vtělení tento
zápis ve dvou exemplářích předložiti a
vtěliti nechaly, též toho všeho s jistotou
stálem a věrnou měli předaly.

Jenž se stala v Královicích dne 25.
června roku 1792.

Jan Lůla,
oprávce Krásovsky

Antoniín Tbl

Jan Eben,
svědek

J. Ant. Werner,
rychtář Krásovsky

Prokop Honopásek,
rychtář Krásovsky,
svědek

poznámka. Oba tyto listy proto jsme sem
položili jako starový příspěvek, že dříve
nám pojímaného místa „Chaloupky“ —

O „Chaloupkách“.

Na tomto místě v „Chaloupkách“
byla jakási osoba (~~Halbina~~) Sabina
Halbková v Chaloupkách. Bylo to na
čas v r. Ant. Frauna. Sabina H.
zešla jistě nebyla šlechticnou, neboť měla
užíval statků dominicalních a Krum-
schobel taktéž nikdy nikdy nebyl stavu
urozeného. —

Ko beneficium kostela penčovského
patřily 3 gany. První byla pro lesníka,
druhá pro hajného, třetí v „Chaloupkách“
naproti budovskému rybníku: — „Farnský
dvorec“. Na místě tom byla až dosud
gana nějakého Fialy a jeho nástupcem

byl. Antonín Jbl. Ten obdržel v Řenčově dům lesníkův č. p. 1. a zahr. již nebyla. U Chaloupky býval veliký mezník, konec pole. Později byl vyhozen. —

O gruntech „průstých“.

Po vyměření pánů Kotulínských z Kotulína a z Křákovic v Řenčově odkázan byl všecek majetek jejich kostelu, mimna to některým služebním Kotulínským. Po vše stala se v první polovici 17. století mezi r. 1615 — 1620. Dne 8. listopadu r. 1620 byla bitva bělohorská. Jako jinde se děla v čase třicetileté války tak i v Řenčově. Statky kostela řenčovského, jakož i majetek některých občanů (dříve Kotulínských)

požrán jest násilně a řízem jest z něho — „panský dvůr“ řenčovský. Aby křivda nebyla tak příjma, a jako v tajnosti se to udělo, napsána byla jména nepřavá, tvořena do urbáře, která se za pravá jména majetníků vydávala. A tak povstala celá řada takových podvodů a jmen falešných, o nichž v Řenčově ani zdání nebylo. Nastala ovšem pachybnost u věci té, avšak páni se takto vyrovnávali. „R. 1620. všichni bratři a statkem propadli musili se z Čech vysťahovati a zanechali statky své pruste. Těchto statků prustých, od nich opustěných my jsme se ujali a jsme proto jen majitele statků prustých.“ — Ale kdo by tomu více přikládal. Jest známo, že lid seleký za hranice se stěhovati nesměl, protož

jinom násilně a nespravedlivě statky
ty odňaty byly jména padesát jsou
tato: Gikmund Skrejs, Pavel Popelář,
Jan Schönfeld, Podlipný, Klucký,
Lbiral, Svatošavský, Matějovský,
Brázdovský, Častavský, Pondělíčkovská
Bernartovská, Foltovská, Láskovský aj.

Ze rodina Jblů jest v Kěncově v
nejstarších, tomu nasvědčuje již od r.
1726 poznamenání v matrice. Dne
3. ledna 1726. zemřela Markéta Jblava,
73 let stará, 23. srpna 1726. Petr, otec
Tomáše Jbla. R. 1728., dne 9. páni
zemřel Bedřich Jbl, v stáří 70 let.

Dne 7. srpna roku 1730 zemřela
Ludmila Tblová, manželka Tomáše
Tbla.

O veliké bouři.

Roku 1804 na začátku června
 přišla velká bouřka, vítr převlád-
 ný tak, že se strany vyvracely. Napadla
 silně kroup, všechna okna, zvláště v těch
 domech, které k východu postaveny jsou, od
 kroup vytlučena byla. A tak velikou ztrá-
 tu trpěl kostel i lokalie při kostele.
 Již před tím ledná střeška velikou škou-
 du utopila; tašky daleko létaly, okna
 vytlučena byla, skrze vířku zmrzlá voda
 tekla, zmrzlá na oklady na tabernakulum.
 Stránil B. P. Marie, kterauvítla statui já
 sám z Bernartic jsem přivezl a šlofinovat
 nechal svým vlastním nákladem, ta
 stránil zmrzlá jest od deště. A protož

Svatostánek musel se přenést k malému
oltáři sv. Václava a tam služby boží
konány byly tak dlouho, až správná
byla střecha. S

O louce zádušní na Mejském.

Na Mejském vedle Křížka id est
vedle Labašty starší kostelník byl 1.
Hašek, 2. Bláha, 3. Matějovic a poslední
Antonín Čížek: Každý z té louky platil
3 zl čínsk a na sv. Petra a Pavla musel
dát oběd. S

O pánech Fencle z Fencloberku.

Jemnost pán Martin z Fencloberku
udělal fundaci ke kostelu Křižáckému
50 zl na živobytí svého pána syna Lika-
munda Wolfganga. Jemnost pán syn

genšel roku 1611. Testament ale jest datován
1719. Toho roku nacházejí se pusté
grunty v Kencově. Tot gmatik. —

Za urozeného a statečného rytíře pána
Jikmunda Wolfganga Fencle z Fencloberku
v kostele křižáckém sloužena počně šest
mší svatých. (Fundacní mše.) S

Za času mého (Fr. Kistra) administra-
vání, když jsem v Kencově služby
boží konal, zbarila se v sakristii
půda pod nohami Antonína
Kremschnabla, mlynáře budského a
on spadl do hrobu, pod půdou na-
lexena dutina. — Ihned dal jsem o
tom zprávu vikáři úřadu. Když
pak otevřena byla dutina, nalezena
byla hrobtka potvrbní již setlelá a
kosti lidské. Poněvadž ale,

pan vikář, obklopen jím svými starostmi, přijeti nemohl, dutina i s kostmi vyplněna jest a nad to položeny byly dvě cihly a tím způsobem dutina jest uzavřena. Těda pak zname-
nána jest křížkem. Kdož ví, co jistě
malováno bude v kostele Hencovském
v tumbách oltářů skrámených?

J

František Richter,
Samotní knihy Bernicovské.

František Richter narodil se v městě Bernoliciích (kraj Táborový) dne 18. října 1753.
O mládí jeho, jakoz i kde první studia ko-
nal, nicého nevíme. Zdá se, že český jeh,
byl český kraj a starožitné zřízení

roditi jeho mocně působily na my-
sl mladickou, že poznávána a
k tomu vedena byla, že jest po-
tomkem kdysi slavných Těch. Nelze
také pochybovati, že zřízení Ber-
natické tak na něho působily, že
napotom celý skvělý život svůj vě-
noval zkoumání starožitných krajů
českoslovanských, zavětiv ho věde,
archeologii". —

Po odbytých studiích gymnasia-
lních, vyvolil sobě stav duchovní, i
vstoupil r. 1772. do semináře pražské-
ho jako mladík 19^{tý} letý. V roce 1776
vysvěcen byl na kněze. Je v theologii
důkladně vzdělán byl musel, vědci
ta okolnost, že kněze po vysvěcení
svém stal se kooperátorem i kateche-
tou při farním chrámu Páně sv.
Jindřicha a sv. Klementy na Novém
Městě v Praze, a v úřadu tom 5 let

potíval (1776-1781) Dosti dlouhá léta a ještě více příležitosti popírána mu byla v *Opaze* vědomosti své obahatit zvláště pak v archeologii. Roku 1781 přeložen byl do svého podíště: Bernartice, ⁽¹⁷⁸¹⁻¹⁸⁰⁰⁾ kde 16 let jako kaplan působil. *B*

Bernartice dostal se do *Opavaru*, kde jako kaplan 3 léta setrval. (1797-1800.)

Dne 1. ledna 1800. jmenován byl lokalistou v *Kěncově*, v lokalitě nedávno (r. 1792) zřízené. Na jména *Pána* Jeříše dne 15. ledna 1800. v 47. roce věku svého nastoupil v úřad pastýřský. Nyní teprve zlepisila se jeho postavení ve velickém ohledu, tu teprve věnovati se mohl dávajícím plánům svým. Jsa milovníkem všeho starobylého, našel v *Kěncově* dosti příležitosti, již také

mírou nejhojněji použil. Gádusi a kostel *Kěncovský*, dříve tak slavný a pány svým bohatě nadaný, stáhl pojednou k takovému stupni chudoby, že jen skromně skýtal výživu duchovnímu správcovi osady. Kde toho příčiny? Mohl být vůbec tak chudě nadán kostel, k němuž mimo *Kěncova* ještě *Štítice* a *Kraucova* patřily osady? Aneb rukou královou odňaty mu byly důchody prvotní k účelům nestalým?!

To bylo asi hlavní pohledisko, že *Richter* častokrát v mysl ^{to} puvádí, úmysl pojal dopátrati se příčin v záležitosti té tajemnou dosud poučkou zakrytých, čili jinými slovy, že usmyslel sobě sepsati historii kostela *Kěncovského*. *Richter*, šťastnou náhodou pojal do paměti svých dějin osady celé, ovšem, jak daleko ve směru tomu dopátrati se jemu možná bylo. Je tímto na náhrady a napravení

odvěkých křivd na kostele Klenčovském
spůsobených byl pomýštel, lež na běle-
dní. I ohlížel se po pramenech pravdy
a práva s obtížemi ovšem nemalými.
Ga tím účelem pravostivil knížecímu
kapitulě pražské, - jak sám dokládá-
čím si odtud četné výpisky, kterých také
v pamětech svých zaznamenal. Mimo to
prohledal knihy Měeckou v deskách
zemských, jakož i na knížecím zámku
ve Mševě častokrátě mševské, na účelem
podobným. Do archivu Křivoklátského
často nahlížel; a právě také prohledával
knihy pádušné fary Nova-Pražské, jisto
fara té podřízena byla lokali Klenčov-
ská až do r. 1792. Než ani do spisů
úradu vrchnostenských v Olšově a v
Krušovicích k osobnímu nahlédnutí
dostavit si nemohl.

Povážíme-li, jak nesnadný byl tehdy
přístup k podobným archivům, nemůžeme
věm vynadiviti se veliké jeho přesko-
penosti a vytrvalosti, že přes všechnu
ústíky nedal se kastrati, aby v přede-
vzeti svém nepokračoval.

Žlábání jakýmkoliv stávkami spoc-
nými a pokusy o poslušnosti jich, zlástě
ale snaha ve vydobyti nějakého práva
a jmění, v čem hlavně „páni“ vinni
byli i tudíž v boj s nimi vstoupate
boj, považována byla v tehdejších
dobách za vzpouru, buřičství a pod.
Toto i Fr. Richter smírou hynou
zakusil, neb častá sobě do onoho
sloužádu stěhuje. - Prohledav
takto všechna místa, kdež myslil,
že prameny Klenčova se týkajíce
malé, obpatil žetel svůj k pro-
zkoumání osady samé.

Jižto však listin dějin Kencova se
tykajících v obci samé velmi byla na-
skrovnou, nucen byl čerpati jednak
z nápisů na budovách samých, najmno
z kostele, z míst blízkých i vzdálených,
jednak i z úst lidu samého. Obojího
způsobu, zvláště však druhého výborně
použív, nahromadil sobě v bratru mate-
riálu takovou hojnost, že směle mohl
přistoupiti k sepsání toho věcha. A tak
dochovaly se nás tři knihy paměti
jeho, na nichž 14 let pracoval.

Název knih počtem tři tento jest:

I. (1800-1806)

(V čestném předkladě:)

„Prvá kniha pamětní při kostele Pa-
vlych Apóstolů Petra a Pavla ve vsi

Vysokém Kencově od léta spásy
naší 1800. (Takový jest nápis na des-
ce své knihy, na prvním pak listu řečnické
knihy čteme:) Kniha pamětní starobylého
kostela pod titulem sv. apoštola Petra,
vzní však pod titulem sv. apoštolů
Petra a Pavla od vzneseního císaře
zbožné paměti Leopolda II. v lokálu
zřízeného roku 1792, dne 19. dubna k
vlastnímu potkání Jeho Veličenstva,
Dle dvorního dekretu téhož roku a dne
vykonána a okresním úřadem veřejně
vyhlášeno 24. května r. 1792. V pořádku
zavedena od roku 1800. ode mne Jm.
Kichtra, toho času lokalisty. —

Tato velká kniha, in folio
obsahuje 98 stránek, hřbet jest kožený,
desky malovaným papírem potaženy,
na svrchní desce jest štítek, který nese
název knihy výše uvedený. —

II. (1806. - 1810.)

(Latinský), Druhá kniha pamětní při kostele sv. apoštolů Petra a Pavla ve Vysokém Kevnicově od léta spásy 1806. —

To jest nápis na první desce, na prvním pak listu čtené.

„Díkan o úbytcích po vykonané opravě. Gradlo polovičaté na věčnost zůstane kuse, jakož „Auschnitt, gebel“ z 1. gáři 1766. Výtah z knihy fundací, matriky kostela.“ —

Tato kniha v téže formátu jako předcházející obsahuje 366 stránek. Úprava jest tak, pouze desky potažené jsou křídlenými kůží.

III. (1810. - 1814.)

„Třetí kniha pamětní far. gmeinné, však této gmet lokality Kevnicovské podle téhož kostela Kneževcovského“

„sepsaná léta spásy naší 1810. Všecka ku větší slávě boží, blahoslavené P. Marie, svatých apoštolů Petra a Pavla.“ —

Na prvním pak listu čtené.

„Kniha pamětní sepsaná mnoh, fyt. Ríchnem kostela sv. apoštolů Petra a Pavla v Kevnicově od 22. července r. 1810.“ —

Tato třetí kniha obsahuje 160 stran. Úprava jest jako u knih předcházejících. Všecky tři knihy psány jsou jazykem latinským, až na malé výjimky věci důležitějších, které psány jsou jazykem českým, jako „svědectví“ a jiné paměti. Mimo to jsou tu i tam staroobné poznámky jazykem německým učiněné. — Přehledněme nyní k obsahu těchto tří knih:

První kniha počíná se opravou

o založení kostela, s popisem jeho, což
obrazena jest ve článku „O položení kostela“
za tou příčinou uvádí podle všedny nápisů
v kostele Klenčovském chované. Jsou pak
to nápis na krascech, bývalé hroby u sv.
Václava, páni Kotulínští, pak nápis
na náhrobním kameni uprostřed kostela,
kdež odpočíval časně zemřelý rytíř
Likhmund Voj. Seml. — J. Richter ani
sobě nepomyslel, jakých pásluh sobě
získá zamamáním tímto, neboť kdyby
on toho byl neuvědomil a nebyl napsal:

„Byl muž urozený jakýsi pánem
Kotulínský, který uprostřed obce
Klenčovské sídlo své měl.....“,
kdyby nebyl opsal nápisů z rodině
jich hrobky, věcne byla by zůstala.

tajemstvím, že starožitná tato slovan-
ská rodina šlechtická ještě v 17. ^{tem}
století v dřívě byla obce Klenčovské.
Podobně má se to s pány Seml z
Semšberku, rodině šlechtické, právě
tak mála v historii české známe, ja-
ko páni Kotulínští. Dále pokrač-
uje ve vypisování paměti kostela i obce,
dokládaje vše listinami úředními, po-
nejvíce od konsistore pražské čpa-
ny. Mnoho odtud se dovídáme,
jako že před válkami husitskými
byl v Klenčově místní duchovní
správce, během však války husit-
ských odesel, a místa jeho obrazena
nebyla až brve roku 1792.

Před tím je patřil Kencův osada
ku Lbocnu až do r. 1658, odtud pak
až do roku 1792 k Novému Stra-
šeci. Při té příležitosti vypisuje řadu duchov-
ních od r. 1658-1792. - Tu první kniha
zdobí obvolání. Svědectví předem uvedena
(celkem 21). Mnohá a mnohá svědectvím
získána, odhalena a vysvětlena byla. Toho
nejvýznamnějším dokladem jest svědectví o
násilném umučení „Louclína. Škutek
ten již již rozpada se v pověst, a kdyby
mám ho J. Richter nebyl zaznamenal, u
zapomnění dokonce, na nedlouho by
přišel. To svědectví následují čísla domů
a jich majitelů a ta za dob Richtro-
vých. —

V knize druhé, která se, co obsahu se
týče v celku první knize podobá, s tím
toliko rozdílem, že věci v knize první
jen krátce připomenuté tuto uvádějí se
rozhlasují. Sem především náleží poučení
o pustých statecích, přelidské ochuzení farý,
záduší a kostela jencovského, v čemž
Richter spatřuje samý klam, podvod,
šálbu, věřejné přelivky a násilnictví.
Neméně zajímavá a zmautíla ho
štylost „pánů“, jichž výmyslem jsou
„pusté grunty.“ O povstání a vzniku těch-
to krátce jen toto podotkneme:

Po vyměnění pánů Katulínových
v Kencově případě veškeren jejich majetek
dělen k záduší, dělen některým slouži-
cům. Než „vechnost“ časem polnosti ty
věsky pobrala a sama jich užívala,
pod cizími jmény. Netrvalo to dlouho a

milostivá vrchnost udala, že všickni ti sedláci (oním nomina finita) zemřeli, jich statky spustly, osirely: tak povstaly tyto pusté statky. Jista však pustými zůstati nemohly, vyjala se jich „milostivá vrchnost“, a to byl základ k řencovskému dvoru, který čím dále tím více působem podobným se rozmáhal. —

Jiště párněji vystupuje Richter v knize třetí. Seznam za dlouhou řadu let ta posičná bezpráví, buď na obci samé neb na kostele spáchané, nemůže zděti se spravedlivého kněze nad takovým počínáním a ve své knize skoro na počátku volá: „

„Řencov jest místo nesvázi, kde žádného pořádku, žádného pokoje, žádného zastání není, nýbrž ustavičný zmatek tu panuje!“ — Na to nešťastnými

důkazy zastává výrok svůj.

Toto a podobné harlení Richtrovo proti bezpráví brzy měla za následek jistě „pánů“, která čím dál tím více se rozmáhala. Zdál se jim nebezpečným pro potlačování lidu, počal býti považován za buřtáře a proto usilovali ho z Řencova co nejdrív odstraniti. A to se jim i konečně podařilo. R. 1821 přeložen byl do Zbocna, kdež byl farářem až do své smrti. Po třech letech (2. dubna 1824) však zemřel, jsa 70^{ti} letým starcem a pochován uprostřed hřbitova Zbocenského. Hrob jeho zdobi — jednoduchý kříž. —

Richter byl muž silné postavy, těla zrostlého, mohutného, vysokého, příjemného vzezření. Na pravé oko byl slepý a na něm šlepkou nosil. Úřadu svého byl velmi dbalý, byl výborným krasatelem

po svém otci, Jan v Lisanech a bratr v Přerově u Rakovníka. Antonín Čechle zemřel 25. dubna 1814. Byl ale výpovědi pamětníků učitelem hrdým - ale velmi přísným. Nástupcem Ant. Čechle stal se Jan Vozyka, narozený v Bělci. Odbyl r. 1805. v druhém běhu kursu učitelství na farní hlavní škole u sv. Jindřicha v Praze a obdržel výpovědi způsobilosti pro farní školy, dostal se na pomocníka do Přerově u Rakovníka. Po 1½ letech působení zde odebral se do Černouče k učitelství, kde až půl roku k vůli prarůzné se neměnně setrval. K školnímu roce 1807-8 byl pomocníkem při učitelství. Přestěhoval se do Nového Hrástce, nařiz se dostal za učitele

do Pavlíkova. Zde působil 7. let. V r. 1814. obdržel místo učitelství v Křemčově. Až do roku 1842. působil Jan V. na škole jencovské samojediný. Jelikož toho času počet škol. dětí se na 140 vnořil, vzal si ku pomoci syna svého Antonína, dovedl pomocníka v Slavém. - Tento vypomáhal otci svému jak jen mohl, ale potřeby k výživě opatrovati si musel sám, dělem pokračujícím vyučováním, dělem prací v hostincích. Po třetím působení v Křemčově stal se Ant. Vozyka učitelem v Milostíně a místo jeho zaujal Ant. Poledník ze Ptčice. Stávaný byl učitelem, ostatní potřeby musel si opatřiti jako předchůdce. Začátkem škol. roku 1847-48. opustil Poledník státního učitele a podnikl se u svého otce

ve Štíci. — Jan Vozyka, v stáří 62 let
musil obstarávati vyučování 160-160 dětí
a vykonávání všech kostelních funkcí jako
ředitel k tomu sám a sám. Tešil se na
syna svého Václava, jenž se tehdy roku
v Praze k učitelské přípravě, že mu
bude v stáří podporou. R. 1848-9 žádal
tedy vikariátu úřad v Kozlaněch, aby mu
přidělen byl syn jeho Václav za osobního po-
mocníka. Žádost jeho však zamítnuta. I
podala se mu najíti společníka Václavova.
Vystěha Štíla z Křižkova. Tyž podporoval
jej v klapotné práci až k smrti. Jan
Vozyka zemřel 15. února r. 1852. —

Místnosti školní.

Než se zmínovati o nejmenší chatě (vy-
nější pastuce, která je však znovu vystavěna

poněvadž shořela 26. července 1861.) Sei
popsati toliko chatě, ve které poslední
jmenovaný uč. Jan Vozyka po 7 let
přebýval. Byla to chatě (vyšší čísto)
zastřešená ze dřeva, v níž kromě spozných
místností hospodářských (komary, stělní) nacházela se
toliká jedna místnost; as 6 čtvercových
sáhů obsahující, slavnici, zářivý ga ža-
kornu, ga byt, ga ložnici atd. do slova.
V té místnosti se páchlo, smáčklo, pralo
a — učilo!!!

Ve škol. roce 1822-3. přestěhovala
škola do nové vystavěné budovy školní,
vystavěné patronem školy knížetem Für-
stenbergem, kdež se vyučovalo až do
konce škol. r. 1834-5. Při menším
počtu žáků býval v nové škole pobyt
dostatek smíšený, jinak však bylo,
když vzrostl tento na 100-120.

Še potahly se stěny kachleho pokru, vedse
topení a větrání, plisní věck barev a
konečně se dostavila p. 1840. — Kouba.

Še zkrasila během pokru celou podlahu,
že musila byti kladena petna nová,
po 2-4 letech opit jiná, co se opravo-
valo až do p. 1857. Tehde pokru dána
ke pěstosti uč. V. Vosyky do kákovny kam-
na nová s vnitřním topením a podlaha
v kěm pace polokřemá, tena dosud (p. 1886) a
kouba — gminela.

Přijmy školní vypočítány dle fassu
9 pokru 1826 na 103 zl. k. m.

" 1840 " 109 " " "

" 1863 " 410 zl. 2 kr. p. m.

v kěm zahradě školní (dřívě vobocalské země)
Šak deputát od kněze a více: 10 měr
tuhého obilí, 20 lb soli a 10 lb masla.

dále užívání několika karců polí, ze ná-
dušní kasy 38 zl. 85 kr. za službu kostelní
(vachanickou i kostelnickou), konečně veřej-
svatojurské, micalské koláče a novosvo-
ní dar (koláče).!! Še zvýšení příjmů
učit. sloužila též oslavování sv. Řehoře.
Še prodeji staré školy o. 45. měla se
prodati i zahrada, při ní se malýgíci,
ke pěstosti učitelové byla mu však za
velmi mírné nájemné porechána. —

Až do pokru 1826. nedostávalo se škole
žádného určitého (topivce) topiva; toliko
školní děti přinášely po řadě — když
byla třeba — každého dne polénko. Jne-
novaného pokru vytkáal vchnostenský
úřad na Křivokláte pro školu několik
kop odpyek. Porději dostávala škola
až do zrušení patronátu dle polít.
zákonu škol 9 sáhů dřívě kulatého, polo-
vici tuhého, polovici měkkého. —

Nástupcem Jana Vosyky stal se ~~od 2. května~~
~~1852~~, syn jeho, 22^{letý} Václav. Od 3. května
 1852 až do s. r. 1857-8 působil Václav Vosyka
 na škole raději samojediný máje vyučovati
 170 - 220 dětí!! Nahrazen P. J.
 Laněse rozšířena škola r. 1857-8 na
 dvoutrídnu. Místnost najata v hostinci
 Antonína Cukrygla a upravena na útraty
 kníže. patronátního úřadu. Podučitelem usta-
 noven Josef Mansinger, syn učitelů z
 Smolnice. Ten tu byl 1 rok. Po něm do-
 saxen Jan Loukup. Po tříletém působení
 byl k představi představenstva obce vikariátním
 úřadem propuštěn. Roku 1861, na den sv.
 Anny ztrávil zhoubný požár kromě jinych čtyř
 domů též dům A. Cukrygla č. 100. a v něm
 všechna nářadí školní. Za tou příčinou propu-
 čena místnost pro 1. třídu v kovárně č. 128.

jak tehdáž praveno až na dvě léta.
 Zatím se tam mohl učitel a ubohé děti
 celý 24 let! —
 V podzimku r. 1861 dorazil za podučitele
 Frant. Svacha ze Hředel. Učinkoval po
 3 léta zdárně. Po něm podučitelovali v
 Křečově Emanuel Filipček, Otavěk Janata,
 Bohdan Rach, každý pouze 1 rok. Roku
 1867. dne 22. září přeměněn podučitelem
 Jos. Kotík z Lísan. Byl působil krevně
 ve službě školní v K. až do 31. prosince 1873.
 Za prvních dob měli podučitele slušného z
 obecních důchodů 120 zl. později 180 zl.
 Od 1. ledna 1874. až do 14. ledna 1875. ob-
 starával vyučování v obou třídách říd.
 učitel sám a sám. Dne 14. ledna 1875.
 přišel vypr. podučitel Cipra a působil
 zde 3 1/2 roku. Počátkem škol. r. 1878-9
 nastoupil místo podučit. Ant. Arnoldt a
 působil zde do roku 1884. do 31. prosince.

Roku 1879. povolena c. k. zemskou školní radou v zásluhě rozšíření školy ze dvou na trojtřídní. Třída třetí otevřena hned počátkem škol. r. 1880-81. Ubytována byla

v domě Aloise Blahy, č. 39 za roční nájem 100 zl. zatím. podučitelem jmenován c. k. okres. škol. radou Jan Petrácěk. V roce

následujícím dosazen na jeho místo Jan Starosta a opět po roce na místo. Starosty dosazen V. Ryška. Tento, pobýv v Kencově roke, byl přeložen do Chrástka a jeho místo zde obdržel Ant. Pucholt, ant. Amolt dosazen dne 1. ledna 1885 za správce školy v Kencově a na uprázdňené místo druhého učitele zde dosazen Jarosl. Koloušek.

Od 1. ledna 1882. počato vyučování ručních prací ženských. Industriální učitelkou ustanovena Marie Šiklová z Pyšel.

Šáz stěna zastává ono místo do dnešní doby (1902). Tedy dosnes 20 poků! —

Nynější nová budova školní ^{č. 211.} postavena koncem měsíce srpna 1885. a takou pokou také vyvěna byla. Počala se v ní vyučovati 30. září 1885.

V roce 1885 jednalo se o otevření třídy čtvrté, která c. k. zemskou školní radou v zásluhě v brásku postavena byla. —

Na uprázdňené místo po A. Lukášovi dosazen byl Josef Hladník. Po přeložení J. Kolouška na místo řed. učitele v Kencově a po přeložení Ant. Pucholta na místo učitele zde jmenován prozat. podučitelem v Kencově Jos. Kezdek. (1890-1891)

V škol. roce 1892-3. dosazen za řed. podučitele Jan Libula z Květná a za podučitelem Karel Matějovský z Lisav. Koncem roku škol. 1892-93

dan jest na trvalý odpočinek říd. učitel
Václav Vozyka, jímž od r. 1852. tedy
41. roků při zdejší škole zasloužilně působil.

Správa školy počátkem š. r. 1893-4 svěřena
byla Ant. Fucholtovi. Dne 1. září 1893
dosazen sem výp. podučitel V. Zelenka ze
Plané. V roce 1894-5 byl star. učitelství
až na J. Libellu úplně prázdné. Dosazení
sem byli říd. uo. Jos. Řehák, učitel Konrád
Oleník, podučitel V. Pypoll, poduč. zdejší.
Ve škol. roce 1896-7 obdržel místo podučitelství
zde Ladislav Parantík z Prahy. V roce
1897-8. dosazen sem za podučitele Josef Spirit
z Třan. V roce 1898-9 jmenován řed. učitel
Frant. Cibulka za správcem školy zdejší
a působil s ním kolegové Parantík, Spirit a
nově ustanovený podučitel Karel Machula
ze Soběslavi. Ve škol. roce 1899-1900.

jmenován Jaroslav Koloušek řed. řídícím
učitelem zde. — Jan Kvarda jmenován
zat. podučitelem v Řencově ve škol. r. 1900-1901.

C. k. zemská školní rada povolila výnosem
ze dne 12. května 1901. č. 10.316. aby počátkem
škol. r. 1901-2. otevřela se pátá třída
v Řencově. Za tou příčinou zřídila jedno
místo řed. učitele s mateřskými posítky. —

Nová třída znovu zřízena v obecní budově
č. 109. a to z býlé čtrnáctého zavaděče.
V budově té umístěna třída první. Na
upravené nové místo učitelství dosazen na
počátku š. r. 1901. - 1902. Václav Keller
z Bystřezky. —

Jiná poznamenání
školy zdejší se týkající.

Učitelé jako staršímu kostelníkovi

mátenala (as do r. 1863) po ukončení velikonoční zpovědi sbírali po osadě od domu k domu zpovědní cedulky, při kterých funkci dostával tu a tam jedna i více vojáců. Michalových koláčů se mu dostávala o posvácní, jež se slavovalo tuším až do r. 1843. a tu medvědi před sv. Václavem. — Dva - 3 zpěváci vystupovali po mši sv. do obce a ti chodíce od domu k domu zpívajíce přelichotnostnou píseň a přejíce křesťanům stolovníkům, dostávali po 1 - 2 koláček, a někdy též několik křepců. Koledu sbíral si učitel sám, chodě též po obci od stavění ke stavění a píše začáteční písmena sv. tři králi K. M. B. na dveře. K zvýšení příjmů učitelových sloužilo též oslavování sv. Křtore. V ten den sbíralo 20 - 30 hochů ustroujých po zpovědi vojácké po stavěních zpívající, odcházejíce jeden po druhém jakési veršky a prováděti při tom některé

vojenské evoluce. Za to dostávali po několika křepcích a učitelé přinášeli trochu čocky a vajec. —

Roku 1863. v máji navštívil gazijn školu c. k. zemský školní rada Čermák a vyslovil se o prospěchu školy velmi lichotivě. —

Gazijn zemský z r. 1868. a 1869. upravily se právní svazky učitelstva obec. škol.

Roku 1869. sestavila se a počala úřadovati c. k. okresní školní rada v Haném.

V měsíci březnu 1873. skládali členové první místní školní rady slib do rukou c. k. okresního hejtmána Frageho v úřadovně okres. soudu v Novém Strašci. —

V místní školní radě gazijn r. 1891. byli

Frant. Křeček, předseda, V. Edler, kníže správce,
F. Benignus Káčerovský, V. Vozýka říd. učitel,
Adolf Kotík, Frant. Šlýs, Jos. Petráček,
Jos. Loukup. Náhradníci: Dom. Hájny, Jos. Čech.

☞

Obecní zastupitelstva, umělecké společnosti

jichž působil si v roce 1894. odcházející řídící učitel Václav Vošyka a obec zdejší, uspořádala mu na spolupůsobení sboru učitelstvá (Bucholt, Cibula, Matějovský, Jelenka) oslavu s následujícím programem:

1. V předvečer dne 7. září 1893. lampionový průvod k bytu jeho a zastaveníčka.
- 2) Dne 8. září pozdravení se ve škole a slavné sloužby boží.
- 3) Odpoledne o 4. hodině koncertní zábava.

Již před 7. hod. večerní (7. září 1893) shromážděly se davy lidí z obce i okolí před obecním domem, kdež se síraděval průvod, jehož se účastnila mládež školní se svými učiteli, sbor hosičský s hudbou, lampiony a pochodovými, členové místní škol. rady a obec. výboru, učitelstva z okolí a veliké zastupy zastupy lidí. Když průvod před budovou školní zastavěl, zapěla shromáždění učitelstva několik krásných

sborů, gymnena. Přání "od vřelá, zasta-venička" od Šroupa aj.; též hudba před-nesla několik skladeb.

Potom odešel oslavenci obec. starosta Fr. Křeček - krásnou stříbrnou taktovku, dar to od obce zdejší. (Byl oslavencem znamenitým hudebníkem, varhaníkem atd.) Dvěma slova nastala, když oslavenc vyšel, aby poděkoval. Hlava těnila se vedle hlavy a za hrobového ticha, se sklonmi v očích děkoval oslavenc svým bývalým žákům.

V neděli na to (8. září) o 9. hod. dopol. sešla se školní mládež, místní i okolní učitelé a mnohá občanstva ve škole. Když vstupoval oslavenc do shromáždění, zapěla učitelstva přiležitostní sbor, nářečí promluvil k oslavenci starosta obce Fr. Křeček jménem občanstva, správce školy A. Bucholt jménem kolegi, naposledy pak žákyně 11. třídy

Štěpánka Petráčková, stěluoči v krásné básni city žalova podala mu krásnou kyticí. Mělo bylo těch, kdož měli, když oslavenec děkuje všem loučil se s mládeží.

Něz ještě odebral se do hostela, tlačili se k nim jeho bývalí žáci, aby mu v očerán rukou stiskli. —

Pěkně pak vydarila se odpolední zábava koncertní a to zásluhou leunského převického okletla, nřluso na citem J. Cibuly.

Jy přednesl na citem mezi jiným tři skladby voji tiskem vydanou „Le Slave“, dedikovanou oslaveni. Umělecké výkony učinkujících odměnvalo nadšené občanstvo pochvalou bouřlivou. Dlehu rájsté utkvi krásna tato slavnost v paměti gajšího občanstva. —

Na oslavu 50. letého panování J. V. císaře a krále Františka Josefa I. škola školní mládež (4. ^{ročník} ~~přijímá~~ 1898) 13. března 1898.

divadelní představení: Učitel ve francouzském zajieli a to v hostinci V. Hyjana. Krimí měl J. Cibula a výdatně při nastudování pomáhali sbor učil. Fekák, Šarantka, Spirit. Čistý výnos přes 30 zl. věnován na zakoupení učebních pomůcek pro místní školu. Souhra byla pěkná, bezvadná a musila se hrati dvakráte.

Zasloužilý říd. učitel V. Vozýka, který v Krasově přes 40 let působil, zemřel klidně v Pánu 23. července 1899. a 1. hodině odpo. ve stáří 69. let a pochován na hřbitově gdejším.

O svátcích vánočních r. 1901. provedena byla vánoční hra se zpěvy „Mladí pastýři bellemští“ v hostinci V. Kolečka a to dítkami školními. Škola se 2 x. Čistý výnos 59 K 88 h věnován na zakoupení učebních pomůcek. —

Členové místní škol. rady v Klenčově r. 1902.

Josef Peřáček, předseda

Josef Smola, farář

Jaroslav Holoušek, říd. učitel

Václav Edler, učebn. zástupce žurnalisty.

Václav Bláha, polník

Josef Tajler.

Antonín Peřáček, hostinský

Václav Věnt, polník

Náhrad. Antonín Černý, rolník.

V posledních letech staraly se místní školní rady pečlivě i o stavbu a o výměnu i o vnitřek školních budov, a o udržování pořádku v nich. Převážně nákladu, aby potřebné věci byly opraveny nebo znovu giveny byly. Chudě mládeži věnuje se každoročně 30-40 zl. na zakoupení sešitů, psacích potřeb atd. Přesně toho zakupuje se i inkasem pro školní dílky. I na pomůcky učebné věnuje se každého roku 30-40 zlatých.

V svátcích vánočních bývá chudá mládež podělována oblekem a obuví, což zakoupena bývá z příspěvků místní škol. rady (resp. obce) a z dobrovolných příspěvků rozličných dobrodinců. Na konci škol. roku pořádají se výlety se školní mládeží, kterých účastní se velika většina místního občanstva, pozorujíc se nejmenšími se mládeží naše baviti umí. Na výletě krásná domáci hudba, kterou hraje obec, a dětkám podávají se různé zákusky a občerstvení. Kde koná se na dozoru učitelstva. Aby udržen byl ještě větší zájem pro školu, uspořádány občas výstavy prací žákovských, ručních prací a učebných pomůcek. Od školného osvobozeno bylo

r. 1900-1 ze 330 dílek	204 dílek
r. 1901-2 " 329 " osvobozena	211 "

tedy jak patrně velmi slušné procento.

I sborům učitelským zde působícím sluší uvést zásluhy nemalé o zvelebování

školy zdějí, o rozšiřování pramének porá-
dáním různých zában se školní mládeží
atd. atd.

Scitání

na konci r. 1900 mělo tento výsledek:
Naročena.

celkem 0806 1050. v tom započítáno
31 židů.

Koně 81, hovězího dobytka 652,
vepří 310, husí 219, slepic 2102
koz 184, licent. byků 7 a asi 20
ulů včel.

Ohně.

Až do roku 1850. byl v Benčově
od ohně takřka pokoj. Od r. 1850.
až do r. 1900. bylo jich v Benčově 20.
Rokem 1850 o svátek „Novolečení S. Marie“
přišla od západu silná bouře. Blesk u-
děl do domku koláře Špinky (zapravil^{o. 58.}
a domek shorel do základů. Mimo to
shorely: domek č. 59. a č. 57., dále syřka
patřící k č. 56 i s obilím. —

Téhož samého roku 1850, dne 2.
října večer o 9. hodině vypukl z ne-
známé příčiny oheň ve stodole č. 16.

Oheň se v krátkosti rozšířil, shytily
ještě tři stodoly č. 17. č. 15. a č. 79. U čísla
15. a č. 79 shorela též obytná stavení
úplně. V tom samém roce (1850) byly

požehnané žně, musily se dělati v polích i u obce stoky. Při jmenovaném posledním požáru shořel také u kašně stodoly stok obilí. (Rok 1850 byl velmi mokry)
 Žně byly mokré, tak, že byla tenka svázeť obilí z polí. Tūde bylo mokrā, tvářily se propadliny a.p. Po novém roce 1851 rozbrědla se silnice na Červeném vršku a rozbořila se. Vozkové nemohli s povozů dále. Museli zůstat v Řenčově nebo v Řešovicích. Teprve na den jména Ježíš žněm propadlým dřevěný most, aby jízda nebyla přerušena na dále. —

V roce 1861, v červenci v poslední vypukl oheň v domku č. 34, od toho chytla hostinec č. 100 a domek koláře č. 36. a obecní pastvinka č. 35. Potom se přenesl

oheň přes ulici a shořely 2 statky č. 13. a č. 14. Stodoly jim však obstály. —

V roce 1873, dne 6. června přišla v poledne bouřka, blesk udeřil za humny do Petráčkové trčivě. Pollice té trčivě šel Petráček 20 letý syn a byl bleskem usmrcen. Odpoledne v 5 hodin přišla od severu velmi glá bouře, blesk udeřil do panstevského ovčína a ten shořel. Pásek byl dřevěný, prohořel a zahynulo tam 250 kusů skopového dobytka. Při této bouři udeřil blesk v místě osmkrát, ale zapálil jen ovčín. —

Dne 8. května 1882, v 1. hodin odpoled. přišla od N. Strašecí bouřka, blesk udeřil do kostelní věže, sjel dolů, porouchal hodiny, zvoniem se vytrnul, pak sjel na kručku, poškodil varhany a pak letěl dvěma prandy k

oltáře, (ne stěny) proraměl klenutý oblouk blíž oltáře, ganechan dva otvory za sebou. Nicého nepřátel, jen vše „gacá-dil“. Malba musela být opravena, vachany gladeny a kování spraveny. Od té doby pak vše plechem pokryta byla.

Roku 1883 v květnu přišla od severu bouře, blask udřel do pošty č. 79. shvěla stodola, vyprky a stáje, proložil by budovy měly křivku šindelovau. Obytné stavení zůstala předotknutí, ačkoli má podnos na stěse šindel.

Dne 14. října 1885 hořela u Jos. Dobovského a u býž den večer u Josefa Lince. Dne 30. ledna 1886 byl oheň u „konvicí“ Frant. Hajného. Dne 6. září 1886 hořela mše na „Drahách“. U Josefa Hajného vypukl požár 5. února 1887. a v býž rok 7. července

u Štěpána Lázáka. Dne 13. března hořela u Josefa Patráka a 19. června 1889. u Václava Hájka. R. 1889. dne 6. srpna u Petra Hajného. Dále byly ohně: 7. října 1891 u Ant. Matějovského, 20. listopadu 1891 u Jos. Černého, 5. září 1891 u Frant. Janovského, 24. listopadu 1898 u „Fetického lise“. Dne 11. prosince 1898 vyhořela cihelna Kolíková a poslední větší oheň byl dne 12. září 1900. u Adolfa Kolíka, jenž shořelo zkrátka — všechno, protože nedovolili vlastníci nicého vynášet. Budovy shořely do základů. Jak oheň povstal, nemůže se s určitostí tvrdit. Roku následujícího vystavil A. Kolík na tom samém místě nákladnou budovu a umístil na ni kování. Dne 5. října 1901 vyhořela Josefa Pělovi sušárna právě při sušení světlak —

Spolky

Divadelní spolek. (z práva Josefa Ostrovského)

Nemohu opomenouti uvéstí první záblesk
světla po roce 1848. do naší obce vzniknuvší.
Byly to noviny, zvané „Selské listy“, které ode-
bíral polník Matěj Jbl a tehdejší rychtář, Josef
Verner; k těm z nich vždy v neděli předčítali.
Až r. 1855. předstoupil se Jan Olíč, kovář
zdejší na „Národní noviny“, „Havl. školské
Slovana“, „Humoristické listy“ a na „Páteč.“
Ve všem byla soustředěna Jan Olíč kopie po-
sluchačů, zejména tu bývali: Jan Jemel, dom-
kář a zedník, Frant. Olíč, Jan Petráček s.
Josef Hájný, Jos. Bendl, Jos. Samol, Ant.
Vácíněk a Jos. Ostrovský, tehdy ovšem ještě

mladík. Obzvláště tu předčítal Jos. Ostrovský.
Tento „čtenářský klub“ navštěvovali občas
i masivci ze sousedních obcí jako Svácha
ze Hřidel, Fajtl z Mutějovic (tak zvané
„vlastenci“) kteří si vždy rádi přišli poho-
vořit o tehdejší politice. Až r. 1858.
usmyslel si tento „čtenářský klub“ založit
„Kvěčové“ všeobecnou občanskou knihov-
nu, a ke tomu cíli uspořádána byla ku-
delní a deklamatorní zábava v hostinci
Kotíkovém. Při zábavě té účinkovali J.
Jemel, (předseda), Franta Kotík a „Vojenský
vystoupilec“ Jos. Ostrovský (jenž mluvil velmi dobře).
Dále přednesly rozličné deklamace, zejména od
Kuběse dány: Pavlína Kotíková, M. Li-
ktyglova a M. Olíčová. Při zábavě té
museli zahájit taneč vystarší přítomní
členové, na to se podnikla ještě dobrovol-
ná sbírka ve prospěch knihovny, takže

jíme docíliti čistého výtěšku 70 glosých.
 Těto sumy užito k zakoupení různých knih.
 Knihovnu spravoval mladší učitel Frant.
 Svářka, který z vybraných příspěvků za půjčení
 knihy knihovnu novými svazky dále doplňoval.
 Nyní pomyslela se na výdatnější
 pramen příjmů, by se mohla knihovna rychleji
 zveřejňovati a tedy nám počíná: první di-
 vadelní představení.

Bylo to r. 1860., kdy p. Jos. Olíč, učitel
 na dívčí škole v Rakovníce, přicházel
 vždy v sobotu navštívit rodiče své. Tyž
 našel nás vždy pohromadě u svého otce,
 kováře, šlechtického. Jednou vyprávěl nám,
 že sbrali ochotníci v Rakovníce s nemalým
 úspěchem divadelní kus: Divotvorný klobouk
 od Kleppera a že bychom se mohli také my
 pokusiti o sbrání téhož kusu v Benčově.

V tom kuse měl nám vyprávěti testuška Křo-
 páček z Rakovníka (v úloze hospodského)

My jenčoviči neviděli nikdy divadla hrát,
 a zdálo se nám za těžké, pustiti se do hrání.
 Ale na malování Jos. Olíč (je to musel jít)
 dali jsme si říci a úlohy byly rozdány ná-
 sledovně: Jolčoš, ... starý feneč,

Student 1. (Křiváček) - Jos. Dobrovský

2. (Staráček) - Fr. Svářka, učitel

Lada hospodského Pavla Kotělkova

Kotělkový a Křopáček z Rakovníka

Sklepnick Adolf Kotík

Sluha Petr Jbl.

Náprovědou byl Václav Olíč, nyníjší policijní
 rada v Praze, regii měl Jos. Olíč, učitel.

Heru sice byli pohromadě, ale - jistě
 scházelo. Nebylo ani opory, ani kuliny, gřiátka
 ničeho. V této tísni nabídl se kupec Frant.
 Kotík, že pojedě do Prahy a tam nám
 něco sežene. A skutečně! Přivezl papírové

kapely a jakousi pestrou opone, tiskovanou
z křídla ptáka, pořídili jsme pokoj a chudou
světnici. Tiskár Munka pořídil rámy na
kulisy, postavila se jevišťe a čimly se připe-
ly ke hře. Uložky byly v pravém slova smyslu
"nabídný", každý myslil, že to musí umět na
gymnast. Dávala se domna, v Krušovicích v zámku
a v nejbližším okolí. Každému bylo líto, (na
těchto věcech) tiskár herci chudou hráti a když
se domnívali, že domáci, každý byl dychtěl a
gymnast "jak to dopadne". — V určitý den
sešlo se hromada vybraného občanstva. Pan
ředitel učitel V. Vozyka sestavil ze svých vy-
učenců kapelu, která hrála gramofonem avertury
a skladby tak, že bylo občanstvo výborně animo-
váno. Když bylo již občanstvo pohromadě a my již
za oponou připraveni, ušel starý Jencel nárek, aby
jeden šel ven, přistavil k oknu železný, a my, když
mluva přemluvy vybrané, že steeme jeden po druhém

dolu, přastkem do bot — a občanstvo mechan-
sedit, což se ovšem nestalo. Hrála se pak, a to dle
usudku jejích gramofonů. Vybrala se asi 55 zl.
Nyní pomyslela se na zřízení dokonalých,
platinových, koupila se platinu, tiskár Munka
udělal rámy, platinu napnul a dali jsme
malovati malíři Hlaváčovi v Krasovické
na jedné straně les, na druhé pokoj. Opone
však nemaloval, pouze portály. Za to jsme
museli přes 60 zlatých zaplatit. Měli jsme
tedy slušně jevišťe i pomyslelo se tedy na
opět představení. K tomu cíli vybrán
Křižanec, "Lýl jeleni". Hrála se tentokrát v
studentových představeních a to odpoledne
při zastavených oknech. Občanstva sešlo se
i šlo se opět veliké množství (z Krušovic,
z Dománovic, ze Štěpánce, z Krušovic, ze Krušovic,
z Metějovic) sál byl "nabídný", rovněž i
všechny pokojíčky. Tehdy byl příjem přes 80 zl.,
tedy největší do dnešní doby. —

Těchto výnosů použito se na gymnastiku výloží za

malování jeviště. Nyní nabíreli se nám ochotníci i z okolních vesnic, jako: Blaha z Lišan, techník, lesní Barta z Kušovic a mimo to z domácích příbyl: Jos. Hajný, J. Klaváčik, J. Fomol, J. Hajný a j. v. Ve hradě pokračovalo se v jistých dobách a ochotná byla: Lakomec, osmánek, "Manžel bez peněz", "Jednadvacetý", "Křemťák v Kocourkově", "Prodaná nevěsta", "Ženich z Hladu", "Dvě postele v jednom pokoji", "Křemťák", "Chudý písmičkář", "Jeden z nás se musí oženit", atd. až nadšel rok 1866, kde se taková po celý rok ani nehrála.

Až zase v následujících letech 1867 a 1868. v době to táboru, besed a divadel počalo se u nás opět hrát. Noví členové přibývali, zejména studenty a mladé učitelové. Tak dával se s úspěchem kus. Studenti na svátcích, při Měsíčním představení účinkoval také

J. Petráček, nyní již říd. učitel v Příboce ml. učitel Filipšek, nyní říd. uč. v Hradci Králové. Jistě jsme však měli málo dekorativních prostředků, vyřeškati jsme museli mnohé kusy, které se zahrabovaly. Počali jsme získovati nové dekorace, ku kterým nám Ant. Janota dal na úvěr plátna. Malíř Breitenfeldt z Rakovníka namaloval nám krajinu a chudou světnici. Malíř nám kulese vymaloval a chtěl mít také hrad zaplacen. Zároveň zapravil obnos ten Jos. Ostravský ale členové divadla počali na to divadlo se vzdalovati, obávajce se, že by musili zminouti dluh za plátno a malbu zaplatiti. A tak na nějakou dobu (as do r. 1875.) zůstalo divadlo ladem ležeti. Aby se dluh alespoň částečně splatil, půjčovano jeviště za poplatek 3 zl. do Příboce, Kroučova, Bědína a j.

Teprve za učitele Amolda - Laška (z Kušovic) oživilo zase naše divadlo.

Ustanovení dávali „Lukánky“ ve prospěch školní
pomůcek. Úspěch byl znamenitý, neboť po zapla-
cení výloh bylo čistých 50 zl., za které koupil
uč. učitel Vozýka „Kolár slovník“.

Tato poslední představení sebrána v dalším
hostinci u Lukriegla (nyní Týžan) Janke hrabě
Otče náš.¹⁾ a pak pokračování jímé také sebrala u
Kraučové, mající znamenitě pěty ženstvá. Emile Lukrie-
glová (nyní Semelová), Františka Lukrieglová (nyní Rajná),
Frant. Petráčeková (nyní Kocimová v Lounech) atd.
za svých okolností sebravám divadelní představení
pauz téžších. Než jako všude, zaskládala se i
zde u nás jevnivost a divadla odpočívalo
delší dobu. —

V roce 1895 vypracovaný stanov a založen
divadelní spolek „Ochotnický“ „Kolár“ jeho
předsedou zvolen Frant. Rajný. Prvními
předsedy této společnosti byli Josef Ostrovský
a Josef Petráček.

Ochotnický spolek pořádá každého roku 3-4
představení. V 1900 Josef Ostrovský a František Rajný
byli jmenováni čestnými členy a obdrželi za jejich
dobrou působení Odespolku krásné diplomy.

Sbor

dobrovolných kasiček v Konečové
založen roku 1883. První členů v době za-
ložení byl: 32 činných, 8 zakládajících a
36 přispívajících. Shromážděna zasloupena u
funky B. Čermák v Teplici za 1200 zl.
Jména předstevů dle postoupnosti: Matěj
Jugl, Václav Vácíněk, Jan Černý, Mat.
Jugl a František Breček.

Jména velitelů dle postoupnosti: V roce
1883 zvolen byl velitelem Václav Petráček
a zaskádal tuto funkci do roku 1896.

V roce 1897 zvolen byl František Vácíněk,
roku 1898 Václav Svoboda, byl ale jen
před rokem, při nové volbě zvolen opět Frt.

Zraněn byl při požáru dne 11/6. 1885. u
Kudě hasič Jan Černý a upadl na levo
12 dní. Dne 24. listopadu 1898. při ohni ve
Fritické Lise byl poraněn Václav Bríxa do
mrtvy. —

Do roku 1888. byl sbor podporován a vy-
držován členy přispívajícími. Od roku 1889.
přispívá obec gdejší přispěvkem 36. zl. ročně.

Sbor má 36-41. činných členů. V roce
1902 má sbor 36. činných členů.

Činných členů neskládá, ale zastupovali by
toto ti, kteří od galského sboru do druhé doby
plavby a mytvala působí.

Sbor byl do roku 1894. členem „Ligy
Poděbranské“ od roku 1895. členem „Ligy
Novostávecké“.

V roce 1888. dne 22. července konala se zde
v Klenově veřejné cvičení hasičské.

Hospodářská Besídka.

Hospodářská Besídka galská byla v Klen-
ově 16. listopadu 1884. a čítala při gals-
žení svým 80. členů. Účel má: Lavičká-
ře všeobecně vzdělání, zejména v oboru ho-
spodářském mezi členy svými a zvelebova-
ti hospodářství ve všech odvětvích.

Prvním předsedou zvolen p. učitel V.
Vozyka a zastával funkci tu do 20. ledna
1885. Od toho času až do 10. listopadu

1901. předsedal Jan Černý. V poslední
době (10/1901.) zvolen předsedou Fr. Křížek.

Besídka byla poměrně málo činná,
zvláště v dobách dřívějších, konala celkem
16 schůzí a tolikrát rožnár. (přednášek)

Přednášeli v Besídce: J. Jirák (2 krát)
Jan Černý, Křížek a Ant. Bucholt.
Dále pak J. Křížek a J. Moll.

Plně, závažní pohromy a jiné události od roku 1904.

Roku 1904 bylo velké sucho. Plně přídavně umřelo. Sahle kito byly již do konce srpence sklizeny. Těsáním stme le započalo bylo již počátkem srpna. Časem se urovalo málo a byl velice suchý, stal 800-900 K lehký cent. Cho-panim Sahle bylo velice málo a hrambory na semena pro příští rok musily být zakoupeny jinde. Pro zdejší obyvatelstvo dodány byly hrambory z Sahle.

Voda v obecních rybníčkách se vze úplně vyschla. V mnohých staveních bylo vody velice málo. V srpnu, právě o třináctý výročí, kdy vypukl požár v domě č. p. 136, Václ. Fajmka, byl však šťastně uhasen, shořela pouze menší kolmíka.

V tom roce započalo, bylo se stavbou okresní silnice Kencov - Koučova, v příštím roce byla pak dokončena.

Roku 1905, právě o Juvanskou prouti uhořel blesk do stavení Boh. Racha, č. p. 212. Blesk smátl tam na návěští dleho Jos. Jisora a Oldřicha Racha. Janych škod nepůsobil.

V roce 1906 vyhořely na „Malé Pláni“ 3 usedlosti úplně, v jedné pak pouze desky krytí z hlív.

Požár vznikl ve stavení č. p. 7, patřící Fr. Čichovi. (byraby Labaštoric statek) o 3. hodině v noci v úterý po svatojanských svátcích, kterážto stavení, desky krytí lehlo celá popelem i s přilehlými budovami hospodářskými. Četud přinesl se přes usedlost č. p. 8, kde spálil pouze desky krytí hlív, na usedlost č. p. 9, Josefu Vernerovi patřící, která

terktě celá vyhořela. Od této pak hřtito se stavení č. p. 10, patřící Emanuelu Kolikovi.

Ke požáru tomu popálen byl výmístkár a č. p. 10, Antonín Šajek, když zachraňoval z hořící budovy různé věci, a přičti uhořel uváraný pes.

Vznik požáru tohoto, který si tolik za obět vyřádal a takých škod způsobil, růstal nový patřán.

V roce 1907 na počátku měsíce září udeřil blesk v noci za neobyčejné krutě bouře a prudkého lijáče do usedlosti č. p. 210, Karla Padmanovi patřící. Shořelo obytné stavení s přilehlou stodolou. V stodole měl Padman dlevo svoji sklizeň s polí. V sousedním domě Boh. Brutschmiedra poškodil již blesk několik trámů stropových, ve světnici pak přivhl dětský kočárek i s dítětem v něm spícím, již však zůstalo na živu a následné hodiny slul v kotouč.

Za týden na to zapálil blesk stodolu Josefa Tajbra, č. p. 163, která shořela i s úrodou v ní se nalézající.

Dne 4. prosince v roce 1910 vznikl z neznámé příčiny požár v domě Josefa Komra, č. p. 239, jemuž celá budova padla za obět vrdor pohotoví psoucí hasičské pomoci.

V roce 1906 dne 15. srpna přichlala se nad obec zdejší prudká bouř s velkým krupobitím spojená, jimiž byla značná škoda klavní na ovoci, chmelu a neshlazením obilí způsobená.

V letech 1912, 1913 a 1914 byla prostudně dobrá úroda, avšak v pozdějších letech válečných 1915, 1916, 1917 a 1918 byla úroda polní velmi špatná neb slabá, což zaviněno jednak nepřiznivým počasím, klavní však špatným obilním následkem toho, že značná část mušského obyvateľstva byla na vojnu za nedostatčným hnájením. Zmíněných hnojiv nebylo, skorem vůbec k dostání a v důsledku velmi malého stavu hovězího dobytka, který byl stále rekrutován, byl i chlévské masy nedostatky.

Dne října 1919 v 11. hodin večer vznikl požár v panské stodolě, jenž padla na oběť celá úroda obilní, část píce a několik rozrůs náložným vymláčecím obilím. Původem požáru slavný žení do-
můvek, pravá příčina požáru zůstala však utajena. Stodola vyhořela do základů.

Dne 29. srpna 1927 v 8. hodin večer vypukl požár ve stodolě p. Helmy Blíče v čp. 20, která jsou z větší části dřevěná shořela úplně i s uloženou v ní úrodou. K požáru mirno místní dobrovolný hasičský sbor, který v několika male munitkách byl na místě v plné pohotovosti, přijeli hasičské sbory se stříkačkami z obcí: Hnědel, Kroučová, Krušovice, Kalivod, Mlýce, Nov. Štáří a Tělice. Zde tichému počasi a díky hasičských sborů se požár omezil na munitnou stodolu, jediné částečně poškozena stodola v čp. 19, patřící p. Františku Lomnickovi, kterou hasičské sbory shradily, jakým způsobem požár vznikl se neví.

Dne 30. srpna 1927 po 8. hodině večer vzniklo se zářkem ve chmelu susičně v čp. 16 patřící p. Jaromiru Hájovému, chmel byl však v zářku uhašen tak že škoda jest celkem nepatrná. Chmel vznikl přitopením kamen.

Dne 5. září 1927 v poledne shořela chmelná susična Matěje Větrná čp. 228 i s chmelu který tam susil. František Čech čp. 190. Chmel se uroživil, byl edhy uhašen. Vznikl pateně přitopením kamen a pravděpodobně i nedostatčným dozorem.

Dne 22. zří 1927 vypuhl požár v obytné budově Josefa Hajnyšlu, čp. 23, (Juglovna), o 28 hodině ráno.

Budova, která byla neobydlena, vyhořela úplně dale se však požár nerozsířil. Jakým způsobem chet vznikl, nedalo se zjistiti; budova byla stará, desky byly sešlé.

Dne 23. ledna 1928 v noci, vyloupena byla neznámými pachateli chůvědora pokladna v kanceláři obecního úřadu a odebráno z ní na hotovosti obnos Kč 2.921 12, který právě v pokladně uložen byl. Dale odebrán byl obnos Kč 6- ze stolu starosty, kde vypáčena byla zásuvka.

Cenné papíry a vkladní knížky, které reprezentují sumu přes Kč 53.000- byly z pokladny vytahány a rozhozeny po podlaze v kanceláři; z nich neodcizeno ničeho. Zajímavé jest, že v jedné vkladní knížce vložena byla bankovka za Kč 500-, které si lupiči nepovšimli a tato v knížce zůstala.

Účetní doklady, v pokladně uložené, byly pouze nepatrně poškozeny.

Lupiči vnikli do budovy hlavním vchodem, kde otevřeli si dvře paklčím, dale vypáčili dvře do předsíně u kanceláře, jakož i dvře do kanceláře vedoucí.

Pokladnu z boku navrtali a další otvor vylámali hasákem, vyhrnuli izolaci a ve vnitřní stěně vylámali opět hasákem dva otvory, jeden do triseru a druhý do spodní schránky, odkud vybrali hotové peníze a vytahali cenníky, jak výše uvedeno.

Lupiči zjistěna až ráno posluhovačkou, chlášina ihned četnické stanici, tato opět telefonicky vyrozuměla četnickou pátrací stanici v Kladně, která dostavila se na místo a zahájila pátrání. Do té doby byl děm čp. 128 uzavřen a přístup do místnosti nikomu nedovolěn. Při ohledání místa činu zjistil velitel pátrací stanice že vyloupení pokladny provedeno bylo odbornými rozřinováni neboť této po činu všichni stopy zohlednili tím, že pokladnu otřeli kusem lathy, tak že řádných stisků po sobě nerovněchali.

Pokladna pojistěna byla proti oloupaní do obnosu Kč 25.000- u banky „Slavie“, Praha, která odebrany obnos i poškození pokladny plně nahradila, tak že pro obec žádná škoda z tohoto nevzešla.

Zprávy o Revničově.

Sebral a do této knihy napsal v r. 1928
Antonín Hluka, odborný učitel.

Úvod.

Máme-li někoho ctít a milovat, musíme dříve znát jeho rod, jeho zásluhy, zkušenost a utrpení. Tak i máme-li milovat svou obec, vlast, tu nemůžeme pravá láska k nim jinak povstati než tím, že hledíme poznati jejího dějiny.

Který člověk cizlivý nepohlídl by se v srdci svém, vzpomene-li si, že v té světnici, ve které on bydlí, bydlel jeho otec, děd, praděd, že u těchto stolu sedávali, týmiž dveřmi chodili i totiž pole veditavali jeho předkové.

Taková vzpomínka učiní potomku jistě každý předmět, zbylý mu po předcích, drahým a vzácným, který s touto přechází s pokolení na pokolení. A právě tato láska k věci mateřské a k rodině hroude zachovala a silila nás Tichý. Proto snadno porozumíme, proč básník volá: „Chaloupky naše, budete pokřmenány!“

A bys i ty, milý štenáři, své milé rodiště lépe poznati a tak je více ctít mohl, podáváme tu zprávy o něm, které za daných okolností sebrati se daly.

Pamětní kniha tato dostala se mi^{do} rukou roku

1928. Chyběly zápisů od r. 1902 a hlavní doba světové války a doba našeho národního osvobození. Pokusil jsem se z různých pramenů chybějící dobu 26 roků do této knihy doplnit, ovšem za velmi svízelných poměrů. Možná tedy, že některé skutečné věci v té dlouhé době upadly v zapomenutí, ale ještě, milý štenáři, uvidíš, že tím není vinnon kronikář, neb ten ve věci té postihl jistě tolik, co v jeho moci a silách bylo. Vůle byla dobrá, proto i dle toho posuzuj!

V první řadě podávám stručné dějiny obce Revničova, kterých jsem získal ve škole a dějiny zdejší slavné pošty, které napsal p. Gustav Wagner, člen známé poštmistrovské rodiny Wagnerů, kteří v Revničově dlouhá léta působili. Potom teprve chronologicky probírám události rok za rokem, jak jsem je pracně sehnal.

Obec Revničov leží 455 m vysoká nad mořem. Okolní vrchy (Opuka, Loučín, Dřábán) jsou 534 m vysoké. Má 1714 obyvatel. Okresem soudním náleží do Nov. Březce, politickou správou do Slaného. Obecní škola post. čtyřtřídní, měšťanská trojtřídní. V obci je železniční stanice, brdčhradské státní dráhy, (která post. behužel 4 km od obce vzdálena) pošta, telegrafní a telefonní úřad. Má t.č. (v r. 1928) 340 obytných stavení, skoro každá rodina bydlí sama ve svém domě a koliko ve 25 budovách jsou nájemníci.

Obyvatelstvo žije se polním hospodářstvím a hornictvím. Mimo obilnin pěstuje se v Revničově olmel. Katastrální rozloha obce měří 1169 ha, rolí, 159 ha luk, 26 ha zahrad, 57 ha pastviny a 1418 ha lesů, dohromady 29 km², 20 ha, 69 a. V obci chová se 103 koně, 685 kusů hovězího dobytka, 298 koz, 315 vepřů, 73 ulé včel. Trůmýsl je

Stručné
dějiny
Revničova

xdo zastoupen cihelnou, parním mlýnem a parní pilou o šesti kabelech.

Rovničov založen byl na počátku IX. století po Kr. u potoka Křičáku, kde se ještě dnes řeka, na Staré vři. Hostel postaven na návrší a připomíná se již r. 1352 jako farní; byl ohrožen a zburákal (2 km) zavedena sem potrubím voda, aby v dobách nepokojných měl se lid kam uchýlit před nepřitelem.

Roku 1583 získal zdejší krajinu král Rudolf II., přivlékl ji k panství Křivoklátskému, v Křivoklátských zřídil poplužní dvůr se sídlem hospodářského správce a okolní vři, ku kterým náležel také Rovničov, připojeny k němu robotou. Tato sáda povinnost udržela se až do r. 1848.

V třicetileté válce (1618-1648) obec mimo hostel a jeho okolí smetena byla s prachem země. Co nevrátilo za své při tažení švédských a císařských vojsk z rovin rakouské ku Bílé Hoře, to zničeno za válečných tažení Švédů ve zdejší krajině. Z bývalé vři zbyly jen podzemníky, dřeviny obydlí a dnesní místní pojmenování, Stará vř.

V polovině XVIII. stol. založena nová obec kol hostela a usedlosti nově zbudované osídlené obyvateli někdy i moci sem přivedenými.

Ka konci XVIII. stol. založena zde pošta poštovníkem ze Světlavy, který nájel si 150 korce pozemků od fary a pordíji je vykoupil. Také leoní hajní usazování xdo ze Světlavy, aby dobývali potač z dřevního uhlí. Tímto lidem po určitých letech zde ztrávených nabídnuto buď hospodářství, nebo služba hájenská při leoní správě. (Regiment Plo, Lincol.)

V napoleonských válkách ku konci XVIII. stol. vedena obcí silnice Praha - Plzeň - Karlovy Vary, která pordíji byla hlavní kápnou spojení jak pro dopravu osob, tak zboží. Hospodáři chovali koně, aby jehdili s poštovními dostavníky a dávali příprave formánům. Suché a mokrá pole lže-

ly lidem, na kterých se pásaly ovce, kováři dobytekra vřiv.

Roku 1820 měla obec 109 čísel, r. 1847 127 čísel, roku 1884 211 čísel. Roku 1872 postavena železniční dráha (Dvořákova) zdejší krajinou, přestal život na silnicích, nejedli více dostavníky, nejedli formánů, lid obdělával pídru, koral lardy, sázel zahrady, zahledal chmelnice. Křivokal hospodářské stroje, začal používat strojních hnojiv, kterážto mají přímo závažný vliv na sklizeň. V letech 1880 rozparceloval fúroberbergový velkostatek většinu svých pozemků a zbytek nynějšího dvora pordělil tak, že i domkáři získali dostatek pídru.

Před světovou válkou a za ní bydlel v Rovničově nynější ministr zahraničních vztahů Dr. Ed. Beneš a to ve vile u pole. rady Václava Olšce. Zde osnoval plány o přeměně státu, o zřízení a vedení naší republiky. Odtud z Rovničova na podzim r. 1915 přešel za hranice a za nedlouho měl býti zde rakouskými úřady zatčen. Třikrát v Rovničově hledán, ale marně. Zde internována jeho choť a nepřítel její listiny p. prezidentem T. G. Masarykem a cířim do Čech za války posílání byly v lachách ukryty v zahrádě u Olšce. O těchto důležitých událostech zmiňuje se podrobně při výpravě důležitých dějů každého jednotlivého roku.

Pošta v Rovničově.

Pro zajímavost uvádím zde paměti rovničovské pošty, p. Gustav Wagner píše toto:

Život rovničovské pošty datuje se ze XVIII. stol. - V starých listinách byla řeč o uhdejších poštovních křivokalových, Wagnerovi zmiňuje z Šotfeldu, více z té doby nevím, ale mně více více ukazoval a vy-

Rovničovská pošta.

právěť mi o tom jako svému nástupci přišel. Já ale tenkrát ještě neměl smyslu pro něco podobného, - byl jsem totiž příliš mlad. V r. 1750? byly činné nějaké změny na stanbách a to asi pro zřízení pošty.

V roce 1790 - bude to asi ta doba, kdy byla dostavována říšská silnice na Starou Vary, přiděle no bylo více polností k poště, aby bylo možno chovat více či počet koní. Bylo jich dříve pouze 8, pak stoupl počet na 40. Mimo to ale oyzpomáhali všichni rolníci při jízdách. - Když byla státní silnice hotova, začal teprve život řemíčovské pošty. / Dříve se jezdilo po silnici přes Hradle, to bylo asi před r. 1800. / Máme ještě záznam z té doby. Jezdilo se z Vídně přes Prahu, Hřibokluky, Slavný do Řemíčova, z Řemíčova pak přes Horosedly, Lubenec, Puchov, Starou Vary, pak do Chebu až do Hofu v Bavorsku. -

Řemíčov býval jednou z hlavních stanic. Káru byl, Postamt und Poststation Rentsch. Jízdy byly různé: kateposty, kparafaty, kchrapoty, kity atd. Alek ně z těchto byly nepravdělné a musely býti předem včas ohlášeny, aby bylo možno potřebný počet koní včas připravit. Taková jízda nesela ani minutu opoždění. Koně stáli před poštou, - jakmile přijel vřa bylo ihned připraveno a jelo se dál. Staré koně napřáhli se dvoukolové káry, postilion si do ní sedl a jel zase zpět na svoji stanicí.

Tchdejší postilioni nepoklíželi koně ani nenapřáhali jich, od toho byli, pomocníci zvaní, fici. Postilion vral pouze oprati, sedl si na kořlík nebo na koně a jel. Když dojel, odevdal ficiu oprati, sedl si na kořlík a ten ostatní obstaral. - Postilioni měli svoji uniformu, t. zv. kampaigne.

Kampaigne byly z tmavého sukna, kalhoty a kolem našité kůže s červeným vyložením a kšukrubý

mi knoflíky: ax ke, galamitami, t. zv. kampaigne. Červený pak s černým vyložením, pošty stříbrnými knoflíky, bílé kožené kalhoty, vysoké boty (napoleonské) s ostruhami. Klobouk na způsob cylindru leskováný se širokou portou. - Trubka byla na zlaté šňůře s třásněmi. Kožené bílé rukavice.

Postilioni měli dobré příjmy, dostali často velké "dostřece" od panstva. Když jel nějaký kavalír, tu jeho probosník mluval vždy pytlík s penězi a platil sám. Tu postilion dostal vždy tolik stříbrníků (nejvíce to byly, solary), co se mu vešlo do nastavených dlaní. Tím vypal mu z pytlíku tak dlouho, až stříbrníky padaly na zem.

Postmistr nosil také svoji uniformu, také kampaigne, tmavou šepici s prýmkem a jablčkem a pak zelenou, galamitami, červený s černým vyložením, pošty zlatem, bílé úzké kožené kalhoty, vysoké boty (napoleonské) stříbrné ostruhy, kubbku malou, stříbrnou na zlaté šňůře s třápei, široký klobouk s perem z zlatými portami a kokardami. Bílé, kožené rukavice, šulprové, kord na zlaté šňůře.

Řemíčovský postmistr, (ještě můj dědeček) jezdil do Prahy 4 koni. (Dědiční postmistři měli na to právo. Když bylo nějaké představení (audience) byl v gala, postilioni na každém páru koní také v gala, muselo to býti impozantní. Také když jel nějaký pánovník, neb někdo vrozený, byl vždy postmistr v gala na koni a jej doprovázel na nejbližší stanicí. Takových případů bylo v Řemíčově mnoho na denním pořádku. Ke poště v Řemíčově byla upravena místnost pro pobyt takových osob a jejich družiny.

Na řemíčovské poště se zastavili: Ruská císařovna, vdova, (šitý za přípravek a jiná

opatření dal jsem postovnímu muzeu v Praze.) Tak byl na poště v Rěněčově po celý den i s dvorní kuchyní říční František I. V činné kuchyni se peklo na poště. Aby to rychleji šlo, hářely prý se uhlí ležely mísle do ohně. Byl tam přiváděn kominek, aby dával pozor, kdyby povstal oheň. Před poštou stála na koních tělesná stráž a z domu se dvůr na silnici byly položeny koberece. Jednou přejel Rěněčovým šlechtickým šachem. Když měl přijet, byl dle něho avizován. Na špičkanu na poště byl postaven vysoký křehák a tam dával postilionovi pozor, až bude vidět povoz se „škalak“ spřáhli, pak vstal hubku, dal znamení, aby bylo vše připraveno.

U nás Ferdinand a mnoho jiných pánovníků a šlechticů, jak domácních tak cizích zastavilo se na poště v Rěněčově.

Před poštou stávalo vždy několik postovních vozů pohotovosti, kdyby se stala porucha, aby byly náhradní vozny připraveny. Když jel, dvorní kůň, držel hodiny v ruce, a muselo se jelo na minutu, až třeba koně vřele za své. Běda postilionovi, kdyby nebyl naplnil všechny síly! Když se lakto dobře jelo, došlo pak pochvalně upuštění, takových bylo na Rěněčovské poště mnoho, ba i různé diplomy od domácích i cizích dvorů. Před poštou v Rěněčově stálo vždy mnoho jeřábů, kteří očekali na almužnu, hlavně pak psi. Běda o jeho bílímeovým pleštem a cylindrem, od jiných se lišil.

Rěněčovský poštmistr opravoval (měl dohled) na poště v Rakovníce, která mu byla podřízena. (O tom podrobný dokument je v postovním muzeu, kam jsem jej donesl.) Z Rěněčova se domůvalo dáleho, bylo tukrát málo psaní. Šlo se jednou v týdnu. Chodilo se na „dolíky“ (Klatovy, Bělin, Sušice, Libeň, atd.) pak až Křivoklát, pak až do Domašovic, Pochvalov atd. Z Rakovníka jezdila pošta s jedním koněm pro postovní závozký do Rěněčova. V Rakovníce byl původ

ně na poště administrátor, který úřad vedl, ale ředitelský poštmistr byl jeho nadřízeným.

Když v roce 1866 v Rěněčově byli Rusové, chtěli něco od starosty, myslím, že tehda starostou obce byl p. Olš. Ten jim nerozuměl a můj otec jim musel dělat tlumočníka. Rusové prý říkali, že starostu zastřeli. Otec jim však všemožně vyjel vstů a tak se věc uromala. Proto ale byl můj otec ve velkém nebezpečí, poněvadž propašoval jednoho kůňka, aby jim nepadl do rukou. Byl by to tenkrát ještě xaplatil řivostem, kdyby se to Rusové byli dozvěděli.

Bohužel, že nemohu více o těch věších psati. Věděl jsem toho ještě mnoho, ale pamět mi je spouští, musím ho jsem již zapomenul. Byl to tenkrát vešlý řivot na Rěněčovské poště a v hostinci p. Blatka, o p. St. a také lidstvo odehrálo.

Tak nyní poště o Rěněčovských poštmistrích. První poštmistr byl Wägnnerovi, rybní z Eckfeldu. Těde byli pochováni nrbm. Pak následoval Johan Jakob Wägnner, ten studoval univerzitu v Jeně. Pak následoval jeho syn František Wägnner jako poštmistr v Rěněčově, pak přišel jeho syn Gustav Wägnner jako poštmistr Rěněčovský na řadu a konečně já také Gustav Wägnner, jako poslední člen staré poštmistrské rodiny. Ukončil jsem to také v Rěněčově.

Uvádím, že výstavba „Rěněčovské dráhy“ z 1872 udělala také konec staré poště v Rěněčově. Jezdilo se pak pouze ještě do „Hukosti“, „Hlaného“, „Horosedel“, k poslední jen do „Hlaného“ a „Krupé“ a dříve pouze do „Krupé“. To ale byla již dávno soukromého, ne jako dříve již dávno veřejné. Titul „postovní stanice“ byl po odchodu našem z Rěněčova pruen. Rěněčov pak byl pouze postovním úřadem a tím zůstal.

Jak jsem se byl dříve zmínil byl před lety při požáru v Rěněčově (požár pošty) zničen z nej-

větší části rodinný archiv. Zbytky jeho pořízení v prostorách muzea v Praze. Co jsem napsal, jest z mojí paměti a částečně tradice.

Umístění
pošt
v Rencově

Pošta byla původně umístěna v č. p. 49 (nyní p. Ušatky), potom v č. p. 51 (hostinec na Pěti), pak v č. p. 140 (nyní p. B. Bort), pak v č. 115 (nyní p. Řehák), odkud přešel do č. p. 140 a roku 1910 přestěhoval se poštovní do č. p. 12 (hostinec u Šmída).

Poštovní
Rencově

Rencovští poštovní: Co rodině Wagnerů přišel poštovník Štreda, po něm poštovník Věšlý (1901-1906), poštovník Hofman (1906-1911), vrátil poštovník Jiří Horálek (1911-1926) a od r. 1926 až do dnešního dne je zde poštovníkem Lub. Jelínek.

Telegraf

Telegraf zřízen r. 1901 za poštovníka Jar. Vese-
líka a začal fungovati 1. prosince téhož roku.

Telefon

Telefon zahájil spojení dne 12. dubna 1923 na maximální lince Nové Strašce - Hřídle. Abonentů bylo v počátku 5. Připojení k Nov. Strašci do Rencova stálo 50.00 Kč, mimo příspěvky abonentů na připojení domácností. Zřízen za vč. poštovníka Jiřího Horálka.

Domov a
peněžní stát.

Každý má v r. 1924 bylo v Rencově 4257 telefonních hovorů a peněžní obrát na poště v tom roce činil 10,366,091 Kč 90 h.

Rok 1902.

Počasi
v lednu.

Leden r. 1902 byl celkem mírný. Stýblo v něm a ní silných mrazů ani ledů. Teprve ku konci ledna nastaly větší mrazy a zima. V přírodě oživovala tráva, byliny a kříd. Jolo byla již schopna k jarní práci.

Přáso
v únoru a březnu

V únoru přáso mírně trvalo dále. Bylo velmi bláto, co přes noc umrzlo, ve dne zase roztálo. Březen byl též mírný, dne 1. března již květy lísky.

Dne 27. dubna t. r. potvrdil sbor námořní zákon o od-
borových družstvech zemědělců. Ze něho se má řídit v
každém samostatném obvodu družstev obecní, v zemi zemské.
Účelom družstev je opatrovati svým členům zemědělské
potřeby, sprostředkovati prodej plodin, podporovati odbo-
né spolky a záložny a t. d.

Družstva
zemědělců.

V dubnu bylo počasí velmi rozmarné, za to květen
se držel věrně pořádku, že v máji nemá poskytnout
ochrnutí, neboť v 18 dnech přišlo.

Počasí
v dubnu a
v květnu.

Dne 26. května t. r. dány do oběhu nové paděralíky
umocně bankovky. Mají firmu, Rakousko-uherské banky
a datum 2. ledna 1902. V modré barvě je proveden o-
bráz bankovky. Cena bankovky je uvedena v 8 prax-
ních.

Nové
paděralíky
umocně
bankovky.

Dne 21. června t. r. počalo zde sečítání živnosti, hospo-
dářských podniků, podniků průmyslových a zemědělských.

Sečítání
hosp. podniků

Červen byl na počátku a na konci teplý, až pra-
hý. Střed byl čistý, větrný a ohladný. Dne 5. června
dokone již hřímalo. Pro hospodáře byl měsíc červen cel-
kem příznivý.

Počasi
v červnu.

V tomto roce, jelikož se toho prvá nutná potřeba
započalo ve zdejších obcích zakupovatelnou jedničkou o
starbě nové silnice do Hračovic. Jednání bylo velmi
ovízlé, místy až bouřlivé, poněmáď část občanů pře-
šla si k nové silnici vedenou „Pod Hrádkem“, druhá skupi-
na navrhovala silnici větší po „Staré vsi“. Jenom větši-
nou nepatrnou odhlasování silnice větší po „Staré vsi“
a o její stavbu započato v roce 1904. V tomto roce byl
obecním starostou Josef Pěcháček, č. p. 15.

Jednání o
stavbě silnice
do Hračovic.

Zákon o dělnických bytích byl 8. července 1902 zha-
řem schválen. Jím ovládají se na 24 poky od státní
daně kůdní, od daně činžovní a 5% daně z výnosu by-
tů budov, které vybudovány na dlouhý zastavený půdě, za-
tím účelem, aby v nich dělníci měli jednak své byty a
by, aby byly levnější a zdravější.

Zákon o
dělnických
bytech.

Kamoky, město.

Školu království českého zasedal od 21. června do 31. července 1902. Schůze bylo 21. V zasedání tom vyjádřen kamoky, rozpočet a zákon o dani z pivar.

Rozpočet
místní školní
rady

Ve schůzi zřídila místní školní rada vyřízen školní rozpočet na r. 1902. Všechny potřeby činily 1890 Kč, z čísla kry-
tí třeba pro daně 14.609'03 Kč příděly 13% n. k. pro
proměny učební a opravy knih zřizovací knihovny
povoleno 60 Kč, na potřeby práce pro učební práce 80 Kč,
na obnovení nářadí oken, dveří a nábytku 100 Kč, na opravy
stavu 50 Kč, na zřízení kromosvazu v I. tř. 60 Kč na zvonky
20 Kč atd. V této schůzi ovdovělá od placení školního
z 329 dílek 211.

Obecní
knihovna.

V této schůzi byl přijat návrh ředitele učitele J. K. Loučka na zřízení obecní knihovny se změnou tou, že knihov-
na se má připojit k. Hospodářsko-šlechterské besídce, v níž
bude za určitý poplatek přístupná i nečlenům. Obecní
výbor pak povolil ze své schůze částku 100 Kč na zřízení
této knihovny. Do konce července 1902 čítala knihovna
přes 200 svazků.

Počasí
v červenci.

První dne 1. července byla bouřka s prudkým hř-
kem a kroupami. Většina dní pak byla slunečných, teplých,
ale paren nebylo. Jaro a léto chladná měla ten sliv,
že škodlivý hmyz se nemohl vyvinouti.

Počasí v
srpnu a
zářijnu chladné.

V srpnu bylo počasí chladné a nestálé. Toho počasí
prošedlo se zřídlo sklizení s vývin chmel-
ních klávek byl nedostatečný. Časné chmel počalo až
30. srpna, když o 14 dní později než jiná léta. Sblížením
odhadu bude o polovinu menší než loni. Chmel se pro-
val za průměrnou cenu 100 Kč za 50 kg.

Školní
výlet.

V úterý dne 29. července 1902 podnikla mládež
školní výlet do blízkého Chvoji. Výletu se zúčastnily též
místopisec zje dlehy pražské fideální rady. Žáctvo provedlo
tam lítovinné výje se zpěvy, xarpívalo různé písni a bavilo se
poutavými hrami. Občerstva se zúčastnilo mnoho. Chomutský
dopřek výletu získali si zálusk stěna místní školní rady,
která dala mapici pro veškeré děti (v počtu přes 300) pře-

va, pivovar v Trušovcích (1 hl piva), pp. Václ. Horák,
J. Ullrich, št. Lichavý, Adolf Chum a jiní, kteří laska-
vi darovali skřel, rohlíky a peněžním obsahem (1 Kč, 2 Kč, 10 Kč)
upřimou cukrovinky a pod. Výlet se velmi vydařil.

V roce 1902 sestával sbor učitelů na pět škol
z těchto št.: Jaroslav Holoušek, ředitel učitel, Frant. Libu-
la, Václav Křel, Kar. Machula a Jan Hořáda.

V měsíci září byly ještě dvě bouřky. Říjen byl
shledný a průměrný.

Rakousko-uherská banka počala dne 30. října
1902 vydávati nové 100 korunové bankovky s datem 2. led-
na 1. r. Současné se počaly bráti i oběh bankovky sto-
řetové s datem 1. května 1880.

Listopad letní přinesl zimou. Byly v něm mra-
xy, ale sněh nepadal. Země suchem pukala. Prosince
vyznačoval se týmě přeháňkami ve své první polti, v druhé
polovici prosince panovalo počasí studené.

Rok 1903.

Počátek roku 1903 byl velice slibný, v lednu bylo
průběžně ideální počasí, takže se v lednu i oralo. V ú-
noru bylo též velmi krásné, jen s tou změnou, že často
pršelo. Toto počasí mělo vliv na vegetaci tak velký,
že lidé v březnu v polích pracovali, chmelnice pod-
zřívati atd. V teplých dnech březnových od 20. do 24.
března rozkvěty na výsluní třesně a hravě, což prý
se nestalo od r. 1848. Za to ale duben přinesl požaro-
vání. O velikonočních silně sněžilo, takže i zřetelně mu-
alo být odbyte v kostele. Toto počasí mělo zhoršující vliv
na ovoce stromů, ovocny i jehličny. Červen i červenec byl
shledný. V červenci velké bouře, takže padlo mnoho
drahůvek. Zapravuje, že v září (26 a 27) ještě hrma-

Království
učitelů
sbor.Počasí v září
a říjnu.Počasí
v listopadu
a prosinci.Počasí
v r. 1903.

Uroda
v r. 1903.

lo, v říjnu počal šleš podzemní. V listopadu byly dny
sychavé a asi 6× sněžilo. V provincii přeládal mráz asi
ma. V tomto měsíci byly maxy 7 až 14°C.

Chmel kypnul v tomto roce suchem; trpěl hmy-
zem a činně. Již po 25 let nebyl star chmelnic tak špatný
jako letos; asi 1/2 chmelnic nuda užitek žádného. První byly
dostatečně, za to jaro a písniny slabší. 27. srpence se začalo
žít. Dne 20. srpna začal se česati chmel. Uroda obilní i
písní byla letos dobrá. I brambory sklizeny dosti. Sklizení
chmelu byla špatná. Průměrná cena chmela byla 130 Kč za
50 kg. (Kupující cena byla 60 Kč za 50 kg, nepřijíždě 180 Kč za 50 kg.

Vodní
družstvo.

V tomto roce bylo v obci naší založeno, Vodní
družstvo, které si vytklo za úkol postupně v našem katastru
přemýtky odvodnit. Výnos odvodňovacích poremků byl by pak
mnohem větší. Kypšenka tedy velmi dobrá. I odvodňovací
poremků započato v příštích letech a to v roce 1905.

Nový hřbitov.

Dne 28. ledna konalo zdejší obecní zastupitelstvo schů-
zi, ve které byl zvolen hřbitovním Petr Hájný.

Kemat
v Libsku.

V Libsku vstoupilo se vojsko a dne 10. června t. r.
zastřelen byl vrbický král Alexandr, královna Draga a
její bratr a mnoho jiných osob. Alexandr zemřel
poslední Obnově. Dne 15. června t. r. byl vrbickou skupš-
nou jednoduše zvolen za krále Petr I. Karadorděvič.

Oprava cesty.

Jelikož následkem jarních deštů star silnice
z Karlovské státní na místní hřbitov je v špatném sta-
vu, usneseno bylo dále opravit.

Oprava fary.

Dle protokolu ze dne 16. 1903 zdejšího obecního
zastupitelstva usneseno se obecní zastupitelstvo tomu, aby dle
přípisu o. k. okr. hejtmanský v Pláně přispělo částkou
200 Kč 19 h na opravu zdejší fary. Místní totiž přispěti o-
sadníci a zastupitelstvo obce se za ně postavilo.

Oprava kříže.

Letos opraven místním kamenickým Těškem z
obce Bělina hlavní kříž na zdejším hřbitově.

Uplatění papíru
a nová volba

Dne 20. července t. r. zemřel v Římě ve věku 93 roků
papež Lev XIII. Zemřel byl 257. papežem. V srpnu t. r. zvolen
nový papež a to kardinal Josef Sarlo, arcibiskup be-
nátský, je star 68 roků. Přijal jméno Pius X.

V městě Janov t. r. ustavilo se v obci zdejší okrašlovací
a stavební, které vytklo si za úkol osazovati proutky a prout-
ná místa stromovím a vřezovat sadby. Obecní zastupitelstvo
darovalo tomuto 100 Kč a na darůk sešlo se 124 Kč 20 h,
takže celková hotovost obnáší 224 Kč 20 h. Během měsí-
ce března 1903 založeny parky na hřbitovci p. Křivko-
vým, o. p. 51, u kapličky sv. Anny a také před školou,
kterýžto sad nacházející se na ústředním místě, sloužiti bu-
de dětem k nemalé omdle.

Dne 1. května t. r. přeložen zdejší def. uč. Vác. Keller
do Plánova u Pláně a na jeho místo přišel z Plánova
def. učitel Josef Dostal.

Připravil zdejší farář P. Antonín Růž, který mno-
ho let v Pláně působil, zemřel 15. září 1903 jako fa-
rář v Křivčích. Byl u zdejších lidí oblíben a proto
mnoho křivčických osadníků se jeho pohřbu zúčastnilo.
Dojemně působilo, když na hřbitovském hřbitově pro pohř-
bu velitel křivčických hasičů připomenul sloužím, aby
na svého bývalého faráře, jehož jsou všichni žáci, vždy
vděčně vzpomínali. Zdejší pan farář P. Josef Smola ve-
dl pak správně ověřit osady hřbitovské od 15. září až do 10.
října.

Dne 8. listopadu 1903 vydal výkonný výbor národní
strany, socialistické, strany národní a strany agrární
provolaň a podmínky společného postupu. Toto spojení
stran možno nazvati skutkem významným a dobrým.
Jen aby dle nepokazila stará slovanská nesouhlas!

V měsíci listopadu 1903 zvolena byla nová místní
školní rada, v níž zasedají pp. : Jiráček Josef, předseda,
P. Smola Josef, farář, Edler Václav, firešenbergský hosp. správ.
a v Křivčích (zvolen místní školní dozorce), Koloušek Ja-
roslav, řídící učitel, Jilhavý Antonín, Vacíněk Franti-
šek, Dubaněk Antonín a Ráček Bohumil. Členové nové m. š. r.
složili předepsaný slib v ruce p. okr. hejtmána a to
dne 10. prosince 1903 ve Pláně.

Okrašlovací
akce
v obci

Změna ve
škol. učitel.

F. farář
P. Ant. Růžka

Spojení
částky stran

Nová
místní
škol. rada.

Přednáškový
kurs pro
učně.

Škola učednická ve zdejší obci fungovala sice již po více než 10 let, avšak bez svého pravého podkladu, proto byla c. k. okr. hejtmanským v Láněm další činnost této školy zakázána. Následkem toho prodalo společenstvo smíšených živností c. k. místodržitelství žádost za povolení přednáškového kursu pro učně.

Rok 1904.

Počasí
v r. 1904.

Letošní první tři měsíce pak leden, březen i červen vyznačovaly se počasně ochladným a suchým. Proto jarní vegetace byla zpozděná. Duben tímto měsícem nepadal; až květen teprve byl krásný a teplý. Dne 28. května byla již první bouřka. Červen byl též většinou slunečný a teplý. Slunce přida prachu a jarní počaly slavnosti. Noční byly chladné. I červenec byl velmi teplý. Následkem toho obilí rychle zrálo a 15. srpence již se scholala žito. I ostatní obilí rychle dozrávalo, takže do konce července bylo po žních. Kdo měl i vymláceno. V srpnu byly velké prameny a zejména je, že za celý měsíc ani nepadlo, ani nebyla žádná bouřka. Září a říjen byly chladné, v září byla i bouře. Listopad byl deštný, ale za to prosinec zcela příjemný. Zima v r. 1904 byly bez mrazu i sněhu.

Úroda
v r. 1904

Chmel leto předčasně uprál a velice se kazil; proto ohromná propádky pro česádky. Začínání se nabíjelo až 24. kv. za 1/4 hl (vřel). Česání se počalo již 7. srpna. Chmel červenal a některé chmelnice uschly. Na Záhovu se skládalo 90.000 lehkých seničichmle. Nejvyšší cena za 50 kg obnášela 180 Kč, nejvyšší 242 Kč. Ovoce bylo málo; neb následkem sucha spadalo předčasně se stromů. Obilí velmi málo vyřadlo, takže jeho ceny velmi rychle stoupaly. Pšenice se prodávala 1 q za 11 Kč 50 h, žito 1 q za 8 Kč. Ceny mléka stoupla o 2-4 h na litru. I ceny mouky, cukru a jiných potřeb v tomto roce stoupla.

V srpnu právě když byl výroční trh v Nov. Stráseci vypukl požár v domě č. 136 u Václ. Štámka. Byl však šťastně uhašen; shořela pouze menší kolnička.

Dne 9. února t. r. vyprovodil ruský car Mikuláš II. válku Japonsku, když Japonsko bylo dříve s Ruskem přerušilo všechny styky úřední a učinilo v noci ze 7. na 8. února náhlý útok na ruské lodstvo u přístavu Port-Arthuru. Válku rusko-japonskou malý Japonsko nad velikým Ruskem vyhrálo.

Dne 1. května t. r. zemřel v Brně panem mrtvím, slavný český hudební skladatel Fr. Ant. Dvořák. Složil přes 150 skladeb, z nichž je 9 oper. Svými skladbami získal světovou slávu. Byl pochován v pražském velkolepém dne 5. května na výšhradský hřbitov.

Letošního roku bylo počato se stavbou silnice z Klenčova do Kroučova. Na stavbu této silnice odevzdali letošavitelé: pan frant. Machola, úř. oprá. zadav. mistr z Valčova a odevzdání ceny Kč 16.640 ob. stenoje 7%, pan frant. Eliášek, úř. oprá. stavitel z Nov. Stráseci, a odevzdání ceny Kč 16.640 ob. stenoje 10%, pan Václ. Jelinek, úř. oprá. stavitel z Nov. Stráseci, a odevzdání ceny Kč 16.640 ob. stenoje přes 11%.

Stavba silnice zadána p. Václ. Jelinekovi z Nov. Stráseci. Za vyloštění pozemků kudy silnice měla vésti platilo se 60 h - 80 h za 1 ct. sáh. Na stavbu silnice byla poskytnuta vládní (státní) subvence a zbytek se obec vydělila u okr. hosp. zřetelný v Nov. Stráseci. Celkový náklad na stavbu silnice činil přibližně Kč 23.382.82.

Okrašlovací ústředí v obci vyvíjelo i letos bohatou činnost. Na jaře letošního roku upraveny v parcích a sadech cesty a místa ta ohražena. Lidským podporováním těchto prací byl p. c. k. pol. a vlada. rada Václav Bláh, který veškeré kroviny a stromy, jež dříve vysázeny byly, dlehn daroval je své zahradě, dlehn sám zakoupil. U nás jeví velický zájem.

Požár.

Válka
rusko-japonská

Fr. Ant.
Dvořák.

Stavba
silnice
Kroučova-
Klenčova.

Parky a
sady v obci.

Nová pumpa
obecní.

Průd stoupkem č. p. 140 zřízena nová obecní studna, do níž státní železná pumpa, nákladem Kč 286 – čum-
pu dostala firma Linhartova z Rakovníka.

Učitelův
stav.

V měsíci září t. r. odchází z Rončova učitel p.
Jan Křiváček na Hořkov a na jeho místo jmenován p.
Vladimír Štefár, dosavadní učitel ve Klci.

Zemský úřad.

Sněm hrabství českého konal dne 14. června t. r.
první schůzi. Když však němečtí poslanci počali provázova-
ti obstrukci, byloasedání sněmu ihned uzavřeno a na
neurčito odročeno. Odročněním vřel zemský rozpočet na
r. 1904 nepřijímán. Sněm zahájen až 6. října t. r.

Zaměstnání
zemědělců.

Rokum, který byl loňského roku podán, aby zdejší ob-
čané nemuseli přispívat na opravu farý byl č. k. minister-
stvem kultury a vřuc zamítnut a občané musí na opravu
farý budovy přispívat.

Rok 1905.

Počasí
v r. 1905.

Leden byl drsný a studený, únor velice mrazivý, takže
počasí lidem dovolilo, sáchnout si ohmelnice a konání
i jiných prací. I v březnu málo počasí dovolovalo vy-
návat zemi práce. Duben již byl teplejší než jindy, ale
únorové plískanice dostaly se však v tomto měsíci. Květen
byl suchý a následkem loňského sucha již v květnu vyschly
rybníky a v některých studnách se voda ztratila. Suchý
a parný byl červen i červenec. V červenci bylo mnoho bou-
řek a častokrát padaly kroupy. Teprve v druhé polovině srpna
se ochladilo. V září bylo již chladno, v říjnu většinou se
deštivo. Listopad byl letos nejkrásnějším podzimním měsí-
cem. V prosinci bylo počasí zimavé. Sněhu napadlo má-
lo a neuznával ležet. Většinou byla zima, mráz a umor-
nuto.

Úroda
v r. 1905.

Následkem teplého počasí byla úroda dobrá. Zvláště
toto počasí posloužilo ohmelní. Obilí se počalo 15. srpna.
Úroda ohmelní pohybovala se od 90 Kč až do 100 Kč za 50 kg.
Pšenice byla letos 1 q za 10 Kč, žito 1 q za 8 Kč 40 h.

Dne 14. února t. r. ohlásil ministr financí vřel z
oběhu desetikorunových bankovek s datem 31. března
1900 a vydání nových desetikorunových bankovek s da-
tem 2. ledna 1904.

Výhláškou č. k. místodržitelství v Praze ze dne 2. dub-
na 1905 nařizováno vykopávání dobytých pasů pro
vřel.

V roce 1905 právě o Třineckou pout ušodil blesk
do stavení Bohumila Křacha, č. p. 212. Blesk omráčil
tam na nárožní dlejšího Jos. Fiedra a Oldr. Křacha.
Jiných škod nepůsobil.

Dne 12. června t. r. zemřel v Praze plovudný český
dějepisec Vladislav Vladimír Tomek, ve věku 84 let.
Pochován na Vyšehradě do Slavína.

V měsíci března t. r. zvoleno bylo nové obecní zastu-
pitelstvo. Členy obecního představenstva jsou: Theodor
Kotík, starosta obce a předseda místní školní rady, Jo-
sef Štěpánek, první radní, František Václavík, druhý rad-
ní a Antonín Štěpánek, třetí radní.

Ve schůzi obecního zastupitelstva zdejšího dne 19.
května t. r. jmenován zdejším českým občanem
nejvyšší maršálkem zemský J. J. kníže Jirí Lobkovic,
který právě slavil 70. narozeniny. V téže schůzi jme-
nován též českým občanem náčelník obce p. vládu a
polici, rada Václav Olšák ze zdejšího v naší obec.

Letošního roku opravou mostek se státní schůze Opravy
na silnici ku hřbitovu, vyjádřený projekt před stoupkem
p. Petra Hájného, tedy upravený již hráz a státní
dřevná trubice s čepem. Dále zřízena pumpa do obecní
studny u dr. Jana.

Dne 1. dubna odešel na substituci do Kroměvřel zdej-
ší učitel p. Vlad. Štefár, kdes ušoval až do 16. května.
Již po ten čas zde zastupoval abiturient realky p.
Karel Černý, zdejší radní.

Dne 29. července t. r. uspořádáno místní školní
radou a sborem učitelů v hostinci p. Václ. Vly-
jana státní dovedelní představení, Kroměvřel, hra-
lovna vil.

Nové
desetikoruny.

Právy
pro vřel.

Ušodil blesk.

†
W. W. Tomek

Nový starosta
obce.

Noví členové
obce.

Opravy
v obci.

Zemský
maršál.

Dětské
divadlo.

Detnická
demonstrace

Dne 5. listopadu t. r. byla v Baze detnická demon-
strace pro všeobecní hlasovací právo. Štála se krvavou.
Přes 100 osob bylo zabitých, přes 150 osob zraněno výstřely
z revolverů nebo šavlemi policistů a vojska; jeden
mládek na pohy ul. Havlíšské a Biskupské byl náhodou
usmrcen.

Místní policejní
komisari

V květnové schůzi zdejšího obecního zastupitelstva
usneseno, aby na svou žádost zdejší místní policejní
komisari p. Kulonův Janota dostal, slušnou pobočnou
zbraň. Odhlasováno mu též roční odměna ve výši 50 K.

Žádost o pový-
šení na město

Do naší obec rychle rostla přece stále byla „venucí“.
První zájmem, který jsem našel v protokolech obec. zastu-
pitelstva je z 12. prosince t. r., kdy p. tut. Šilhavý, da-
vá návrh, aby byla podána žádost o povýšení naší
obce na město. Žádost skutečně byla podána.

Nový okresní
škol. inspektor

Dosavadní o. k. okresní školní inspektor pro náš
okres p. J. Jos. Forchheim, jenž působil v úřadu
svém od r. 1891, volupul do výslužby a na místo je-
ho jmenován byl okr. škol. inspektorem p. Erhard
Čiřanovský, prof. uč. školy v Příbrami.

Nový pohřbí-
v

Dne 30./a. t. r. prodávalo se 100 kg bramborů za
4 K 20 h, 1 q pšenice za 8 K, 1 q dlouhé žitné slámy
za 4 K 80. Jedno čerstvé vejce 8 haléřů, 1 kg másla
K 2 20, litr mléka K 0 12.

Rok 1906.

Počasi
v r. 1906.

Počasi v lednu bylo více destivé než mrázivé. I
měsíc únor byl bez větších mrazů. Obzvláště v noci mrazy
a ve dne dalo. V březnu 15 x sněžilo. Měsíc duben, za-
tož i ostatní část září byly teplé a přímivé, takže po-
hodlné mohly být vykonány polní práce. Podzim byl
klidný a příjemný. V listopadu již sněžilo a v provincii nastal
chladna.

Úroda
v r. 1906.

Úroda chmele byla špatná; špěl hmyzem a čer-
ní tak, že byl chmel pouze na chmelnicích seřaných
dříve od dřepčků a ve chmelnicích, kteří byly ve výšce

poloze. V nižších polohách byl chmel úplně černý. Ce-
na byla kolem 250 K za 50 kg. Obilí platilo a lo-
žito 8 K - 8 50 K, pšenice 9 50 K - 10 20 K za 50 kg.

Od 7. ledna t. r. nabývá platnosti nový automo-
bilní řád pro celé Rakousko. Zavádí se tímto řádem po-
vinné číslovaní automobilů, a licence pro více než jedno-
kolejní stroje. I motocykl s kočárkem musí mít licenci.
Licence se vydává na základě zkoušky. Nejvyšší rychlost
povolena v obci je 15 km, na volné silnici 45 km za hodi-
nu. Rychlost 6 km nesmí být překročena za mlhy, na
křižovatkách atd. Každý stroj podléhá zkoušce, o níž
se vydá certifikát. Vedle čísla musí stroj být opatřen ka-
bulkou, na níž je písmeno podle země. Číslo označe-
ný je písmenem O, pražský policejní obvod písme-
nem N.

Automobilní
řád.

Dne 9. února t. r. bylo úplně zatmění měsíce.
Počátek byl v 6 hod. 57 min. ráno a úplně zatmění
nastalo v 7 hod. 57 min. Tmavé bylo měsíce je-
ště zakryto v 9 hod. 37 min. dopoledne a konec zatmě-
ní byl v 10 hod. 37 min.

Zatmění
měsíce.

V dubnu t. r. koupena nedobytná pohledna pro
H. H. Klapkovu zdejší obci a umístěna na obecním sí-
řadí. Podle zájmu se nemuelo p. Klapkově před-
vé skvěle zde věsti, jelikož v jedné schůzi obecního
zastupitelstva žádá jmenovaný lékař u udělení před-
byčného, aby se zde spíše mohl udržeti. Bylo mu u-
děleno 100 K ročně příbyčného.

Obecní
pohledna.

V srpnu t. r. vadal se úřadu starostenského
zdejší starosta p. Theodor Kotík, jelikož přiznal místo
profesorské na hospodářské škole v Rakovníku. Novým
starostou zvolen p. tut. Ležák, o. p. 12, který se stal
léč novým předsedou místní školní rady.

Nový
obecní
starosta.

Na počátku dubna t. r. řádila strašně i bal-
ská sopka Vesuv. Že sopky lítaly i roztrhané ka-
meny. Společně výbuchy byly provázeny silným hu-
meny.

Sopka Vesuv.

kolem, což působilo sesouvání země a boření domů v okolí sopky. Kružel sopky na straně pompejské se přelít a vznikl na druhé straně nový jícen. Hlavní kráter metl do bílé pozhavené pěsy až 500 m vysoko do vzduchu. Mnoho lidí bylo poraněno a mnoho jich zhybnulo.

Změny
ve sboru učitel.

V červnu 1906 odchází zdejší učitel p. Karel Ma-
chula do Vináře u Kladna a jeho místo nastupuje
učitel p. Karel Černý, zdejší podák, který doposavade
působil ve Cháněm.

Změna
představení
školních.

Vyvesením ministerstva kultury a vyuč. ze dne 7/8.
1906 nařizeno, aby hlavní představení na všech obec. i
měst. školách v Čechách prodlouženy byly ze 6 neděl
na 2 měsíce. U nás konference učitelů konveno, aby
představení trvaly od 15/12. do 15/1. Vánoční prázdniny
ustanoveny 24/12. do 1/1.

Školní
rozpočet a
žádost o
pobočku

Školní rozpočet pro r. 1906 činil Kč 2507.34, k po-
hodu krytí bude vyplátna 18% přírůstek školní při celkové
dani Kč 14.485.40. V dubnu podána též dle usnesení
místní školní rady žádost za přiznání pobočky při zdejší
školní budově. (Prostředků po 4 roky za sebou blížil se číslo 90.
Když však c. k. okr. škol. rada podala dotaz, aby obec.
zastupitelstvo podalo vyjádření, kterak má se posta-
nati o novou místnost, usneslo se toto, aby požádání
zdejší školy bylo odloženo na pozdější dobu, ježto ne-
má pro ruce vhodná místnost.

Nová
místní školní
rada.

Dne 15. prosince t. r. byla ve schůzi obec. zastupi-
telstva zvolena nová místní školní rada. Členové
jejími jsou pp.: Předseda Lub. Ležák, Lub. Třilhavý,
Josef Petráček, Frant. Kocíněk, Karel Šmol. Mimo
bylo zvoleno členy následující ve sboru tomto: zástupce
všech tří tříd p. Adolf Ledvík, hospodářský správce
v Krušovicích, P. Josef Šmola, farář a farář Šmolovč,
řídící učitel. Členové místní školní rady složili dne
24. ledna 1907 v Novém Hrástci předpocný slib do
rukou p. okr. hejtmana.

Pozor.

V roce 1906 vyhořelý oň, Malé strany, o čemž
podrobný zápis je na straně 138. této knihy.

Rok 1907.

Počasi v tomto roce vypadlo se dosti normálně. Za-
ro bylo příjemné, léto však přineslo velké bouře.
Když krajina podlehla takové bouři dne 15. srpna, prá-
ve o, "Kldšterokou front." Asi o 2. hod. odpolední přišel
černý mrak od východu, a něhož počaly padat
kroupy velikosti vlašských ořechů, což nebylo ještě shli-
zeno bylo úplně zastaveno. Později, kdo byl pojištěn,
hnadila na obilí až 70% a na chmel až 90%.

Počasi
v r. 1907.

Shlazení chmely byla prostřední, cena malá asi
80 Kč za 50 kg. Druhy byl chmel vyprodán, takže o v Hlavu
byl chmel prodáván za 140 Kč. Obilí dalo žito dosti dobrou
jako. Cena žita byla 9.50 Kč, pšenice 11.50 Kč za 50 kg.
Proce uvedlo se poměrně méně než loni.

Obilí
v r. 1907.

V únoru t. r. konala se ustanovující valná hromada
a založena zde, "Raifajcenka", společenství a záložní spolek,
pro Rencov s ruč. neomezeným. Prvním předsedou byl
p. Josef Šol, polník, Rencov, o. p. 1. a záložna umístě-
na v domě p. Lub. Třilhavého, o. p. 115. Později se přestě-
hovala do hostince, na Běti o. p. 51.

Založení
Raifajcenky

Dne 14. května t. r. konaly se volby do říšské rady
a to poprvé dle všeobecného hlasovacího práva. Volby
minuly klidně.

Volby do
říšské rady

Rozpočet školní na rok 1907 sešlaven takto. Všeke-
lé výlohy činí 2035.40 Kč, k jejich uhrazení vyplátna
bude při dani 14.558.88 Kč školní přírůstek 14%. Jako
v dřívějších letech, pamatováno i leto na potřeby škol-
ní. Na práci potřeby pro chudé děti rovněž 180 Kč,
na knihovnu žákovskou 50 Kč, na potřeby pro ženské
učení práce 30 Kč.

Školní
rozpočet na
r. 1907

V září t. r. odchází z Rencova učitel p. Frant.
Libula, a to do Nového Hrástci. Přivítal zde od r. 1892
dne 15. led. Psal též do této pamětní knihy. Byl
virtuósem ve hře na citru, a milým společníkem.

Změny ve
školní učitelství

Na jeho místo dosazen p. Josef Kákovec, dosavadní učitel v Novém Strašci.

Rybník
u sv. Anny.

Jelikož rybník u sv. Anny byl již ve špatném stavu, byl v tomto roce vyčištěn a bahno vyvezeno.

Živnostenská
škola.

V tomto roce byl přeměněn dosavadní pokračovací učednický kurs v živnostenskou školu pokračovací. Měly se tedy naše obec ohlubití jednou z nejstarších pokrač. živnostenských škol.

Sociální
praporek.

V létě t. p. pořádalo zdejší živnostenské společen. stvo velikou slavnost, na které byl svěřen slavnostní praporek. Tato slavnost zúčastnilo se i obecni zastupitel. stvo a darovalo spolku 50 K. - Ohně v r. 1907 viz str. 134.

Počasný.

Rok 1908.

Počasi a
úroda
v r. 1908.

Počasi v tomto roce nerybořilo z normálních mezí. Úroda chmele byla nad očekávání pěkná. Je však nelze říci o ceně chmele, ta byla velmi špatná. Začala 80 K - 90 K za 50 kg. Avšak vývoz do Německa ochábl, chmel klesal a prodával se za 60 K, ba později i za 30 K a 50 kg. Tato tíseň trvala až do nové sklizně, když ale druhý rok vypradla chmelní sklizeň špatně, začal se obchod zdvihát a chmel se prodával opět dobře. V roce tomto bylo mnoho zásob pro příští rok. Obilí urodilo se hojně a prodávalo se žito za 9 K až 12 K a 50 kg, pšenice 12 K až 12.50 a 50 kg, oves 8 K - 8.50 a 50 kg.

Anketa
chmelářů.

V srpnu měla anketa chmelářů v Látkci posadu ohledně postřídění chmele na město, okres a kraj. Každá obec přixnána krajový chmel.

Nový
starosta
obce.

V tomto roce konány v naší obci volby. Starostou zvolen p. František Vácíněk, rolník v Řečovicích, č. p. 75. Týž stal se též předsedou místní školní rady. Místním školodgorem byl p. Antonín Šilhavý, č. p. 115.

Běhmování.

Dne 25. května t. p. bylo v naší obci běhmování. Obec byla slavnostně vyzdobena a občanstvo vřele uvítalo do naší obce J. K. arcibiskupa pražského svob. pánů

Lva ze Štubenských, který zde biřmoval.

Obětavý přínavce zdejší školy p. Samuel Tausig, č. p. 46, postaviti dal v červenci 1908 svým nákladem v parku před školou krásnou popel. J. T. Komenského a Františka Palackého. Týž obnovil škol. dítkám chudým 20 stánků a 300 sedítek.

Sochy
před školou.

V měsíci červenci 1908 konala se zde přednáška sokolskáho pracovníka Rösslera z Mladé, při které ustanov komit. ku založení Sokola v naší obci. Komit. slo. tvořili pp. J. Dostál a Urad. Týžar, učitel, tub. Šilhavý, t. d. Chum, t. d. Křtáček a šant Chalupa. Dne 20. prosince konala se ustanovení valná hromada. Předsedy schválení stanovy a po delším prolovu u. Dostála, Vybranému a silek Sokolstva, přejímáno členstvo. Přihlásilo se 3 členů z nákladem, 13 členů z přispívajících. Po té vykonány volby a sestaven výbor. Starostou zvolen r. tub. Šilhavý, místostarostou J. Dostál, náčelníkem F. Chalupa, jednatelem t. d. Chum, xapivovatelem tub. Šilhavý, pokladníkem J. Křípě a zprav. em hosp. Kar. Leroy. Ku místnosti ku svícení byl propůjčen sál v hostinci, na poč. Jelikož národního nářadí doud nebylo, svícena s počátku prostná a pořadová.

Kalození
Sokola.

Dne 5. února povolila smoka školní rada, aby při zdejší obecní škole byla zřízena pobočka při II. třídě. (Kde tedy nyní škola chodí.) V vyučování v této třídě mělo se počítati již 1. března 1908, avšak jelikož nebylo potřebné místnosti pro novou třídu, povoleno odložití otevření této třídy až po prázdnotě. Sypave bylo jednáno o adaptaci některých menších místností (pokojů) pro třídu, pak ale rozhodnuto provesti přístavbu školní budovy, což podniknuto bylo v přístupu roce.

Nová třída
ve škole.

V neděli dne 12. dubna 1908 pořádalo zdejší okrašlovací sdružení na skvěle 60. výročí prvním, svícení Františka Josefa I. stromkovou slavností, spojenou se založením jubilejního sadu císaře F. J. I. Sad ten založen před stavením Fr. Šolika, č. p. 54.

Kalození
jubilejního
sadu.

Roku 1908 založeno. Matorolnické domkářské sdružení.

Domkářské
sdružení.

Hospodářský
pokračování
kurso.

Kemská školní rada vynešením ze dne 4. 10. 1908 povolila zřízení hospodářského kurzu pokračovačského v Konečově. Opět učinila máti obec krok ve vzdělání občanstva ku předu, neboť kurs tento jest průjmem toho druhu v celém školním okrese slánském.

V září 1908 odchází zdejší učitel p. Jos. Váňovec do Nového Štávece a p. Vlad. Štefka do Krolešova. Na naší škole v tomto roce byl ustanoven p. František Loukap, dovedně učitel ve Kloněch a zdejší rodák p. Antonín Běšáček. Indus. učitelka Marie Školová, již na zdejší škole nepřetržitě působila od r. 1882 stala se v poslední době nemocnou a strážný ji nedolyžhavost přiměla se kmen v úplném hluchotě. Role na její místo povolaná ind. uč. Kateřina Kuchánková, dovedně ind. uč. ve Kloněch.

Rok 1909.

Úroda
v r. 1909.

Rok tento vynaménává se velkou úrodou obilí a to hlavně u rna. Lemy byly dosti vysoché, hned od jni platilo žito 10 Kč až 10.50 Kč za 50 kg, pšenice 12.50 Kč - 13 Kč prozdiže 15 Kč za 50 kg. Sklizení chmele byla oproti loněku malá, odhadovala se asi 10. lonské sklizení. Chmelová réva po čas veršetu byla napadena mšicemi a tu se čelo ukázalo jak dobří je faktor napadení chmelu se stikati rozlohem babíkové hroš. Na Loupku a Kloněch chmel ponejvíce zornal, takléž i u Rakovníka. Loupka Poděbratska a Zastávka mělo lepší úrodu. Lona chmele byla 170 Kč - 280 Kč za 50 kg. Kdyby obchod a pivovary neměly záhod z lonského úrodného roku, byla by cena chmele ještě větší.

Ther. o. k. zemský školní inspektor, dvojná rada František Věný, bývalý o. k. okresní inspektor okresu slánského) jmenován byl viceprezidentem tohož odboru o. k. zemské školní rady. Bývalý ministrem kultury a vyučování stal se knač Štěpán.

Viceprezident
zemské škol.
rady.

V tomto roce byl propuštěn ze služeb obce obecní strážník Václav Konec. Byla mu vyměřena podpora (penze) 8 Kč měsíčně. Na tohoto bedrného člověka ještě dnes občané zdejší vzpomínají se ještě podnes jej nazývají, kamarádičky. Měl totiž ve zvyku každý odlovenat limto nájem. A tu se stalo, že dlel v obci naší na nějaké komisi slánský pan o. k. okresní hejtmán Šahaller, a vytykal strážníkovi, že někde v naší obci jsou složený na veřejném prostranství věci, které mají být uklizeny, aby byl v obci pořádek. A tu milý Konec panu o. k. okr. hejtmánovi poklepal na rameno a pravil: "To nede tak konem, kamarádičky!" Panu okr. hejtmánovi přišlo to k smíchu, dával mu nějaké to kroměsto a kdykoliv přijel do naší obce, tu doudníkem pamatoval na "kamarádičky".

V listopadové schůzi obecního zastupitelstva zvolen novým strážníkem Josef Šebek.

V tomto roce podniknuta přístavba školní budovy (první křídlo dozdív). V únoru byl vypraven v zápisce "Kor. Poděbratska" konkurs na zadání přístavby dvou kříd a náchotů. Na stavbu došlo 5 nabídek, a to:

Stavitel pan Jan Kloub z Prahy za	12.140-
" " " " Libor Lonský z Velvar za	12.000-
" " " " Václav Jelenek z Nov. Štávece za	12.675-
" " " " František Šedáček " za	12.414-
" " " " Václav P. Šula z Trutnova za	12.906-

Stavba zadána p. staviteli Liboru Lonskému z Velvar. Je stavbou započato v dubnu a do konce července 1909 provedena stavba úplně. Stavební účet činil 12.228 Kč (12.000 přístavba, 1228 Kč výpráve.) Stavební náklad o patřím byl výprávkou 12.000 Kč z okr. hosp. záložny v Nov. Štáveci. Zastupitelní komise kondina dne 7. září 1909 za účasti p. o. k. okr. lékaře, p. o. k. okr. škol. inspektora, zástupce star. úřadu, zástupce vnit. školní a zástupce obce, míst. školní rady a školy. Obě místnosti ujednány se v přístavbě.

Obecní
strážník
Václav Konec.

Nový obecní
strážník.

Přístavba
školní bu-
dovy.

Kněží ve
obci
učitelství.

Ke zdejší škole odešli Antonín Šebáček, uč., do Větru
a učitel p. Frant. Soukup. Letního roku na naší škole
dosazení st. Anna Khabíková, dovedení učitelka ve Směně
p. Josef Kamaryt, dovedení učitel v Kam. Křemlověch a
p. Karel Fiedrich, dovedení učitel ve Právně u Klouč.

Co přístavbě školní budovy se uvolnila místnost v
č. p. 109 a proto obec vyhověla žádosti zdejšího, škola se
přepůjčila mu této místnosti za účelovitou.

Pan o. k. okresní hejtmán v Hlavině p. Jan Schall
po dožití své správy zdejšího hejtmánství jmenován byl o k.
místodržitel tohým radou s úředním přiblížením v Praze a
na jeho místo nastoupil pan o. k. okresní hejtmán Bohu-
mil Hubánek.

Roč 1910.

Úroda
v r. 1910

Úroda v tomto roce byla poměrně dobrá. Ynem to
zemědělců letos vložilo, že panovalo většinou dosti po-
vě, takže se ve těžko sklízelo. Sklizená semena a obilí uspo-
kojila. Sklizená chmel byla též dobrá. Cena byla 100 Kč
až 130 Kč za 50 kg. Obilí prodávalo se přiměsí 10-20 Kč až 11 Kč,
žito 8-10 Kč až 9 Kč, oves 8 Kč. Ceny rožumí se za 50 kg. Bram-
borů bylo v tomto roce málo a prodávaly se 5-6 Kč až 4 Kč za
50 kg.

Dne 8. května měla se objeviti Haleyova komety,
která se dle úsudku hvězdářů objevuje na obloze vždy za
70 let. Příchod této komety očekáván s velikými obava-
mi, neboť promýšleno i na konec světa. Komety však
byla zcela viditelná a přiblížila se k zemi. V lednu
byla viděna na obloze jinde hvězda s chonem, kterou
hvězdáři nazvali, komety A 1910.

V listopadu 1910 byl vládním apozíem sněm králov-
ství českého, který byl svolán za tím účelem, aby ustanoví
komise projednala otázky sporné česko-německého. Česko-
německého radikálního uvásto jednání na mistním

hodě.

Dne 5. prosince bylo tomu 30 let, kdy byla založena
Větrná Matice školská. Vydala 118 ustanoví se 450 o-
pami a bylo ustanoveno navštěvuje 12.000 dětí. Tojm 30 letým
přiblížením zachránila na 14 milionů českých dětí.

Dne 20. listopadu 1910 skonal v Aštapově v Rusku
ruský spisovatel světového jména Lev Nikolajevič Tolstoj.

V nové zvolené místní školní radě posadají pp.:
Bedouša František Václav, Václav Černý, Ant. Tichavský,
Em. Fiedrich, Frant. Soukup, neb. správce V. Rosolík, farář
P. Jos. Šmola a před. uč. Jarol. Koloušek. Přiblížen byl
dne 20. dubna l. r. v Praze Šebáček v Praze pana o. k.
okr. hejtmána.

Žalobu obecní váha byla se špatným domem mno-
ho občanů stěžovalo si, že špatně váží, usnalo se obecní
zastupitelstvo, aby letního roku váha byla dána do
pořádku a opravena.

V tomto roce též opravena byla uvesení obecního
zastupitelstva kaplička upr. tím.

Rozpočet školní zdejšího obce na r. 1910 činil 24 %
v přímých stání.

Dne 31. března l. r. zakončen byl druhý běh hospodář-
ského kurzu pokračovacího. Každý z obou kurzů trval 5 mē-
sicůna to od počátku listopadu do konce března, počít
činil v l. běhu 15 v druhém 19. V neděli 20 března upo-
řádána výstavka přes chovance.

Pro zajímavost uvádím zde též o úřadování zde-
jšího obecního úřadu. Do r. 1887 úřadovali starostové
vždy ve svých bydlech, od r. 1887 má obec svůj kancelář
a to nejprve v č. p. 109 a později (v č. p. 128, kde je de-
ní úřad až podnes.

Občanmi zastupující byli Ant. Kukuřel, č. p. 100,
(kolom r. 1884), František Štys, č. p. 149, (kolom r. 1890)
Václav Ležák, č. p. 82, (ani do r. 1900), Ferdinand Hubič-
ka, č. p. 36 (do r. 1919). Po něm se vyvíjelo město

Větrná
Matice
školská.

† L. N.
Tolstoj

Nová
místní
školní rada.

Obecní váha

Kaple u
vstupu.

Školní přímky

Hospodářský
kurz.

Obecní úřad.

Obecní
zastupitel

v krátkém čase několik kandidátů této funkce (Vob.
Loubek, Hyman) až prvního zabíjelo Kar. Lenc, c. p. 184, který
je tajemníkem obecním od r. 1919 až podnes.

V tomto roce odchází z naší obce učitel Karel Fiedrich
a to do Střelce a vrácí se na naši obecní učitel Jan Kovanda,
který působil ve Velkéměstě. Jistě to tedy b. r. obor učitelství a
těžko se. Kdo uč. Janoslav Kolářský, Jos. Dostál, Jan Kovanda,
Kar. Lenc, Anna Thabiková, Josef Kamaryš a ind.
uč. Mat. Kůhánková.

Dle stavu 31. prosince 1910 vykonáno bylo v obci
něm sčítání lidu. Dle něho čítal Rencov 1691 obyvatelů
a 261 domů. Z toho bylo 825 mužských a 866 žen-
ských. Všichni přiznali se k oboraci keči české. Co do ná-
božnosti bylo 1653 katolíků a 33 jiné. Oproti roku 1900
přibýlo 3% obyvatelů (1.63%).

Rok 1911.

V tomto roce panovala tuhá zlá zimní. Zimní na-
padlo dleto a zůstal ležet. V létě byla velká sucha a
hozná bouře. Sklizení obilí byla slušná, brambory byly
hozné. Chmelní úroda též uspokojila. Chmel se prodá-
val kolem 450 Kč za 50 kg.

Dne 20. září t. r. ushájeno zavedení anémie království
českého, aby poslanci učinili pokus o nejlepší modu pro
omlíné soužití obou národů v zemi.

V tomto roce konány volby do říšské rady a to po de-
klaci podle všeobecního volebního práva.

Letošního roku konány též volby do obecního zastupitelstva
a volba starosty obce. Starostou obce byl opět zvolen
p. František Václavík, c. p. 75.

V tomto roce konečně sama obecní zastupitelstva na-
hlédla, že se zde jeví nutná potřeba, aby bylo veřejné osvětlení
po obci. Obci se nabídl zřídit mlynář p. J. Kapic, že
by na návrhu se mlynář osvětlení obstaral. Jednání však
nevedlo k cíli.

V březnové schůzi obecního zastupitelstva zvolen byl
po zemřelém Ant. Janotovi nový policejní komisař František
Verner. Se zemřelým p. Ant. Janotem paníka v obci
typu dobrého člověka, který potípal se udržet se v uniformě
a dále ušlechtil své funkce patřičným způsobem. Naprosto je, že
za něho tenkrát v obci naši pořádek býval.

Velikou naší obec vždy těžce požívala vzdáleností tra-
hy, neboť iromi bylo málo své vlastní nádraží, ale hodinu
cesty od obce vzdálené, tu v tomto roce začalo se jednání o
tom, že má být postavena nová dráha, která by spo-
jovala Slaný a Lužnou Lúšim. Vedení měla být přes
Rencov. Přípravná jednání přišla i do obecního zastupitel-
stva, ale konečně končí vše zůstalo na mrtvém bodě. Anulo-
se setkal s náhodou, které potom se v tomto roce se-
ve naší obec v ohledu komunikačním pozvolně.

V tomto roce byly některé rybníky v naší obci již tak, Vzácně
panování bahem, že vystavěny obory, kde vyti pak voda, rybníky
kdyby vypukl v obci požár. Proto obecní zastupitelstvo
usneslo se na tom, aby rybníky, U kovárný, V chaloupkách
a před c. p. 58 byly vyčištěny.

Poněvadž stará cesta, která vede, k chaloupkách, byla
již v hozném stavu, usneslo se obecní zastupitelstvo, aby
kato cesta byla letošního roku opravena.

Věkové rybníky místní školní rady činilo letošního
roku 2824 Kč, k jehož uhrazení při dani 14.237.84 Kč
vypána školní 34% přirážka.

Letošního roku odešla z naší školy do uč. Anna Thabiková
a do Velkova a uč. p. Josef Kamaryš do Lán. Na jejich
místa přišli p. Leopoldina Cepeláková, dosavadní uč.
ve Směně a p. Ant. Petráček, dosavadní uč. v Lánech.
Když se během roku uč. p. Ant. Petráček nemohl, ushe-
noven se ním na naší škole uč. p. Karel Fiedrich.

V listopadové schůzi zřídkého obecního zastupitelstva
ustanoven desním sestavením p. Vojtěch Čech, s desním pla-
tem 1 Kč 20 h a obecním ponsným p. František Klobučer
služným 1 Kč denně.

Kový policejní
komisař

Jednání
o novou
přelomici.

Vzácně
rybníky

Oprava cesty
k chaloupkách

Školní
rozpočet.

Změny ve
školní
učitelství

Růžovská
obecní
kronika.

Tato obecní kronika, čili pamětní kniha, počíná r. 1836 a psal, do ní pravidelně rychtář Jan Vrboda, r. 56. p. 67. Roku 1850 psal zřizovatel od rychtáře Josefa Vrbody. Roku 1887 stal se starostou obce p. František Kříček, který začal r. 1889 do této knihy zapisovati. Hned v úvodu píše, že nešťastně tuto knihu zahořelou, všech pamětí prostou "a je to ještě není ku oči tak velké obci jako je Růžov, na historii obce to velmi škoda. Proti ově neobstane, aby knihy té vzhly se upali a paměť hodné udatosti sem zapisovali. Od letích devadesátých kniha o- pět odpočívala až r. 1902 upal se jí místní učitel Frant. Libula, který sem zapísal některé růžovské pověsti, které na- v "pověstník". Od r. 1902 byla opět tato kniha v klidu až r. 1908 udatosti obecní se od r. 1902 vepsal sem i 1911 odborný učitel dějepis měšťanské školy Antonín Hyka.

Rok 1912.

Sokolství
ovčeni.
(Sokolství r. 1911)

Roku 1911 konala zdejší, Tělocvičná jednota "Sokol" I. veřejné domácní cvičení na dvoře v hostinci, na Poště. Před cvičením byl přivod obcí. Na cvičení přišlo mnoho obecních a okolních obcí.

V tomto roce bylo počasí příznivé. Úroda obilí i chmelu slušná. Co zajímavého, že v tomto roce hodně rostly škůdci.

Oně 13. dubna t. r. bylo mořské pozorování - velkolepý a jasný zjev - úplně zatmění slunce. Každý proměnil se iareného skla pozoroval jak našim souputníkům měsícem bylo slunce poměrně zakrytá. Z celé desky sluneční stal se usounký srpek, podobný srpku ubývajících měsíce v polední části. Na tisíce očí živočišstva bylo tak zatmění pozorováno. Tato situace však nikdo nečekal. Přesně po- dotknouti, že byla 0.87 část sluneční plochy zakrytá.

V tomto roce umocnění obce, zastupitelstvo opraveny ulice a na "Malé straně" a, "na strážkách".

Úroda
v r. 1912.

Zatmění
slunce.

oprava cest.

V tomto roce konala se ustavující valná hromada a zaslouží se v Růžově, Tělocvičná jednota. Místnosti spolkové měla v hostinci na, Špičce u Chrástku.

Pro zřizovatel podáváme zde přehled růžovských sta- rosti, v střízlivých letech, rychtářů zvaných. Počínám r. 1832, odkud se podařilo se mi jmenovat tato zjed. Jan

Lo:	Matěj Vbl, c. p. 56,	starostoval	1832 - 1835
	František Vrboda, - 67,	- 1 -	1835 - 1846
	Matěj Vbl, - 5,	- 1 -	1846 - 1849
	Josef Vrboda, - 18,	- 1 -	1849 - 1850
	Matěj Vbl, - 5,	- 1 -	1850 - 1861
	Jan Petráček, - 11,	- 1 -	1861 - 1866
	Antonín Vbl, - 56,	- 1 -	1866 - 1871
	Jan Vrboda, - 67,	- 1 -	1871
	Josef Petráček, - 47,	- 1 -	1871 - 1878
	Matěj Vbl, - 37,	- 1 -	1878 - 1880
	František Vrboda, - 70,	- 1 -	1880 - 1884
	Jan Vrboda, - 29,	- 1 -	1884 - 1887
	František Vrboda, - 112,	- 1 -	1887 - 1900
	Josef Petráček, - 16,	- 1 -	1900 - 1903
	Thedor Kotik, - 138,	- 1 -	1903 - 1906
	Antonín Vrboda, - 12,	- 1 -	1906 - 1907
	František Vrboda, - 75,	- 1 -	1908 - 1919
	Václav Černošský, - 150,	- 1 -	1919 - 1923
	František Vrboda, - 75,	- 1 -	1923 - 1927
	Jan Hocký, - 269,	- 1 -	1927 - 1931

1931 - 30/6. 1932.
předsedl učitel p.
Jan Vrboda do-
černo učitel p.
financie a mysl

hánských státi
Moravě konány
kolik pomocných
kano výprav přest-

Kaloriní
D. J. J.

Staroství
obce
Růžovská.

Změny
ve staré
učitelství

Balkonská
valba.

Ručovská
obecní
kronika.

Tato obecní kronika, čili pamětní kniha počíná r. 1836 se psal do ní pravidelně psal Jan Věrný, r. 1856. Roku 1850 psal psaný od rychtáře Josefa Věrného. Roku 1887 stal se starostou obce p. František Křížek, který začal r. 1889 do této knihy zapisovati. Před v úvodu stojí si, že nešel tuto knihu založenou, však paměti prostou "a je to ještě není ku cti tak velké obce jako je Ručová, na historii obce to velmi bohatá. Proti své nešlosti, aby knihu té vždy se ujal a paměťkou udělosti sem zapisovali. Od letích devadesátých kniha o pět odpočívala až r. 1902 ujal se ji místní učitel František Libula, který sem zapísal nechtěl Ručovské prověrky, které na výpravě představitel. Od r. 1902 letělo opět tato kniha v klidu až r. 1908 padesátá abstrakce se od r. 1902 vpsal sem učitel odborný učitel dějepis mýtanské školy Antonín Hyka.

Rok 1912.

Sokolství
ovčím.
(Sokolství r. 1911)

Roku 1911 konala zdejší, Tělocvičná jednota Sokolů I. veřejné domácnosti cvičení na dvoře v hostinci, na počtu. Před cvičením byl přived obci. Na cvičení přišlo mnoho obecních a okolních obcí.

Úroda
v r. 1912.

V tomto roce bylo počasí příznivé. Úroda obilí a chmelu slušná. Co zajímavější, že v tomto roce hodně rostly hlavy.

Zatmění
slunce.

Dne 13. dubna t. r. bylo možno pozorovati - velkého a nádherný zjev - úplné zatmění slunce. Zatmění bylo slunce poměrně zrak. Stal se úzký obláček pro níže v polodni šel. Na tímto pozorování tato situace v dotknouti, že byla 0.8% část.

Práva cest.

V tomto roce uměním a na "Malé šance" a...

V tomto roce konala se uobavující valná hromada a založena zde v Ručově, Tělocvičná jednota. Místnosti spolkové měla v hostinci na, dříve v Cháčkovi.

Pro zajímavost podávám zde přehled Ručovských starostů, v dřívějších letech, rychtářů zvaných. Počínám r. 1832, odkud se podařilo se mi změna bylo zjednot. Jan

Lo.	Matěj Vlč, o. p. 56,	starostoval	1832 - 1835
	František Vrboda, - 67,	- 1 -	1835 - 1846
	Matěj Vlč, - 5,	- 1 -	1846 - 1849
	Josef Věrný, - 18,	- 1 -	1849 - 1850
	Matěj Vlč, - 5,	- 1 -	1850 - 1861
	Jan Petráček, - 11,	- 1 -	1861 - 1866
	Antonín Vlč, - 56,	- 1 -	1866 - 1871
	Jan Vrboda, - 67,	- 1 -	1871
	Josef Petráček, - 47,	- 1 -	1871 - 1878
	Alaš Bláha, - 37,	- 1 -	1878 - 1880
	František Lermy, - 70,	- 1 -	1880 - 1884
	Jan Věrný, - 29,	- 1 -	1884 - 1887
	František Křížek, - 112,	- 1 -	1887 - 1900
	Josef Petráček, - 16,	- 1 -	1900 - 1903
	Theodor Kotík, - 138,	- 1 -	1903 - 1906
	Antonín Křížek, - 12,	- 1 -	1906 - 1907
	František Vrboda, - 75,	- 1 -	1908 - 1919
	Václav Černošský, - 150,	- 1 -	1919 - 1923
	František Vrboda, - 75,	- 1 -	1923 - 1927
	Jan Hocký, - 269,	- 1 -	1927 - 1931
	Vladimír Rosenbaum, - 112,	- 1 -	1931 - 30/6. 1934

V tomto roce odešel na zdejší škole působící učitel p. Karel Jiráček do Koumčovic a učitel p. Jan Vrboda do Vinavce. Tohoto roku nastal se do Ručova učitel p. Karel Křehut, který r. 1906 odešel do Vinavce a nyní po 6 letech se zase k nám vrátil.

V tomto roce vypukla válka balkánských států proti Turecku. U nás v Čechách i na Moravě konány sbírky pro bratry Jihoslovany. Též několik pomocných sbírek s lety, obrazy vypaveny na Balkánský výprav přičinili se i čestí lékaři.

Kaliforni
D. T. J.

Starost
obce
Ručovská

Změny
ve státní
úředním

Balkánská
válka.

+
Karolín
Vrchlický?

Krás básník a spisovatel světového jména Jaroslav Vrchlický (vlastním jménem Emil Frída), který se narodil v Lánech, zemřel dne 9. září 1912 v Domažlicích. Mrtvolu jeho byla převezena v obyčejném nákladním vagonu, do železničního nádraží v Lánech k převážení rakvi. Byla to zase lánská Věsta k Čechům. Pohřeb spisovatele byl slavný, jakého krasa smud tak neviděla. Ve zlatém voze, s koně sázením, vracen byl klavními bídami pražskými a pochován ve „Staré“ na hřbitově rychnovském.

Rok 1913.

Sněmovní
komise

V roce tomto pracovaly v budově zemského sněmu v Lánech tři komise o školské, které měla připraviti zákon, jímž učitelstvo má být zrychleno a bídý, do níž bylo vřazeno Finanční, - která měla zjednotiti úhrady, aby schodek zemský mohl být odstraněn. 1) Upravitelství, - které měla upravit náhodnostní protivy mezi Čechy a Němci. 2) Zvláštní činnosti vzhledem práce pohřební, činnost zastavena a pádu postavení po dluhých komedii, kterou s nimi sehráli Němci, se později.

C. k.
zemská správní
komise

V den sv. Tomáše dne 26. července 1913 vydaný byly obecní patenty, jimiž zřídila státní železnice v naší vlasti. Vydan patent, kterým byl rozpuštěn zemský sněm, když před tím vstal se svého úřadu nejvyšší maršálek království Českého, princ Ferdinand Lobkovic (následující občan) a vydan současně patent, kterým k vedení zemské správy v království Českém zřídila byla mimořádná správní komise zemská. Předsedkou o. k. zemské správní komise se stal hrabě Vojtěch Štěpánov. Touto komisí odstraněn byl nepřítel i. Zemský výbor království Českého, ten plnomocník a zástupce sněmu v každé době, když sněm zemský nezasedá. Odstraněn byl i předseda sněmu, jež členům jeho odepřel přístup do jejich úřadoven a když by přece vstoupili, mohl se jim odepřít úřední správy a tím

o. k. zemské správní komise, v 10% a zavědla Den 26. července, stal se jedním co při něm bylo rod nár postavil se na odpor proti pronucení

duplicita schůze v níž Javsa.

Korý
vlastní

V tomto roce usneseno, aby spraveny byly cesty, křitel-
ne a na. Křitel.

Oprava
cest.

Václav Hromádka, Vrchlický zjednotil Hóla v Renc. Rozpuštěn
ně usneseno, aby spolek se později a celé monit i nemonití ochod. zjednotil
jméní spolek, aby bylo postoupeno, Lokolu v Rencore. Hone- Hóla.
sením tímto získal, Lokol celí kompletní jízdy s pokř-
nými rekvisitami, 2 skříně, 60 jídel, 2 stoly a j. Dramati-
cký odbor následkem toho utvořen při Lokolu.

V den sv. Václava pan P. Josef Smola, který se zjednotil oči-
přibit od 2. ledna 1896, jmenován byl děkanem v Ra-
korniku, kamž odcházel se dne 15. září 1913. Pan farář P.
Smola byl knězem ledumitným, suděnímovým, jehož od-
ně občanův rencorek bude vzpomínati.

Odehod
pana faráře
P. Smoly.

Dne 16. září 1913 nastoupil zde nový farář P. Josef
Krouha, dosavadní kaplan v tov. Staré.

Korý farář.

Veliké okresní hejtmanství Slánské bylo dne 15. list-
padu 1913 rozděleno. Bylo zřídáno nové okr. hejtmanství
v Kralupích pro soudní okresy kralupský a velvarský.
Novým o. k. okr. hejtmánem v Kralupích byl jmenován okr.
hejtmán P. Rozsypal. Zároveň vyloučeny byly z dosavad-
ního hejtmanství slánského veskeré školní obce jmenova-
ných okresů a tvořiti budou nový český školní okres kra-
lupský.

Rozdělení
okr. hejtmán.
Slánského.

V tomto roce na nabídku. Místní společenství v
Starém Staré počala obec vyjednávat o zřízení te-
lefonu v obci naší. Jitně však nemilo výsledku.

Zjednotil
se zřízením
telefonu.

†
Karel
Vrchlický

Kaš. básník a spisov-
atel (středním jménem). Em-
cemel dne 9. září 1912
byl převezen v obyčejném
maji v ledětné vlně k přer-
vědně k Čechům. Pohřben
na hradě vsk revidela. U-
vřen byl klavními třída
„Hlavně“ na hřbitově ryč.

Rok 1913.

Sněmovní
komise.

V roce tomto pracovaly v budově zemského sněmu v Pra-
ze tři komise. a) Školní, která měla připravit zákon, jímž
učitelstvo mělo být vymaněno z bíd, do níž bylo vloženo.
b) Finanční, - která měla xjednati úhrady, aby školství zem-
ské mohlo být odstraněno. c) Vědomářská, - která měla upra-
viti národnostní protizemské Čechy a Němci. Ke školství
Němci vskutečně práce pokračují, činnost zastavena a jáni
postavci pro dlejší komedii, kterou s nimi schválili Němci,
se pozastí.

L. k.
zemská správní
komise.

V den sv. Amoy dne 26. července 1913 vydány byly
císařské patenty, jimiž xstavena ústavní život v naší ota-
ti. Vydán patent, kterým byl rozpuštěn zemský sněm,
když před tím vstal se svého úřadu nejvyšší maršálek
království Českého, prince Ferdinand Lobkovic (následující
státní) a vydán současně patent, kterým k vedení zemské
správy v království Českém xřizena byla mimodělná
správní komise zemská. Káclíkem o. k. zemské správní
komise se stal hrabě Vojtěch Lobkovic. Touto komisí
odstraněn byl nepřítel v. Zemský výbor království Českého,
ten plnomocník a xástupce sněmu v každé době, kdy
sněm zemský uzavřel. Odstraněn byl xpisemem tím, že
stěním jeho odepřen přístup, do jeho úřadoven a kdy
by přece vstoupili, měli se jím odepřít úřední spisy a tím

xnemožnost velkého úřadování. Nové o. k. zemské správní ko-
mise poročeno xřizení zemských přírůčků v 10% a zavede-
ní 4% pivní dárky x 1 hl. piva. Den 26. července, stal se
tím co přinesl, velmi neblahým a jedině co při něm bylo
potěšitelné, jest to, že všichni národ náš postavil se na
ochranu myšlenky ústavnosti a na odpor proti poručení
ústavy.

V únoru 1913 konalo obec xástupitelstvo schůze v ul. z
byl zvolen tróbníkem František Hlavsa.

V tomto roce usneseno, aby správní byly byly, káclí-
ně „a ne, káclí“.

Václav Hromádka, Čechovské jednoty Hóla v Řenci. Rozpuštěn
ně „usneseno“, aby spolek se pozastil a celý monit i nemonit
jméní spolku, aby bylo postoupeno, Lokolu v Řenci. Hone-
sením tímto xiskal, Lokol celí kompletu jivoletu o protib-
nípmi rekvisitami, 2 skříně, 60 řídli, 2 stoly a j. Dramati-
cký odbor následkem toho utvořen při Lokolu.

Zde je farář pan P. Josef Smola, který se zdejší obci
přisobil od 2. ledna 1896, jmenován byl děkanem v Ra-
kovniku, kamž odcházel se dne 15. září 1913. Pan farář P.
Smola byl knězem ledumitným, snášenlivým, jehož odě-
ní občanův řencičské bude vzpomínati.

Dne 16. září 1913 nastoupil zde nový farář P. Josef
Krouha, dosavadní kaplan v tov. Hrančce.

Veliké okresní hejtmanství Hlávské bylo, dne 15. listo-
padu 1913 rozděleno. Bylo xřizeno nové okr. hejtmanstvo
v Kralupích pro soudní okresy kralupský a velvarský.
Novým o. k. okr. hejtmánem v Kralupích byl jmenován okr.
hejtmán p. Roxypal. Xřizování vyloučeny byly x dosavad-
ního hejtmanství hlávského veškeré školní obce jmenova-
ných okresů a tróbní budov nový český školní okres kra-
lupský.

V tomto roce na mabětku. Místní spóřitelny v
Krově Hlavěci počala obec vyjednávat o xřizování te-
lefonu v obci naší. Jednání však nemělo výsledku.

Kový
tróbníci.

Oprava
rest.

Rozpuštěn
okř. jednoty
Hóla.

Odstěh
pana faráře
P. Smoly.

Kový farář.

Rozdělení
okr. hejtmán.
Hlávského.

Jednání
o xřizování
telefonu.

Starší místní
školní rada.

Dne 1. října 1913 sločila v ruce p. okr. hejtmana povinný slib nová místní školní rada a to pp.: Bedřada, František Václavský, zástupce v. uel. klaru Josef Broschek, P. Josef Krouha, farář, říd. uo. Jaroslav Kolářský, sub. Vilharm, Frant. Baum, Václav Fischer, Adolf Brixas.

Komisi ve
starší učitelce

Željevi učitelka o. Leop. Čepeláková přeložena byla do Fisher a na její místo jmenována o. Jaroslava Haklová, starší učitelka ve Klonovici.

Školnice.

Ve schůzi místní školní rady dne 27. září 1913 jmenována školnicí Marie Křemová.

Žádost o
místys.

Pěničův dle svého vysokého postu obyrakelstva dále si psaloužil, aby byl povýšen na místys. Poniž žádost podána r. 1905, druhá žádost podána r. 1908. Željevi dleho žádost nebyla vyřizována, to ho účelově urgovali tudé, ne že slavného, že žádost se ztratila. Proto obecní zastupitelstvo pěničovo se schází komané dne 25. května 1913 a umoslo, aby žádost o povýšení Pěničova na místys znovu byla podána.

Rok 1914.

Úroda
r. 1914.

V tomto roce při normálním počasí úroda byla dobrá. Ovšem úrody pat v zimních pěstování, obaly toho, aby ani jedno nepřišlo do nepovolamých rukou. Kvalita krmiva volka a exponace.

Školní
rozpočet.

Školní rozpočet robaření na rok 1914 místní školní radou činil 40% ob. přivážek.

Výnosy.

Dne 26. dubna 1914 daroval, ředitelství a železniční spolek pro Pěničův "na zakoupení školních pomůcek 47 Kč 88 h jako přídavek z nevyvedených úroků ze závodních podílů.

Koší 50 Kč
bankovky.

2. ledna t. r. vyptány nové 50 Kč bankovky ve velmi pěkné úpravě.

Školní
slavnosti
v Buni.

Dne 28. června 1914 školní slavnosti v Buni. Před nedávnem, jelikož přišla ze Jarajeva ohromující spudva, že tam byl spáčen oblutab na rakousko-uherské-

ho následníka trůnu. Čestník, překupce František Ferdinand d'Este i jeho choť vévodkyně Sofie z Hohenbergu byli zastřeleni. Utočníci byli z Libovic, jmenovali se Labunovic a Princip, kteří těžce neoli politiku Rakousko-Uherska na Balkáně proti Srbům. Všechny české listy přinesly dne 29. června 1914 podrobné zprávy o atentátu. Oblutab způsobil rozrůnění lidových myslí - a na ptech mnohých bylo tu české sládku: "Co bude následovat?"

Oblutab
v Jarajevě.

Rakouská vláda dne 23. července poslal Srbům notu, na kterou měla do 25. července vešle odpovědět. Lid Srbů radou, Srbům, požadavky hrde gamillo. Proto rak.-uh. ministr zahraničí, hrabě Berchtold prohlásil, že Rak.-uh. má za to, že od této chvíle je ve vztěhu s planu se Srbem.

K ochraně železničního provozu byla nucena vyjnovat správa opatřit některé bratě a některé mosty a obklyby vyje skou stráží již v sobotu 25. července. Stráž mluho poslechom-li na před zavolaný, jinak propuší zbraně.

Željevi
obklyb

Mobilisace.

Die Daten in demselben Eingangs der städt. Telegraphenstationen (Gang-Druck)		Eingangsnummer (Druck)		Die Telegrammenverwaltung (Gang-Druck) (Druck)	
Obec Linčov		Telegramm - Telegramm		Telegramm - Telegramm	
MT		203		40	
Samostatná mobilisace je masožena, upotřebení povolání počíná domobranou 7. leti; ocitá vyje podle mobilisacními správy, přičetě shned mobilisacní instrukce a rozpor oam a práci a připrav te vše ku vyhlášení mobilisace, svolaje ctuny obce pomáheji pni mobilisaci					
Křemí hejtmán					

Die Daten im deutschen Kopie des tatsächl. Typendruckes, aus dem das Telegramm besteht, 1. den Namen des Absenders, 2. die Ad- ressen, 3. die Wortzahl, 4. die Zeichen, 5. die Anzahl der Stellen, 6. die Anzahl der Stellen, 7. die Anzahl der Stellen, 8. die Anzahl der Stellen, 9. die Anzahl der Stellen, 10. die Anzahl der Stellen, 11. die Anzahl der Stellen, 12. die Anzahl der Stellen, 13. die Anzahl der Stellen, 14. die Anzahl der Stellen, 15. die Anzahl der Stellen, 16. die Anzahl der Stellen, 17. die Anzahl der Stellen, 18. die Anzahl der Stellen, 19. die Anzahl der Stellen, 20. die Anzahl der Stellen, 21. die Anzahl der Stellen, 22. die Anzahl der Stellen, 23. die Anzahl der Stellen, 24. die Anzahl der Stellen, 25. die Anzahl der Stellen, 26. die Anzahl der Stellen, 27. die Anzahl der Stellen, 28. die Anzahl der Stellen, 29. die Anzahl der Stellen, 30. die Anzahl der Stellen, 31. die Anzahl der Stellen, 32. die Anzahl der Stellen, 33. die Anzahl der Stellen, 34. die Anzahl der Stellen, 35. die Anzahl der Stellen, 36. die Anzahl der Stellen, 37. die Anzahl der Stellen, 38. die Anzahl der Stellen, 39. die Anzahl der Stellen, 40. die Anzahl der Stellen, 41. die Anzahl der Stellen, 42. die Anzahl der Stellen, 43. die Anzahl der Stellen, 44. die Anzahl der Stellen, 45. die Anzahl der Stellen, 46. die Anzahl der Stellen, 47. die Anzahl der Stellen, 48. die Anzahl der Stellen, 49. die Anzahl der Stellen, 50. die Anzahl der Stellen, 51. die Anzahl der Stellen, 52. die Anzahl der Stellen, 53. die Anzahl der Stellen, 54. die Anzahl der Stellen, 55. die Anzahl der Stellen, 56. die Anzahl der Stellen, 57. die Anzahl der Stellen, 58. die Anzahl der Stellen, 59. die Anzahl der Stellen, 60. die Anzahl der Stellen, 61. die Anzahl der Stellen, 62. die Anzahl der Stellen, 63. die Anzahl der Stellen, 64. die Anzahl der Stellen, 65. die Anzahl der Stellen, 66. die Anzahl der Stellen, 67. die Anzahl der Stellen, 68. die Anzahl der Stellen, 69. die Anzahl der Stellen, 70. die Anzahl der Stellen, 71. die Anzahl der Stellen, 72. die Anzahl der Stellen, 73.

lena obilí.

Všichni zelníci pražské plodiny (vše za 50 kg).
 Pšenice 12'65 - 13'60 K, Oves 7'55 K - 8'40 K
 Kukuřice 9'80 K - 10' - K, Hrušky 8'30 K - 10'60 K
 Brambory 2'50 K - 3' - K, Hrádky (dlažba) 3'70 K

Všeobecná
mobilizace

Dne 31. července vyhlášena byla všeobecná mobilizace a vyhláškami, které byly ihned vytyčeny na rohy domů. Třetinu jsou všechny služby vojska do 34 roků.

Vězení
koní.

Dne 3. srpna nařízen byl odvoz koní ve Vlašim. Koně odcházeli 2 roční. Leno koní byla kolem 600 K. Koně byli ihned odváděni a odvození vlakem, nebo vedli pěšky do svých pastev.

Zařízení
nedělního
klidu.

V den 1. srpna uděleno bylo císařské nařízení, kterým se vztahuje po dobu války nedělní klid v žemské a obchodní.

Mobilizace
Německa.

Dne 1. srpna v 5 hod. 15 min. nařídil císař Václav mobilizaci všech branných sil Německa.

Jeanis
raspřelen.

Václav francouzských socialistů demokratické a p- den x nejednotnějších představitelů socialistů demokratické v Evropě Jeanis Jean byl zastřelen dne 1. srpna 1914 v Paříži.

Válka Něme-
cka s Ruskem.

V sobotu 1. srpna 1914 v 4 hod. 30 min. začal vypro- vědit Německo válku Rusku.

Válka Německa
s Francií.

V pondělí dne 3. srpna 1914 vyprovodilo Něme-cko Francii válku.

Polní pošta

Dnem 4. srpna 1914 byla zahájena doprava o.k. polní poštou. Všechny zprávy pro vojny určené do pole, musí být označeny číslu polního poštovního úřadu. Voj- nímu posílaly se různé polní listy, nebo otevíraly psaní bez známek.

Vojni má- jí psát polní list- ky nebo psaní ob- ná, nebo cenzura vše cte, není-li v ní nic ruče- ho žadé.

Dne 4. srpna v 4 hod. začal dostavit se anglický vyslanec Goshen na zahraniční úřad německý, aby vyprovodil jménem Anglie Německo válku a počátek o prasy.

Německo vstoupilo do Belgie, aniž by jí válku vyprovodi- lo - proužilo její neutralitu - jest tedy od 4. srpna vál- ke válečným stavem s Belgií.

Na základě cte. nařízení je dne 5. srpna vyhlášen ve- nectví příkaz k zachování žití a polních prací. Před- stavení obcí jmenuje žití komisi. Úřad komise je čestný a nesmí se odmítaviti. Komise má se postarati, aby žití a všechny polní práce veš byly provedeny. Všechny služby, služby a služby v obci z nařízením komise mají pracovat na polních pracích a obdělávání.

Podle zákona ze 26. prosince 1912 o tak zvaných pře- spěcích na výživu a nájemné, jenž vyhlášením mobilizace nabyt platnost, nálež osobám, jež jsou v přibuzenském vztahu s mobilizovanými přispěvek na výživu a nájem- nt. Krok uplatňuje se u obec. starosty. Přispěvky vyplácí o.k. berní úřad. Na osobu dospělou vyplácí se 80 K, na děti- ky do 8 let polovice t. j. 40 K. Nájemník dostává ještě polovinu na nájemné.

Dne 5. srpna vyprovodilo Rakousko-Uhersko válku Rusku, pro jeho postup ve sporu vltor-jakouským.

Italsko vyprovodilo válku Německo dne 6. srpna 1914 prostřednictvím svého berlinského vyslanec.

Na základem všeobecné mobilizace byla z 5. na 6. srpna v noci zastavena na hlavních kati želez. doprava a to jak civilistů tak i zboží.

Dne 7. srpna 1914 vyprovodilo Rak-Uh. válku sž- Leno Hora.

V tomto městě nastává a uds katastrofální nedostatek potravin. I papírovou 20 K v ruce nemůže si něco koupiti, ani sklenici piva, nebo hostinský pře-

Anglie vypro-
vodi válku
Německu.Belgie
neutralita
Belgie.Komise
komise.Výživové
přispěvek.Rak-Uh.
vyprovodi vál-
ku Rusku.Italsko vypro-
vodi válku
Německu.Doprava
zastavena.Cesta Hora
vyprovodi válku
Rak-Uh.Nedostatek
potravin.